

UNIVERZITA KARLOVA

Filozofická fakulta

Ústav pro dějiny umění

Bakalářská práce

Denisa Tichá

Hugo Ullik (1838–1881) – krajinář

Hugo Ullik (1838–1881) – the landscape painter

Praha 2022

Vedoucí práce: prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucímu práce prof. PhDr. Romanu Prahlovi, CSc., a to především za inspiraci k tématu, cenné rady a ochotu. Zároveň děkuji všem pracovníkům a pracovnícím galerií, NPÚ a archivů, kteří mi vždy vycházeli vstříc. V neposlední řadě děkuji také své rodině a příteli, kteří mi byli podporou během psaní této práce.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 31.3.2022

Denisa Tichá

Abstrakt

Krajinomalba zažila v našem prostředí největší rozkvět zejména v průběhu 19. století, kdy se etablovala jako samostatný výtvarný obor a byla vůbec poprvé vyučována ve specializovaných ateliérech na pražské Akademii umění. Značné popularity dosáhla především za působení Maxmilianha Haushoferha, jehož krajinářskou školou prošlo mnoho adeptů umění, včetně Hugo Ullika. Tento sledovaný autor byl však dosud v odborném prostředí značně opomíjen, a proto si zaslouží řádné monografické zpracování. Primárním zdrojem informací budou kromě literatury také prameny v podobě dobových tiskovin a archivních záznamů, dále průzkum institucionálních sbírek, zámeckých a hradních obrazáren a v neposlední řadě aukčních katalogů. Na základě těchto podkladů se pokusím sledovat jednotlivé vývojové etapy Ullikovy tvorby v celé její šíři (krajinomalby, ilustrace a scénografické návrhy), spolu s přihlédnutím k hlavním osobnostem, které na malířův umělecký výraz zapůsobily nejvýrazněji. Opomenuta nebude ani jeho výstavní aktivita v rámci Krasoumné jednoty, stejně jako činnost v nejrůznějších uměleckých spolcích. Cílem této práce je kromě podrobného výzkumu života a tvorby Hugo Ullika, také posouzení jeho významu na zdejší umělecké scéně druhé poloviny 19. století.

Klíčová slova

Hugo Ullik, malba 19. století, krajinomalba, Haushoferova krajinářská škola, Akademie výtvarných umění v Mnichově

Abstract

Landscape painting experienced the greatest flourishing in our country during the 19th century, when it became an independent artistic discipline and was taught for the first time in specialized ateliers at the Prague Academy of Arts. It achieved great popularity especially under the influence of Maximilian Haushofer, whose landscape school was attended by many adepts of art, including Hugo Ullik. However, this particular author has been largely neglected and his monograph has not been written yet. In addition to literature, the primary source of information will be archival records, as well as research of institutional collections, castle and chateau picture galleries and, last but not least, auction catalogues. I will attempt to observe the main developmental stages of Ullik's work, including landscape paintings, illustrations and scenographic designs, along side the main personalities who most influenced his artistic expression. His exhibition activity and participation in various artistic organizations, will not be omitted. The aim of this thesis is to provide a detailed research on the life and work of Hugo Ullik, but also to evaluate his importance on the local art scene of the second half of the 19th century.

Key words

Hugo Ullik, 19th century painting, landscape painting, Haushofer's landscape painting school, Academy of fine arts in Munich

Obsah

1. Úvod.....	7
2. Studium na pražské akademii umění a raná fáze tvorby.....	10
2.1 Základní životopisná data.....	10
2.2 Ullikův první učitel Maxmilian Haushofer.....	11
2.3 Krajinářská tvorba.....	13
2.4 Díla na výstavách Krasoumné jednoty.....	15
3. Šedesátá léta v Ullikově životě a tvorbě.....	20
3.1 Beroun–Praha.....	20
3.2 Krajinářská tvorba.....	21
3.3 Počátek divadelní tvorby.....	25
3.4 Ilustrace v Květech a Světozoru.....	27
4. Sedmdesátá léta v Ullikově životě a tvorbě.....	30
4.1 Mnichov–Praha.....	30
4.2 Ullikův druhý učitel Eduard Schleich st.....	31
4.3 Krajinářská tvorba.....	33
4.3.1 Historické krajiny.....	33
4.3.2 Alpské náměty a „ručnickové“ formáty.....	38
5. Závěr Ullikova života a tvorby.....	43
5.1 Návrat do Prahy a divadelní tvorba.....	43
5.2 Pozdní krajinářská tvorba.....	47
5.3 Předčasné úmrtí umělce.....	50
6. Závěr.....	53
7. Soupis díla.....	55
8. Soupis výstav.....	108
9. Seznam použité literatury a pramenů.....	121
10. Seznam vyobrazení.....	130
11. Obrazová příloha.....	136

1. Úvod

Haushoferova krajinářská škola je v našem prostředí celkem podrobně probádaným fenoménem, přesto nalezneme v řadách jejích žáků několik osobností, které stále vyčkávají na komplexnější zpracování jejich života a tvorby. Jednou takovou je i Hugo Ullik, krajinář, ilustrátor a divadelní malíř, který byl ve své době celkem aktivně registrován výtvarnou kritikou, avšak po svém předčasném úmrtí téměř pozapomenut.

Navzdory tomu se na malíře snažilo upozornit několik významných osobností, první z nich byl jednoznačně Karel Boromejský Mádl (1859–1932), který na sklonku devatenáctého století publikoval článek ve Zlaté Praze, ve kterém analyzoval jeden vybraný obraz našeho autora a otevřeně prohlásil, že je to „*krajinář neprávem zapomenutý, poněvadž mezi mnohými jeho barevnými portréty krajin se objevují obrazy, v nichž vlastní Ullikova duše mluví, v nichž prozrazuje snahu a zámysly náladovosti.*“¹ Mádlův stať se jeví jako naprosto určující pro další šíření povědomí o Hugo Ullikovi v rámci umělecké kritiky, která se na jeho slova odvolávala během celé první poloviny dvacátého století.² Dalším historikem umění byl překvapivě Jaromír Pečírka (1891–1966), který projevil svůj osobní zájem o pátrání po pracích Hugo Ullika v dopise určenému Českému odboru Moderní Galerie. V něm nalezneme snad úplně první větší soupis děl umělce, včetně jmen tehdejších majitelů.³ Největší počet z nich však vlastnil samotný Pečírka, který jich několik prodal Moderní galerii⁴ a další nechal reprodukovat jako přílohy pro Pečírkův Národní Kalendář. Prostřednictvím

¹ MÁDL 1899, 335–336. Dobové tiskoviny často psaly Ullikovo jméno dlouze, počestně, tedy „Ullík“. V novější literatuře se s tímto setkáme už jen výjimečně, ostatně samotný autor signoval své práce spíše jako „Ullik“.

² Zlatá 1917, Zlatá 1918, Zlatá 1923, MÁDL 1917, Besedy 1921, PEČÍRKA 1934.

³ Mimo to také popisuje mnohé nesnáze, se kterými se setkal během svého hledání, často byly spojeny především s barvotisky Ullikových obrazů, vyhotovenými podnikem Mikuláše Lehmana (1827–1906), které byly tak přesvědčivé, že je měl nejeden majitel za originály. Archiv Národní galerie, fond Moderní galerie, 1924.

⁴ Např. obraz zimního nokturna, *Soví hrádek, 1872*, který vyhodnotil jako jeden z nejvzácnějších. Ibidem.

barevných reprodukcí a samotné Moderní galerie se snažil více šířit povědomí o Ullikovi, jehož měl za „*mistra a zakladatele českého krajinářství*“.⁵

Kromě jednotlivých osobností poukazovaly na dílo Hugo Ullika také výstavy pořádané v první polovině dvacátého století. Většinou šlo o přehlídky krajinářské, retrospektivní, jubilejní či spolkové, na kterých se objevilo pár střípků krajinářova výtvarného odkazu, zejména ze soukromého vlastnictví. Početnější sbírkou děl byl zastoupen na výstavě Pohledů na český kraj (1800–1870), která proběhla roku 1917,⁶ tu však v roce 1943 předčila první souborná prezentace autora ve Vilímkově galerii v Praze. Přestože byly výstavní možnosti značně omezeny menšími prostory galerie, a navíc znesnadněny v té době značně rozptýlenou sbírkou Ullikových děl, šlo o první pokus podat více ucelený obraz autorovy produkce. Výstava obrazů a kreseb Hugo Ullika představila celkem 39 prací, které se především týkaly typických pohledů na české hrady a zámky, tuzemských a alpských krajin, nechyběly však ani kresebné studie či menší ukázková scénická náčrtů.⁷

Na počátku padesátých let obhájila svou disertační práci Miloslava Holubová,⁸ v níž se zabývala životem a dílem našeho krajináře. Jde zatím o nejrozsáhlejší pojednání, které je zaměřené zejména na popis maleb, nicméně shrnuje základní body Ullikova života a taktéž značně rozšiřuje soupis jeho tvorby, který byl do této doby naznačen pouze Jaromírem Pečirkou. Ostatní odborná literatura, zabývající se výtvarným uměním, se o umělci zmiňuje spíše stručně, především ve statích o Haushoferově krajinářské škole.⁹ Více je v tomto ohledu probádána Ullikova divadelní tvorba, jejímuž soupisu a detailnímu načrtnutí se věnuje hned několik odborných publikací.¹⁰

⁵ Zaujetí Ullikem zřejmě pramenilo v Pečirkově příbuzenstvu, jeho strýcem byl totiž advokát Otakar Mykeš z Benešova, věrný přítel Ullika, který ho podporoval nakupováním obrazů. Ty pak zajisté přešly do majetku Jaromíra Pečírky. Ibidem.

⁶ JIŘÍK 1917.

⁷ KVĚT 1943, nepag.

⁸ HOLUBOVÁ 1952.

⁹ Viz VOLAVKA 1968 či BLAŽIČKOVÁ-HOROVÁ 2001.

¹⁰ ŠTĚPÁN/TRÁVNÍČKOVÁ 2006 a SRBA 2009.

Další zdroj informací o Hugo Ullikovi představují prameny, o základních životních událostech nás zpravují především dobové tiskoviny, archivní materiály jsou v tomto ohledu méně obsáhlé. Jsme odkázáni na několik farních zápisů, případně pamětní knihy uměleckých spolků. V Archivu hlavního města Prahy se nachází finální soupis pozůstalosti po Ullikovi, včetně veškeré soudní korespondence mezi právoplatnými dědici. Národní galerie v Praze má ve svém archivu kromě dokladů o nákupech obrazů Ullika do Moderní galerie, jen několik dalších jednotlivostí.

Všechna díla nakoupená v první polovině 20. století Moderní galerií, přešla později do vlastnictví Národní galerie v Praze, která se dnes pyšní snad největší sbírkou Ullikových maleb a kreseb na našem území. Opomenout však nesmíme ani další institucionální sbírky, zejména krajské a městské galerie, z nichž vlastní větší počet děl Západočeská galerie v Plzni, Moravská galerie nebo také Památník národního písemnictví. Bohaté jsou v tomto ohledu rovněž zámecké a hradní sbírky, které prezentují krajinářovy historické scenerie v rámci svých prohlídkových okruhů, třeba jako státní hrad Karlštejn, a v depozitářích k nim uchovávají přípravné kresby. Kupříkladu státní zámek Sychrov vlastní dosud nejrozsáhlejší soubor Ullikových kreseb, který byl kdy nashromážděn.¹¹ Ullikova tvorba se také pravidelně objevuje na pražských i zahraničních aukcích, kterými prochází se zdarem, ve sféře soukromého vlastnictví toho tudíž mnoho stále vyčkává na objevení.

Přestože zůstává umělcovo mnohostranné dílo nadále nekompletní a jeho vývoj má velmi daleko k přímočarosti, pokusí se tato práce sledovat jeho proměny v chronologickém sledu spolu s hlavními životními milníky. Zároveň bude tato uměleckohistorická monografie opatřena aktuálním soupisem díla sledovaného malíře, včetně seznamu výstavní činnosti, mapující léta 1859–2021.

¹¹ Neuvěřitelných 165 listů s náčrty hornatých a lesnatých krajin, rostlinných studií, hradních uskupení či lidové a městské architektury, je uloženo v celkem pěti albech s červenými koženými deskami a zlaceným nápisem Hugo Ullik. O tuto pečlivou vazbu se zasloužila rodina malíře Soběslava Pinkase (1827–1901), z jejíhož majetku přešly tyto alba do správy státního zámku Sychrov. Blíže se jimi zabývá KŘÍŽOVÁ 1981.

2. Studium na pražské akademii umění a raná fáze tvorby

2.1 Základní životopisná data

Většina monografií o životech významných umělců začíná příběhy o tom, co jim bylo dáno do vínku z hlediska výtvarného. V případě Hugo Ullika se však musíme spolehnout jen na stěžejní životopisná data, která nás o uměleckých počátcích tohoto autora nezpravují vůbec. Narodil se 14. května 1838 na pražské Kampě do nepříliš zámožné, měšťanské rodiny, která tuto lokalitu obývala již po několik generací. Otec Jan Ullik byl povoláním úředník při zemském komorním úřadě v Praze. Matka se jmenovala Aloisie, rozená Zvěřinová, a byla dcerou komorníka u hraběte Pachtu v Liblicích.¹² Hugo však nebyl jejich jediným potomkem, narodila se jim ještě dceruška Alžběta, která byla později provdána do Vídně za pana Konstantina Andrese, účetního u zdejšího ministerstva.¹³

Rodinné složení nepodává předpoklady umělecké, po kom tedy Hugo Ullik zdědil výtvarnou duši zůstává nadále nezodpovězenou otázkou. Nelze však přehlédnout skutečnost, že Ullikův děd Jan byl sklenářským mistrem¹⁴, od nějž mohl vnuk převzít nejen zručnost, ale také kladný vztah k řemeslné práci. Je však složité určit, do jaké míry naznačená spojitost ovlivnila předurčení našeho malíře. O svém výtvarném směřování nás totiž přesvědčuje až v šestnácti letech, když 4. března 1854 vstoupil na pražskou Akademii výtvarných umění. Byl přijat do krajinářského ateliéru Mnichovana Maxe Haushofera (1811–1866), kde setrval až do roku 1861.¹⁵ K jeho působení na této instituci se kromě základních dat dochovalo pouze několik detailů, zpravujících o tom, že se Ullik stal oblíbeným žákem Haushoferovým, dbal totiž svědomitě učitelových rad.¹⁶

¹² Archiv hlavního města Prahy, fond Sběrka matrik, sign. PMV N4/1826–1838.

¹³ Archiv hlavního města Prahy, fond Okresní městský delegovaný soud civilní pro Staré Město, Josefov, Nové Město a Vyšehrad, sign. IV 161/1881, kart. 557.

¹⁴ AHMP, SM, sign. PMV N4/1826–1838.

¹⁵ KOTALÍK 1979, 90.

¹⁶ KRÍŽOVÁ 1981, 182.

2.2 Ullikův první učitel Maxmilian Haushofer

Nymphenburský rodák Maxmilian Joseph Haushofer přijal na sklonku roku 1844 pozvání svého švagra, tehdejšího ředitele pražské Akademie umění Christiana Rubena (1805–1875), aby se ujal vedení krajinářské školy po zesnulém Antonínu Mánesovi (1784–1843). Přestože byl Max Haushofer vystudovaný právník a v malířství pouze autodidakt, přišel do Prahy jako hotová umělecká osobnost a uznávaný krajinář. Svou profesuru oficiálně započal roku 1845 a za dvě desetiletí své působnosti odchoval řadu studentů, mezi nimiž se objevily jak výrazné individuality, které svého učitele překonaly, viz Adolf Kosárek (1830–1859) a Alois Bubák (1824–1870), tak komornější osobnosti, bez nichž by obraz české krajinářské školy 19. století zkrátka nebyl kompletní.¹⁷ Zhruba ve stejném údobí jako Ullik prošel ateliérem také již zmíněný Adolf Kosárek, dále Gustav Ernst Doerell (1832–1877), Adolf Chwala (1836–1900), Bohuslav Kroupa (1838–1912), Wilhelm Riedel (1832–1876) a Bohumír František Zvěřina (1835–1908).¹⁸

Všichni krajinářští adepti byli vychováváni v intencích německé náladové krajinomalby, jejíž zásady sám Haushofer ve svých obrazech praktikoval. Vývoj tohoto romantického směru v oblasti krajinářství proběhl především v Německu a jeho významných uměleckých centrech, v Drážďanech, Düsseldorfu a Mnichově, odkud se tendence šířily dále po střední Evropě.¹⁹ Výjimkou nebyly ani země české, kde se o jeho rozšíření mezi mladé krajináře zasloužil právě mnichovský pedagog.

¹⁷ BLAŽIČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 360.

¹⁸ ŠIMEK/KROUPA 2011, 9. Náš malíř se však nepohyboval pouze v okruhu krajinářů, jak dokazuje jeho *Podobizna* z roku 1860 (skica olejem, plátno na lepence, soukromá sbírka; VOLAVKOVÁ 1938, 16, 35) [1] malovaná rukou Viktora Barvitia (1834–1902), který studoval historickou malbu v ateliéru Christiana Rubena a později u Eduarda Engertha (1818–1897). Přípravná kresba posloužila velkému plátnu *Jan Lucemburský v bitvě u Kresčaku, 1860* (olej na plátně, 124 x 165,5 cm, inv. č. O 5005, Národní galerie v Praze), kam Barvitius zasadil kromě portrétu Ullika, také své další akademické kolegy a přátele Františka Čermáka (1822–1884) a Adolfa Kosárka (LEUBNEROVÁ 2016, 268–269).

¹⁹ BLAŽIČKOVÁ-HOROVÁ 2009, 3.

Jeho krajinné kompozice byly založené zejména na silném citovém prožitku, což se promítalo do celkového kompozičního uspořádání. V něm nalezneme prvky reálné, odpozorované přímo v přírodě, ovšem spojené do podivuhodných, ideálních celků, které bravurně působí na city diváka, ale ve skutečnosti bychom je marně hledali.²⁰ Přírodní úkazy vyrážel nejprve studovat do plenéru, kde vyhledával a obrysově zaznamenával jak bizarnější útvary, tak běžné detaily stromů, listoví, balvanů či širší krajinné pohledy. Ty pak v ateliéru přenášel se všemi jednotlivostmi na svá velkolepá plátna, barevně odstíněná od hnědí přes zeleně až k typickým tónům fialové. Motivicky byl zaujat pohledy na bavorské Alpy a jejich zasněžené vrcholy, které tvořily kulisu do dálky se rozlévajícím horským jezerům, jejichž popředí bylo často poseto různě velkými kameny a dalšími rekvizitami. Rodná bavorská vysočina a zvláště okolí jezera Chiemsee [2] mu poskytlo vhodné krajinné prostředí, jež v různých denních dobách a pohledech zobrazoval až do konce svého života. I po svém příchodu do Prahy sem opakovaně zajížděl během letních měsíců spolu se svými žáky, kde je učil vyjadřovat typický charakter zobrazované scenerie přesně tak, jak to činil on sám.

Přestože Haushofer rád unikal do své domoviny a s českým prostředím příliš nesrostl, ve studentech dokázal probudit lásku k jejich vlasti, která se zintenzivňovala každou vycházkou krajinářského ateliéru do Šumavských lesů, zejména do okolí Plešného jezera.²¹ Kromě motivů alpských tak nalezneme v repertoáru snad každého Haushoferova studenta také temné a neprostupné pralesy s mokřady, zpočátku zachycované spíše v rozbouřeném dramatickém stavu, který postupem času ustupoval přízpůsobení námětu výchozí náladě. Pro ilustraci zde připomeňme třeba plátno Aloise Bubáka *Motiv ze Šumavy, 1855*.²² Oslava české krajiny však nezůstala jen u těchto témat, ta se neustále rozšiřovala o motivy

²⁰ Ibidem, 4.

²¹ Jelikož Max Haushofer kladl velký důraz na výuku přímo v přírodě, byla po roce 1854 zavedena malba podle přírody jako povinný předmět na pražské Akademii umění, což znamenalo definitivní odklon od tradičního kopírování grafických předloh a posun k zachycování reálné krajiny. Eadem 2001, 361.

²² Olej na plátně, 49 x 63 cm, inv. č. O 6141, Národní galerie v Praze.

vesnických stavení, kostelíčků a historických monumentů, což si přirozeně vyžádalo prozkoumání dalších tuzemských oblastí, které lákaly svým bohatstvím čerstvě vyučené krajináře.²³ Již od padesátých let se proto mezi Haushoferovci objevují také záběry na místa české historie, zmiňme třeba pohled na hrad *Orlík, kolem 1860* od Bedřicha Havránka (1821–1899) [3] nebo panoramatický záběr na krajinu v okolí hradu *Trosky, 1851* od samotného Maxe Haushofera. [4]

2.3 Krajinářská tvorba

Podíváme-li se na malby Hugo Ullika datované do dob jeho pražských studií, seznáme, že se motivicky shodují s výše jmenovanými krajinářskými tématy. Naprostou většinu z nich tvoří alpské či horské záběry, jejichž kompoziční skladba se neliší tolik, jako rozrůzněné formáty.²⁴ Motiv říčky, protékající klidně či zuřivěji údolím, musel být oblíbeným tématem našeho malíře, jelikož se v méně drastických obměnách hojně vyskytuje na těchto obrazech. Vodní živel často vytéká ze středního plánu a diagonálně se stáčí až k popředí. Bývá lemován haushoferovskými pomůckami v podobě balvanů, bohaté flóry nebo dřevěných klád. Do výše se tyčícím jehličnatým stromům konkurují v pozadí fantasticky tvarované alpské vrchy, napovídající, že je Ullik nejspíš neměl možnost během svého učení spatřit na vlastní oči [5]. Figurální stafáž je v těchto případech spíše sporadickou složkou, stejně jako motiv roubené horské chaty [6] nebo antického sloupového chrámku [7], který více nežli jiné prvky dodává krajině silně komponovaný charakter.

Detailní zhodnocení proměn těchto alpských scenerií a hlavně také pokroku v jejich celkovém pojetí znesnadňuje malá dochovanost děl tohoto období. Nejranější zjištěný obraz *Alpy* pochází z roku 1852, avšak jeho reprodukci se nepodařilo vypátrat, ostatní datovaná plátna pak pochází až z konce padesátých či počátku let šedesátých. Ty však tvoří přímý kontrast k nedatované *Romantické alpské krajině*, jejíž jednotlivé složky jsou poskládány v nevyvážený celek, a k

²³ BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 360–362.

²⁴ Mezi nimi najdeme jak typické formáty orientované někdy na výšku a jindy na šířku, tak ovály.

Horské krajíně s vesničkou [8], která je sice podána souvisleji, avšak detailně promalované popředí přechází příliš tvrdě a náhle do plošně načrtnutého pozadí, což však může být dané tím, že autor malbu zcela nedokončil. Obě díla bychom proto mohli zařadit do první poloviny padesátých let.

Ostatní horské záběry vzniklé ke konci pražských studií našeho krajináře jsou pak vyspělejší nejen kompozičně, ale hlavně svou barevnou atmosférou, která sceluje krajinný výsek s oblohou a vše působí přirozeněji. Jejich odstíny sahají přes typickou škálu hnědých, zelených a modro-fialových pastelových tónů, někdy si však vystačí pouze s prvními jmenovanými, které dodávají obrazům teplejší nádech.²⁵ I v technice vidíme žádoucí pokroky, hmota je modelována více malířsky. Zde bych vyzdvihla signovaný olej na dřevě z roku 1860, nazvaný *Stromy u horského jezera* [10], kde uskupení listnatých stromů, nacházející se na levé straně středního plánu, rámují břehy charakterizované pastózními tahy štětce, které se umně změkčují směrem k obzoru a spolu s nuancemi ranní nálady budují prostor velmi přesvědčivě. V hutné vrstvě jsou také naneseny světlé odlesky zrcadlící se na vodní ploše, stejně jako ty části oblak, jichž se dotkla záře právě vycházejícího slunce. Pro tyto kvality hodnotím olej jako velmi vyspělý a povedený.

Menší část autorovy tvorby z tohoto období pak tvoří pohledy na české hrady, zámky a zříceniny. Mezi nejranější z nich by mohl patřit nedatovaný olej *Rozhledna*, který je malován ještě poněkud laicky, *Zřícenina hradu* [11] je sice pokročilejší ve správném perspektivním utváření jednotlivých prvků, avšak jejich vzájemné poměry a velikosti v rámci krajiny nepůsobí správně. Další památná místa Čech jsou již určena konkrétně, jde o *Křivoklát*, *Karlštejn* nebo *Kunětickou horu*, obrazy, které pro tuto práci bohužel zůstanou pouhými názvy. Přesto poukazují na krajinářovu časnou konfrontaci s těmito náměty, k nimž se vracel během celé své tvorby a zpracovával je v rozdílných parafrázích.

V motivickém výčtu však zcela chybí šumavská lesnatá krajina, jejíž ztvárnění bylo běžné v rámci Haushoferova ateliéru. To však může být dané tím, že se její zobrazení v podání Ullika pouze nedochovalo či stále vyčkává na

²⁵ Viz *Krajina s dostavíkem, 1859* [9] a intimnější záběr *Horský potok, z 60. let 19. st.*, obě ve vlastnictví Národní galerie v Praze.

objevení. O správnosti tohoto tvrzení nás však nedokáže přesvědčit ani pár kreseb z druhé poloviny padesátých let, mezi kterými se objevují spíše běžné studie přírodních detailů jako například lineární *Studie vrby, 50. léta 19. st.* [12]. Jednodušší skicy tužkou se střídají s propracovanějšími lavírovanými, vhodnou ukázkou může být *Dřevorubec* z roku 1855 [13], kde se zájem o správné vystižení listnatého háje setkává s žánrově pojatou stafáží rodiny drvoštěpa.

Je tedy jasné, že se Haushoferovy výtečné pedagogické schopnosti osvědčily i v případě Hugo Ullika, který z jeho krajinářského ateliéru odcházel poučen jak technicky, tak tématicky a během 60. let měl možnost nabyté zkušenosti dále zdokonalovat a prohlubovat.

2.4 Díla na výstavách Krasoumné jednoty

Stejně jako jeho krajinářští vrstevníci a profesor, začal i Hugo Ullik během svých studijních let zasílat obrazy na pravidelné výstavy pořádané Krasoumnou jednotou,²⁶ založenou roku 1835 Společností vlasteneckých přátel umění, která se mimo jiné zasloužila i o vznik a vedení pražské Akademie umění. Zdejší dlouholetá tradice výročních prezentací děl byla roku 1836 převzata právě tímto spolkem pro podporu umění a povýšena na nejrozsáhlejší prodejní přehlídku tvorby žijících umělců v Čechách, kde počínaje rokem 1840 docházelo ke konfrontaci nejen žáků, profesorů či etablovaných domácích výtvarníků, ale také zahraničních osobností.²⁷ Každoroční výstavy se konaly v pravidelném jarním termínu a během dekád své existence několikrát změnilly své umístění. Tak například roku 1866 přesunuly své prostory z Klementina na ostrov Žofín, tehdy už na nich byl zastoupen i náš malíř. Kromě olejomalb, které tvořily většinu zaslaných položek, se zde v menšinové míře objevovaly i plastiky, kresby a akvarely. Jejich soupisy byly vydávány v rámci stručných katalogů, které obsahují jen základní údaje jako je číslo položky, jméno autora, provenience, název a cena.

²⁶ Jejímž členem byl v rozmezí let 1875–79. HOROVÁ 1995, 877.

²⁷ Hojně zastoupeni zde byli především umělci němečtí, spadající pod mnichovský nebo düsseldorfský okruh, postupem času přibývali i rakouští, belgičtí a spíše ojediněle francouzští výtvarníci. VLČKOVÁ 2009, 19–20.

Jak si jednotlivá díla prodejně vedla a zdali byla zakoupena pro slosování institucí²⁸, nebo privátním kupcem, napoví dochované prameny.²⁹

Hugo Ullik se odhodlal zaslat první plátno s námětem *Ráno – motiv ze severních Čech* na výstavu roku 1859, tedy téměř ke konci svých studií. Jeho kolegové z Haushoferova ateliéru většinou takto dlouho nečekali, pro srovnání třeba takový Adolf Kosárek a Bohuslav Kroupa se prodejní přehlídky účastnili již od třetího roku svých studií. Nicméně náš malíř zůstal svou dlouhodobou spoluúčastí a pravidelnými obsílkami věrný výstavě až do konce svého života. Prezentoval se zde celkem třiceti díly³⁰, která většinou posílal z Prahy, výjimku tvoří léta 1874–1877, kdy se místo původu mění na Mnichov, jelikož zde autor pobýval. Z nich jich bylo třináct zakoupeno pro slosování a následně prodáno.³¹ Cena se nejčastěji pohybovala v rozmezí 200–350 zlatých, jen zřídka klesla pod tuto hranici.³² Oproti tomu se nejvíce vyšplhala na 450 zlatých, za tento obnos byl pro losování pořízen *Motiv z Čech* z roku 1877. Obecně lze konstatovat, že cenové ohodnocení Ullikových obrazů bylo spíše průměrné.³³

Námětově je řada obrazů překvapivě vyvážená, první polovinu tvoří krajina česká (14), druhou pak alpské scenerie (12), zbývající oleje jsou ve výstavních katalozích místně neurčeny a uvedeny pod názvem Krajina (4). Tuzemské krajinné oblasti představují několikrát severní Čechy a Petrohrad, ale také partie z Prahy a jejího okolí. Německé se především orientují na bavorskou vysočinu s pohledy na mohutné skalní masivy či horské vodopády, rakouské pak

²⁸ Tj. Krasoumnou jednotou.

²⁹ VLČKOVÁ 2009, 11–22.

³⁰ Poslední bylo zasláno posmrtně roku 1883, nicméně se s tímto velkým počtem děl dokonce umístil v žebříčku nejvíce zastoupených českých krajinářských autorů na výstavě, viz *Ibidem*, 198. Vlčková však udává, že jich vystavil pouze 28.

³¹ *Ibidem*, 262–305.

³² *Krajina s dubinou, 1866* za 180 zlatých, nejnižší se dostala cena *Partie z okolí Litavy blíže Berouna, 1869*, a to na pouhých 80 zlatých.

³³ Za podobné částky bylo možné zakoupit oleje Václava Kroupy, Aloise Bubáka nebo Leopolda Stephana. Pro srovnání třeba díla Maxe Haushofera, nejprodávanějšího pražského účastníka, se pohybovala průměrně kolem 400 zlatých, nejdražší obrazy však prodal i za 800 zlatých. VLČKOVÁ 2009, 160.

ukazují různé partie na Dunaji. Tento výběr mohl být ovlivněn jednak oblíbeností u publika a prodejní úspěšností³⁴, ale také momentálním krajinářským putováním našeho malíře. To dosvědčují především kresby z prostředí Petrohradu, kde se Ullik roku 1863 pohyboval se skicářem v ruce a vytvořil kolorovanou perokresbu *Kamenité krajiny s potokem*, kresbu tužkou *Petersburg, studie z Lince* a mnohé další skicy. Na jejich základě pak následujícího roku představil na Krasoumné jednotě *Krajinu z okolí Peteršpurku*. Stejný topografický námět pak vystavil ještě jednou roku 1867, i do tohoto léta jsou datovány studie přírodních útvarů z okolí petrohradského. Do jaké míry se shodovala realisticky laděná tušová kresba *Pobřeží v Karlíně, 1874 [14]* s prezentovaným olejem *Partie z Karlína u Prahy, 1875* a vůbec další náčrty s výslednými obrazy, dnes nelze posoudit, jelikož jsou téměř všechna tato díla nezvěstná.

Podobu několika z nich však mohou přiblížit černobílé reprodukce z dobového tisku, vydávání zjednodušených grafických kopií uměleckých děl bylo totiž běžnou praxí. Prvním je motiv *Bezděz (Partie z cesty do Bělé), 1868*, téhož roku byla otisknuta Ullikova kresba *Bělá [15]* v časopise *Květy*, která by mohla svým uspořádáním připomínat zaslaný obraz. Hlavním motivem grafiky je mohutná silueta městské zástavby, od níž nás odděluje tmavé krajinné popředí s diagonálně protékající říčkou. Vodní tok proudí až do pravé části výjevu, kde se v dále mezi světlými mraky tyčí na kopci hrad Bezděz. Druhým je *Partie z Šárky u Prahy, 1871 [16]*, jde o jediný olej z pražské výstavy, který se podařilo vystopovat na zahraniční aukci, a tudíž známe jeho podobu, která je srovnatelná s další autorovou kresbou z *Květů, Divokou Šárkou [17]* publikovanou téhož roku. Zastíněné popředí s „piknikujícími“ měšťaňany tvoří přímý kontrast k osluněnému údolí s esovitě se stáčeující cestou, travnatými plochami a bohatou vegetací. Nížina je ze všech stran rámována skalnatými vrchy, které jsou v zadním plánu taktéž přímo osvětleny slunečními paprsky zářícími skrz oblaka. Tento atmosférický jev vyznívá na černobílé časopisecké reprodukci spíše jako průtrž mračen, avšak celkové kompoziční uspořádání hmot je stejné, jen detaily jsou zde poměrně zjednodušené a figurální stafáž není tak početná. Třetím je pak obraz *Mlýnu na*

³⁴ Mezi nejčastěji kupovanými díly se především objevovaly alpské krajiny, horská jezera, lesní partie či pohledy na města. *Ibidem*, 23.

Šumavě, 1875, na jehož podobu by mohlo poukazovat vyobrazení *Pily v Šumavě* [18], publikované v týdeníku Světozor.³⁵

Ani díla Hugo Ullika, prezentovaná na pražské přehlídce, neunikla pozornosti česky psané výtvarné kritiky, která se od poloviny devatenáctého století razantně rozvíjela spolu se zakládáním nových českých periodik. Referáty k výstavám byly vydávány v rámci novin a časopisů, ne každý ročník výstavy byl však zohledněn. Jejich popisná a hodnotící povaha však v mnohých případech představuje jediný zdroj informací o podobě konkrétních vystavených děl.³⁶ S kritikou obrazů našeho krajináře se můžeme nejčastěji setkat v tiskovinách Světozor, Česká včela, Národní listy, Čas a Hlas. Ve většině případů však nejde o rozsáhlá hodnocení, naopak spíše o holá fakta či jednoslovná vyjádření, posuzující vystavené obrazy jako „pěkné“.³⁷ Z význačnějších osobností, profilujících se tehdy v oblasti české výtvarné kritiky, se k Ullikově tvorbě nejednou vyjádřil třeba Jan Neruda, který zevrubně zhodnotil malbu zaslanou roku 1864: „*Plnost a hloubka barev, zároveň pak smysl pro velikost jeví se v Ullikově Krajině z okolí Peteršpurku (283); rádi bychom se častěji s podobnými předměty setkali.*“³⁸ Jedním z dalších kritiků byl také Miroslav Tyrš, ten však tentokrát nehodnotil dílo našeho autora³⁹ příliš kladně a ve Světozoru napsal: „*Hugo Ullík, který nyní v Mnichově dlí, též jakousi pohorskou krajinu sem poslal. Nevidíme v ní žel s dostatek pokroků žádoucích (...)*“. Vytýká mu především nudný kolorit, jednotvárnou kompozici s nedostatkem světla a nepřírozeně vylíčený vzduch spolu s dalšími prvky. Kritiku však ukončuje pozitivněji: „*(...) Nemohu si myslit, že by Ullík nic lepšího a působivějšího nesvedl, kdyby si uvědomil, že nestačí, abychom si pro obraz podobný kus přírody jen taksi jaksi přizpůsobili (...)*“.⁴⁰ Všeobecně bylo tendencí domácí kritiky kladněji přistupovat právě k tuzemským motivům Ullika a pravděpodobně i dalších malířů, což ukázkově ilustruje

³⁵ Světozor 1874, 137, 139.

³⁶ VLČKOVÁ 2009, 13.

³⁷ NERUDA 1911, 95.

³⁸ Ibidem, 146.

³⁹ Zřejmě jde o místně nespécifikovaný obraz *Krajinu, 1874*.

⁴⁰ Světozor 1874, 283–284.

následující hodnocení: „*Krajan náš Hugo Ullik, usedlý ted' v Mnichově, ztvárnil číslem 217 Lišnou u Benešova. Těší nás, že našinec všímá si také krásy domácí, kdežto jsme uvyklí vidati, ani umělci naši, jako Kirnig na příklad, pouze v cizině motivy k malbám svým hledají, jakoby vlast naše v ohledu tom tak chudá byla.*“⁴¹ Skutečně se většinou k Ullikovým alpským sceneriím vůbec nevyjadřovala, ty byly spíše v hledáčku německy psané kritiky, kde po nich také musíme pátrat.⁴² Poslední kritika umělcova obrazu vyznívá až elegicky, jelikož byl poslán krátce po jeho předčasném úmrtí: „*Tím zdařilejší jest krajina H. Ullikova Vodopád na Kochle (číš. 79) (...) a věru nesnadno při pohledu na ni zatajiti bol nad ztrátou jeho.*“⁴³ Navzdory tomu, že se tehdejší výtvarná kritika nezajímala o Hugo Ullika tak aktivně jako o jiné umělecké osobnosti, alespoň částečně nám přiblížila dobové nahlížení na našeho autora a jeho dílo pravidelně zasílané na výstavy Krasoumné jednoty.

⁴¹ Idem 1877, 285.

⁴² Např. Politik 1876, 1.

⁴³ Světozor 1881, 251.

3. Šedesátá léta v Ullikově životě a tvorbě

3.1 Beroun–Praha

V průběhu Ullikových studií na pražské Akademii umění přesídlila jeho rodina z Prahy do nedalekého Berouna, kde se usadila u brány západního opevnění v domě obchodníka s moukou Th. Modrocha, situovaného na levé straně náměstí. Nevelký plat živitele rodiny, který působil jako mandant okresního úřadu v Berouně a každoročně získával 400 zlatých, donutil domácnost žít co nejvíce šetrně. Zřejmě proto také malířova matka vyučovala měšťanské dívky šití a německému jazyku. Syn Hugo za nimi opakovaně zajížděl a své návštěvy často prodlužoval. Svým romantickým zjevem byl natolik výrazný, že na něj dokonce místní občané zavzpomínali: „(...) vytáhlý, hubený mladík vždy černě oblečený, v dlouhém „kaiserrocku“ dosti oblýskaném, jehož nápadně bledé tváři tolik slušely dlouhé umělecké vlasy.“⁴⁴

Když zrovna nenavštěvoval rodinu, pohyboval se Hugo Ullik po dobře známé Praze, kde se krátce po absolvování Akademie stal součástí spolkového života. Vstoupil totiž do tehdy nově založené asociace umělců, hudebníků a literátů, Umělecké Besedy.⁴⁵ Ta byla oficiálně ustanovena 9. března 1863, ale její aktivita započala již v lednu téhož roku, jak dokazuje presenční listina z 28. ledna 1863, kde je pod kolonkou výtvarného umění podepsán i náš krajinář, patří tak mezi nejstarší členy. Následujícího roku se ihned angažoval a v rámci Výboru pro sbírání látky k dějepisu českého umění se v červnu vydal na cestu po tuzemsku, při které se orientoval na zachycení místních památek.⁴⁶ Pro nezaplacení ročního příspěvku Besedě byl však svého členství na konci listopadu zbaven.⁴⁷ Zhruba ve

⁴⁴ JUNA 1930, 188.

⁴⁵ Mimo to máme doložené i jeho působení v uměleckém Spolku sv. Lukáše v Praze. Světozor 1874, 167.

⁴⁶ Umělecká Beseda mu přispěla 100 zlatých na jeho putování po Šumavě. Svůj dluh splatil až roku 1865, kdy spolku odevzdal svou *Krajinu od sv. Prokopa*. HOLUBOVÁ 1952, 29–30.

⁴⁷ Ibidem, 30.

stejný čas se udály důležité změny i v Ullikově osobním životě, když se oženil s Marií Apolenou Freitovou, dcerou pražského obuvnického mistra, v kostele sv. Jakuba v Praze.⁴⁸ Se svou manželkou se usídlili na Starém Městě, často však své bydliště měnili a během druhé poloviny šedesátých let byli rezidenty také Malé Strany či Nového Města.⁴⁹ Manželé však žili ve značné chudobě, nestabilní příjem přiměl krajináře roku 1867 k žádosti o státní stipendium, jemuž nebylo vyhověno. Když nezaplatil nájemné, byly mu dokonce zabaveny věci v bytě.⁵⁰ Právě tehdy začala Ullikova dlouholetá spolupráce s časopisem Květy, kam přispíval svými kresbami. Načasování nemohlo být náhodné, snad se právě touto činností snažil zlepšit rodinné poměry. Dalšího roku pracovníčně pobýval v Bakově nad Jizerou⁵¹ a také obnovil styky s Uměleckou Besedou, jelikož byl v lednu zvolen do komise pečující o upravení spolkových místností a spolu s Petrem Maixnerem (1831–1884), Jiřím Pacoldem (1834–1907), Janem Popelíkem (1832–1906) a dalšími zhotovil znaky pro Slovanskou besedu v Curychu. Po boku tehdejšího předsedy rovněž navrhl vyhlásit konkurz na ilustrování písni pro prémie na rok 1868, přičemž se stal členem náhradního výboru.⁵² Zajímavé je, že byl Hugo i přes tuto svou součinnost znovu oficiálně přijat až roku 1871.⁵³

3.2 Krajinářská tvorba

Šedesátá léta se v krajinářově tvorbě nesou v duchu mnohých cest a pilného skicování přírodních motivů, přesně na způsob M. Haushofera, který ke studiu

⁴⁸ Archiv hlavního města Prahy, fond Sbirka matrik, sign. JAK O7/1851–1869.

⁴⁹ Národní archiv ČR, Policejní ředitelství I, konskripce, kart. 660, obr. 703.

⁵⁰ TOMAN 1936, 618.

⁵¹ HERČÍK 2007, 162.

⁵² HOLUBOVÁ 1952, 30–31.

⁵³ Národní 1871, 3.

pod širým nebem nikdy nepřestal nabádat. Již zmíněné město Beroun⁵⁴ a hlavně jeho okolí skýtalo mnoho přitažlivých zákoutí, které mladého romantika jistě inspirovaly k prozkoumání dalších oblastí tuzemských, už více vzdálených od domova. Poprvé měl také možnost spatřit Alpy, a to během svého putování po Rakouském území, především po partiích kolem Salcburku.⁵⁵ Nemusel se proto již spoléhat na Haushoferovy předlohy, podle kterých byl nucen tvořit dříve. Při vycházkách mu vždy byla spolehlivým společníkem mapa v režném plátně.⁵⁶

Kresby z tohoto období, které nám jsou známy, tvoří pravděpodobně pouhý zlomek veškerého naskicovaného materiálu. Přesto se nám zachovaly některé velmi kvalitní ukázky. Půvabná je především *série akvarelů* z let 1864–1865 [20], která zachycuje členitou vrchovinu s obydlenými údolíčky v nížinách. Všechny listy mají více kresebně podané popředí, tenké štětcové čárky podrobně vykreslují stébla trávy, luční kvítí, keře, stromy a případně architektonické detaily. U hlubších vrstev se akvarelová skvrna zvětšuje, její obrysy jsou nejasné a spíše jen zhruba naznačené, v pozadí se zcela rozpouští v jednolitou výplň. Atmosféra či část dne zde nebyla autorovým předmětem zájmu, a proto jen mírně ovlivňuje zabarvení části krajiny, jejíž realistické vystižení bylo prioritou. Opak tohoto přístupu ztělesňuje tušová kresba *Prokopské údolí u Prahy, 1868* [21], kde je podle skutečnosti kreslený terén obestřen silnou náladou temné oblohy a tmavých postranních svahů, které dávají vyniknout osvětlenému kopci s kostelem. Dramatické osvětlení propůjčuje výjevu romantický charakter.⁵⁷ Další odlišnou

⁵⁴ Tehdejší vysoká *Bašta západní hradby* blízko rodinného obydlí inspirovala Ullika k jejímu zvěčnění v akvarelu roku 1861 [19]. Podle všeho jde o jediné podrobné svědectví o vzhledu této později zbořené pevnosti, kterou sice skicoval také Josef Bedřich Zwettler (1788–1841), ovšem jen zběžně. (JŮNA 1930, 189) Témata z maloměsta Berouna jsou součástí autorovy tvorby těchto let, ovšem objevují se i během let sedmdesátých, a to zejména v jeho časopisecké a malířské produkci. Z ilustrací jmenujme třeba *Hradební věž v Berouně* publikovanou v Květech roku 1868 nebo *Partii z Berouna, 1874* v časopise Světozor. Z obrazů olej *Partie z okolí Litavy blíže Berouna 1869*, zaslaný na Krasoumnou jednotu.

⁵⁵ BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 376.

⁵⁶ JŮNA 1930, 189.

⁵⁷ HOLUBOVÁ 1952, 91.

polohu ukazují studie stromoví [22], jejichž plošné podání pomocí pevných jednolitých linek působí velmi moderně. Různými směry zkroucené větvoiví vyznívá dekorativně, skoro japonisujícím dojmem. Linie však nevznikly bezprostředními tahy, ale pracným zvýrazněním tenkého předkreslení.⁵⁸ Navzdory tomu je podivuhodná jejich svěžest a zaslouží si zmínku. Ve výčtu samozřejmě nechybí další studie přírodnin a krajinné výhledy, objevují se i tužkové náčrty hradů, často kolorované a modelované jemnými šrafurami.

V malířské tvorbě první poloviny sledovaného údobí jasně dominují krajiny horské, zejména alpská podhůří s blankytnými jezery či rozlehlými pastvinami na úpatí pohoří. Je tedy pravděpodobné, že krajinářova rakouská pouť proběhla právě tehdy. Svým provedením navazují scenerie na studijní léta, pro která byla typická koncepce trojbarevného plánu – rezavohnědé popředí, někdy potměšlý, zelenomodrý střed a pastelové, fialovorůžové pozadí. Prostor se citelně rozpíná do větší hloubky obrazů, jehož přirozené odstupnění již nečiní autorovi žádné potíže. Stejně tak i malířské provedení je pokrokovější. Avšak atmosféra a světlo je často neživě vystiženo a nenapomáhá tak romanticky komponovaným krajinám ku přirozenějšímu vyznění [23]. To však neplatí u *Hornaté krajiny v dešti, 1863* [24], která je vyzrálejší především tím, že se v ní Ullik ubránil haushoferovskému patosu a nahodil výsek více odlehčenou rukou na atypicky do šířky protáhlou dřevěnou desku. Jedná se ale o naprostou výjimečnost v kontextu tvorby 60. let, která jakoby ohlašovala nový přístup k zobrazování motivů, který přijde až v pokročilých 70. letech. Jinak se v tomto období můžeme téměř s jistotou spolehnout na výše popsané znaky.

Zbloudilá zdá se mezi alpskými náměty *Italská krajina z roku 1863* [25], pojatá více zběžně, bez zbytečných podrobností, kterými si Ullik nebyl jist, jelikož Itálii nikdy nenavštívil. Přesto působí dojmem veduty, čemuž dopomáhá i zvolená barevná škála. Repertoár rozšiřuje také olej *Kamenné schody, 1864*, výjimečný především svým smyslem pro drobnopisně podané jednotlivosti, evokující práce Bedřicha Havránka⁵⁹, s nímž byl náš krajinář nejednou porovnáván [26]. Žánrovou scénu s dětmi hrajícími si na schodech, které vedou ke

⁵⁸ VOLAVKA 1949, 87.

⁵⁹ DOSPĚL/KROUPA 2016, 95.

kostelní brance ve zdi, obklopuje podrobně namalované rostlinstvo. Snaha vystihnout zlatavé odlesky slunečního světla na listech stromů a křovin je zdařilá. K motivu se umělec vrátil ještě jednou roku 1867 [27], v pozdější variantě zcela vypustil kostelík a dětské postavy uprostřed, které se přesunuly více k pravému okraji a věkově dospěly.

Již při polovině desetiletí začínají obohacovat námětovou řadu také pohledy na české historické stavby či města, ty si zcela podmaní krajinářovo zaměření v první půli let sedmdesátých. Naproti tomu alpské scenerie pomalu ubývají a ztrácejí dominantní postavení. Soustavu hradů a zámků otevírá olej *Karlštejn* z roku 1864 [28], jehož kompozice zapojuje z dálky pozorované hradní seskupení do široce otevřené krajiny. Ta je pro tyto léta typicky přeplněna detailně zaznamenanými rostlinkami, malebnými balvany a stromy, táhne se od popředí až k vyvýšenině s hradem, kde je tvarována spíše barvou a světlem, nakonec se zcela vytrácí v kopcích obestřených mlhou. Haushoferovský kolorit je v tomto případě tlumen teplými a měkkými tóny.⁶⁰ Pozdější *Pohled na Karlštejn, 1868* a spolu s ním i ostatní obrazy s památnými místy z pokročilé druhé poloviny sledované dekády se odlišují větším akcentem na samotnou architekturu, která majestátně ovládá střed obrazového pole a často bývá nadnesena svým měřítkem. Na přírodu je místy stále nahlíženo popisně, mění se však traktování korun listnatých stromů, které je často mechovitě utvářené a světlem skoro neprostupné. Sérii s *Křivoklátem, Pernštejnem a Točником se Žebrákem* [29], by mohla doplnit nedatovaná plátina *Pasáček u zříceniny* [30] a *Krajina se zříceninou*, která svým provedením zapadají mezi ostatní malby. Jejich uspořádání vyznívá však ještě více romanticky, mohutné trosky rámuji pravý okraj pole a vedou divákův pohled směrem do rozlehlého vrchovatého údolí, v němž se tyčí další ruiny. Krajina a rozvaliny reprezentují velkolepou minulost a historii, která přetrvává i přes neúprosné působení času, vůči ní jsou v kontrastu postavené malé postavičky výletníků, kteří obdivují výhled a zastupují pomíjivý lidský element. Podobná interpretace se nabízí i u vydařené *Lesní krajiny s postavou na cestě, 1867* [31],

⁶⁰ Jak uvedla Miloslava Holubová ve své disertační práci při popisu téhož obrazu a doplnila tak naše vědění, které se momentálně omezilo na černobílou reprodukcii. HOLUBOVÁ 1952, 38–39.

kde vzrostlé a silné košaté stromy lemují diagonální cestičku s vesničankou drobného vzrůstu.⁶¹ Krajina zaujme nejen svým symbolickým podtextem, ale také malebností a světelnou atmosférou, která zde s mimořádným účinem proniká skrz nakupené kmeny a větve zalesněné části.

Z městských panoramat je výrazný svým narativním charakterem především *Pohled na Prahu* [32], a to díky více zapojené figurální stafáži, která je tentokrát důležitou složkou v dotváření příběhu výjevu. Silueta Hradčan s katedrálou svatého Víta a Pražským hradem je zahalena v jemném nafialovělém oparu pozadí. Směrem od města vede široká vozovka, která jej spojuje s popředím obrazu, tehdejšími předměstími. Přední část je utvářena palouky, které se rozprostírají kolem cesty se skupinou formanského vozu taženého koňmi, které do kopce popohání kočí. Na levé straně pozoruje vozku stojící dáma se slunečníkem, u jejích nohou si na zemi hrají děti. Za trojicí vysokých stromů si všimneme páru na procházce a vyčnívající střechy periferní vilky. Pravá část terénu táhnoucí se kolem cesty je menší a jednodušší, a je oživena jen malinkými postavami měšťanů ve středním plánu. K idylickému tónu přispívá neživá atmosféra a ono nepřirozeně husté stromoví. Zejména na základě techniky bychom mohli nevročenou malbu zařadit do druhé poloviny šedesátých let.

3.3 Počátek divadelní tvorby

Celoživotní dílo Hugo Ullika je pevně spjato nejen s krajinářským oborem, pro který je nejvíce znám, ale také s tvorbou scénografickou. Důvodem jeho inklinace k divadlu mohla být ona tíživá hmotná situace, ve které se většinu svého života nacházel.⁶²

Nejranější doložená spolupráce našeho malíře s českou divadelní scénou se odehrávala v rozmezí let 1862–1864, kdy pracoval jako externista v pražském Prozatímním divadle. Této dočasné úlohy se neujal sám, kolegy mu byly i ostatní krajino-malíři z pražské Akademie výtvarných umění, z nichž jmenujme Josefa Macourka (1820–74), Leopolda Stephana (1826–90) či Eduarda Herolda (1820–

⁶¹ DIVINA 2014, 42.

⁶² KRÍŽOVÁ 1981, 182.

74). K divadelní spoluúčasti však nebývali běžně vyzýváni akademičtí umělci, spíše se podobných úkolů zhostili malíři pokojů.⁶³ V tomto případě šlo o výjimku, iniciovanou národně smýšlejícím intendantem Královského zemského českého divadla, Františkem Ladislavem Riegerem (1818–1903), který hodlal v počáteční existenci divadla podpořit zejména představitele českého výtvarného světa.⁶⁴ Ullik byl spolu s ostatními pověřen vybavit českou divadelní scénu základním souborem dekorací, rozšířit kulisový fond nezbytnými doplňky a prvky plastickými. Během uvedených let vytvořil skoro tři desítky technicky vyzrálých a působivých ozdobných prvků, několik variant skládacích „domů“ a dalších prostorově utvářených kulis, včetně nábytku a rekvizit, koncipovaných z vícero dílů. Již tehdy dbal na individuální charakter jednotlivých komponent, čímž se významně podílel na likvidaci zastaralých typových dekorací. Z nich pak sestavoval celistvé soubory, například mimořádnou *Selskou jizbu*, která byla uplatnitelná v celkem devíti variantách různého významového určení,⁶⁵ a proto snad také patřila k nejvyužívanějším dekoracím a sloužila divadlu po dobu dvaceti let. Ani tento úspěch mu však nakonec nedopomohl k získání stálého místa vedoucího české dekorační dílny, o které se neúspěšně ucházel.⁶⁶

Tímto nezdarem však malířovo angažování u divadla zdaleka nekončilo, v průběhu šedesátých let byl požádán berounským ochotnickým spolkem, zdali by pro ně nevytvořil oponu s *Vedutou města, 1868* [33]. Také navrhl roku 1869 obecné dekorační vybavení pro nově otevírané německé divadlo v Plzni, dále účinkoval kupříkladu v Bratislavě.⁶⁷

⁶³ ČERNÝ/KLOSOVÁ 1977, 185.

⁶⁴ Důležitým kritériem však byly vstřícné postoje k českému národnímu hnutí. SRBA 2009, 187–88.

⁶⁵ Toto bylo možné především díky zaměnitelnosti prvků a pozadí. Ibidem, 212.

⁶⁶ Ibidem.

⁶⁷ LUDVOVÁ 2006, 590.

3.4 Ilustrace v Květech a Světozoru

Ke konci šedesátých let započala Ullikova šestiletá spolupráce s periodikem *Květy*, ke které zkraje let sedmdesátých přidal kooperaci se Světozorem. Právě tehdy, v rozmezí let 1867–1872, zažily české ilustrované časopisy velký rozkvět, ke kterému významně přispěla první generace umělců, působících zpravidla v obou magazínech současně. Role přispívajících výtvarníků spočívala především v tom, že vytvářeli původní kresby, které pak zkušený rytci převáděli do xylografie, techniky snad nejvíce využívané pro účely reprodukce obrazové přílohy. Jejich zaměření se však mnohdy zdvojovalo, jelikož občas zastávali i roli kreslířů, kteří zprostředkovali předlohy od jiných autorů pro převedení do dřevorytu.⁶⁸

Na tomto specifiku se podílel i Hugo Ullik, když zhotovil roku 1872 dvě kresby podle jiného autora, Emanuela Salomona Friedberg-Mírohorského (1829–1908), šlo o ilustraci *Hvězdárny v Chrudimi a Kostela sv. Kříže blíže Chrudimi*. Největší procento obrazového materiálu publikovaného Ullikem však neslo jeho autorství. Umělcovy příspěvky se především týkaly českých historických pamětihodností, přírodních zajímavostí, někdy měly reportážní charakter, viz řada kreseb *Povodeň v Čechách* otisknutá v průběhu roku 1872 [34], výjimečně žánrové vyznění jako ilustrace *Slavnost u pomníku v Kostnici dne 6. července 1868, 1868* [35]. Celkově je můžeme rozdělit do dvou hlavních kategorií, samostatných kreseb bez vztahu k malířské produkci a reprodukcí výtvarných děl.

Autonomní ilustrace můžeme rozlišit pomocí uplatněných formátů, nejčastěji šířkových, které se přímo nabízely pro daleké výhledy na městské struktury se sníženým horizontem [36], dominanty hradních a zámeckých seskupení, vypínajících se na zalesněných vrcholcích nebo krajinné záběry, vystihující svým charakterem dané území. Hlavnímu motivu, který je většinou posunut do druhého plánu a zaujímá ústřední pozici nebo je umístěn ve zlatém středu, plní popředí funkci jakéhosi uvedení. Proto je oživeno vesnickými chalupami s doutnajícími komíny, cestičkami vedoucími přes kamenné mosty, divokou flórou a protékajícími říčkami [37]. Jindy bohatá stafáž s pracujícími vesničany, poutníky, pastevci s dobyt看em či měšťanskými dámami s parapíčky je

⁶⁸ DLÁBKOVÁ 2016, 36–38, 61.

úplně vynechána hlavně u přírodních výseků, kde nechal umělec krajinu hovořit samu za sebe [38]. Náměty, které si vyžádaly zobrazení z větší blízkosti, byly přeneseny spíše na formáty orientované na výšku. V některých případech jde vyloženě o architektonické detaily exteriéru [39] nebo interiéru [40], jinak především o městské brány, pohledy do ulic, podrobnější záběry zřícenin a věží. Od ústředního motivu nás zde odděluje jen jednoduše pojatý mělký pás v popředí.

Druhou polohu zastávají zmíněné reprodukce malířských děl. Tato spojitost byla již naznačena v podkapitole ohledně Krasoumné jednoty a děl zaslaných naším autorem, které byly tímto způsobem v tisku prezentovány. V tomto případě se však jedná o větší soubor rozmnoženin, týkajících se především romantických pohledů na české a moravské hrady a zámky. Kompoziční rozvrh mnoha časopiseckých kreseb tak můžeme přímo spojit s téhož roku či později vzniklými olejomalbami, které jejich uspořádání téměř kopírují, pouze s minoritními úpravami. Jako ukázkou můžeme uvést komparaci malovaného [41] a kresebného [42] pohledu na zámek *Konopiště*, oba dva nabízí téměř totožný výhled ze břehu vodní plochy na architekturu zámku, vypínající se na zalesněném kopci, na jehož úpatí vyčnívá skrze koruny stromů hospodářské stavení. Největší rozdíl shledáme v tom, že je ilustrovaná verze viděna více zblízka nežli malovaná, pak už jde jen o malé rozdíly v konfiguraci stromoví a mraků na obloze nebo figurální stafáži, která bývá u kreseb hojně vynechávána. Mezi další varianty, které by se daly podobně srovnat, patří zvláště hrad Bezděz, Kostomlaty, Střekov, Trosky, Zvířetice, Žebrák a Točnick a hora Říp.

Pro úplné dokreslení činnosti Ullika v rámci obrázkových týdeníků, musíme také zohlednit vztah kresby a textu. Ilustrace primárně vznikaly jako výtvarný doprovod příspěvku v časopise, který měly za úkol čtenáři nějakým způsobem přiblížit. Ideální tedy bylo přikládat obrazovou část co nejbližší odpovídajícímu textu, což se však v praxi málokdy podařilo. Zvláště na přelomu šedesátých a sedmdesátých let můžeme u českých časopisů pozorovat, že s ilustracemi a textem pracovaly jako se dvěma samostatnými jednotkami, tedy, že se jen málokdy nacházely v bezprostřední blízkosti.⁶⁹ Je tedy otázka, zdali toto nepoukazuje na větší autonomii kreseb jako takových, které už nejsou jen pouhou

⁶⁹ Ibidem, 104.

ilustrací textu. Jinak tomu nebylo ani v případě našeho malíře, jehož reprodukováné kresby se téměř výhradně objevovaly dvě či tři stránky před textem. Jen zcela výjimečně byly obtékány textem svého článku, jako v případě těch z *Českého Švýcarska*. Ať už šlo o celostránkové nebo menší ilustrace, vztahovaly se především k statím naučného charakteru, které byly psány odbornější či zábavnější formou a vždy na své obrazové doplnění upozorňovaly. Pojednávaly zejména o domácích přírodních a stavebních památkách, u kterých se soustředily na historii a popis. Pro články tohoto charakteru byly pravidelně vyžadovány ilustrace,⁷⁰ čehož také zúžitkoval náš krajinář, který se svým zaměřením jistě jevil jako jeden z nejvhodnějších umělců.

⁷⁰ Ibidem.

4. Sedmdesátá léta v Ullikově životě a tvorbě

4.1 Mnichov–Praha

Do sedmdesátých let spadá studium a pobyt Ullika v jednom ze tří hlavních uměleckých center na německém území, v Mnichově. Přesná datace však kolísá a dodnes není jasné, kdy svou mnichovskou stáž započal. Většina odborné literatury uvádí rok 1871,⁷¹ tomu však protirečí skutečnost, že náš malíř v rozmezí let 1870–1873 působil jako asistent kreslení na pražské průmyslové škole.⁷² Toto pracovní nasazení nemuselo nutně narušit jeho zájmy do metropole, které mohly probíhat v letní sezóně, vždy mezi školními roky, avšak současné studium a zaměstnání ve dvou odlehlých městech se zdá již méně pravděpodobné. Pro rok sedmdesát tři hovoří také další důležitý ukazatel, a to informace o krajinářově provenienci ve výstavních katalozích Krasoumné jednoty, tam střídá u zaslaných olejů Prahu právě tehdy Mnichov. Při bližším prozkoumání dobového vědění o Ullikově biografii v rámci tisku však narazíme na další nesrovnalosti.⁷³ Odtud snad pramení i všechna budoucí váhání ohledně exaktního vročení.

Budeme se tedy řídit pouze přibližným časovým vymezením, první polovinou let sedmdesátých. Tehdy se Hugo Ullik rozhodl zdokonalit si své znalosti v krajinářském oboru a nastoupil do ateliéru Eduarda Schleicha st. (1812–1874) na mnichovské Akademii. Hlavní město Bavorska bylo v průběhu 19. století důležitým centrem výtvarného dění, tamnější veřejné sbírky umění a Akademie lákala adepty ze všech koutů Evropy a s jejich pomocí získala vzdělávací instituce mezinárodní statut, kterým se nemohla chlubit ani největší Akademie vídeňská. Celkem obvyklým jevem tedy bylo, že Mnichov vábil svou metropolitou již jinde vyučené krajináře. Jinak tomu nebylo ani mezi Haushoferovci, mnozí z nich totiž neprošli výhradně pražským ateliérem, naopak si doplnili vzdělání v zahraničí, vedle našeho malíře to byl třeba Adolf Chwala

⁷¹ Např. JIŘÍK 1909, 223. JŮNA 1930, 190. HOLUBOVÁ 1952, 31. BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 1998, 142. BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 376. a další.

⁷² MEYER 1937, 95.

⁷³ Např. rok 1873 udávají listy Národní 1881, 1. 1871 zase MÁDL 1881, 44.

nebo Julius Mařák (1832–1899).⁷⁴ Vždyť i samotný Max Haushofer své milované Bavorsko během výuky nadhodnocoval.

Zdá se, že Ullik zůstal v místním akademickém prostředí jen do roku 1874, kdy svá studia ukončil. Přesto v Mnichově setrval ještě další tři léta⁷⁵ a snažil se ve zdejších poměrech etablovat, pročež hovoří nejen malířův vstup do mnichovského spolku umělců,⁷⁶ ale také nově založený ateliér. Úspěch po hmotné stránce však nesklízel a nadále živořil, nicméně plně využil možnosti putovat po okolí a vytvořil četné záběry z bavorských Alp.⁷⁷ V Praze je znovu doložen až roku 1876, kam krátce přijel na pohřeb svého otce,⁷⁸ avšak častější pendlování do rodných Čech nepřímo dokládají i ostatní krajinomalby a jejich náměty.⁷⁹ Konkrétnější údaje o podobě mnichovské periody našeho krajináře by snad mohl přinést odborný výzkum v rámci zdejších archivů.

4.2 Ullikův druhý učitel Eduard Schleich st.

Eduard Schleich st., rozený na bavorském panství Haarbach, navštěvoval mnichovskou Akademii umění pouze velmi krátkou dobu, jelikož byl nakonec pro „*naprostý nedostatek talentu*“ ze svého studijního místa propuštěn. V malířství však nadále pokračoval jako samouk, nejčasnějšími vzory mu byl Carl Rottmann (1797–1850), Christian Morgenstern (1805–1867) nebo také Peter Paul Rubens (1577–1640), jehož barokní krajinomalby kopíroval v místní Pinakotéce. Vzdělání si doplnil mnohými zahraničními cestami,⁸⁰ kromě Benátek, Říma a Londýna

⁷⁴ ŠIMEK/KROUPA 2011, 3.

⁷⁵ RICHTER 1950, 8.

⁷⁶ AHMP, OMDS, sign. IV 161/1881, kart. 557.

⁷⁷ RICHTER 1950, 8.

⁷⁸ HOLUBOVÁ 1952, 31.

⁷⁹ JEŽKOVÁ/ŠOSOVÁ 2018, 225.

⁸⁰ Většinu z nich podnikl se svým dobrým přítelem, žánrovým malířem Carlem Spitzwegem (1808–1885), jež spojoval i totožný výtvarný názor. PRAHL/VLČKOVÁ 2012, 142.

navštívil taky Paříž.⁸¹ Právě poslední jmenovaná lokalita měla rozhodující vliv na vývoj Schleichova umění, jelikož se zde na počátku padesátých let důkladně seznámil s francouzskou krajinomalbou a hlavně díly Barbizonské školy. Poté nastal zásadní obrat v jeho tvorbě, když zaměřil svou pozornost primárně na všední krajinné scenerie, které nejsou tolik malebné a poutavé. V tomto novém druhu krajinářského obrazu uplatnil zejména rovinaté okolí Mnichova, dosud ostatními německými malíři přehlížené, které sice bylo svou členitostí nezajímavé, ale skýtalo bohatou strukturu v podobě vřesovišť, stepí a močálů. Zeminu, vegetaci a oblohu již nevykresloval detailně, naopak se snažil postihnout celkový ráz záběru pomocí rychlých a pastózních tahů štětce.⁸² Kromě inovace v námětu a technice, začal používat výrazně podélný formát, tzv. „ručníkový“, jehož východiskem se stala fotografie. Širokoúhlý fotoaparát byl totiž nezbytnou součástí vybavení tohoto krajináře, kterého hojně využíval během skicování v plenéru, což nakonec podnítilo i rozměry jeho hotových děl, viz *Pískovna na Schleißheimer Allee, 1860/1870* [43]. Nezvykle úzká a protáhlá plátna se stala nejen účinným prostředkem k vystižení souhrnného krajinného pohledu, ale také jakýmsi poznávacím znamením umělců, nashromážděných v Schleichově okruhu.⁸³ Snad nejvýrazněji je používal Adolf Lier (1826–1882), školený kromě Mnichova i v Paříži – *Krajina, kolem 1856*.⁸⁴

Svou orientací na nové francouzské výboje v podobě nekomponované krajiny, vyjádření jejího charakteru a přirozeného stavu, platil Eduard Schleich st. za hlavního zprostředkovatele a šířitele těchto tendencí po střední Evropě. Zásadním způsobem spolu se svým okruhem upozorňoval obsílkami i na pražských výstavách a inicioval odklon od pevně zakořeněných standardů

⁸¹ JENSEN 1972, 53.

⁸² VLČKOVÁ 2009, 45.

⁸³ Eadem 2010, 7.

⁸⁴ Eadem 2009, 45. Olej na plátně, 25 x 38 cm, Städtische Galerie im Lenbachhaus und Kunstbau München.

haushoferovské krajinomalby.⁸⁵ Do jaké míry ovlivnil tento pokrokový autor ještě romantický názor Hugo Ullika, ukáže následující podkapitola.

4.3 Krajinářská tvorba

4.3.1 Historické krajiny

Na počátku a v průběhu první poloviny sedmdesátých let se výrazně profiluje Ullikovo romantické zaměření v rámci pohledů na české památníky minulosti, hrady, zámky a zříceniny. Charakteristický historizující ráz vrací krajinářovy obrazy na samotný počátek romantismu, když se ve třicátých letech 19. století začala objevovat podobná témata u autora, stojícího na pomezí klasicistního a romantického názoru, Antonína Mánesa. Na něj náš malíř v mnohém navazuje, ale také podstatně mění náladu a celkové vyznění výjevů. Mánes líčil své krajiny s pamětihodnostmi, připomínajícími zašlou slávu, spíše pateticky vzrušené, s bouřlivou náladou, značící nepřístupnou a divokou přírodu. Ullik vystřídal rozbouřenost spíše poklidnými sceneriemi, z nichž vycítíme srdečný vztah k tuzemské krajině. Nejde v nich tedy o pouhé dokumentování vzhledu nebo vedutistickou přesnost, právě naopak, silný vlastenecký cit ovládá jeho romanticky chápané krajinné konfigurace se siluetami českých monumentů. Připomene nám Karla Hynka Máchu (1810–1836), vášnivého cestovatele, jehož toulky po tajemných hradních seskupeních zůstaly zaznamenány v seznamu „*hradů spatřených*“, doplněném o akvarelové kresby. Patriotismus ovládá i básníkovo literární dílo a lze proto říci, že Ullikova tvorba představuje jakýsi malířský protějšek máchovského romantického historismu.⁸⁶

⁸⁵ Jen málokterým českým malířům se v padesátých letech naskytla možnost navštívit Paříž, mezi první patřil Soběslav Pinkas roku 1854, v 60. letech pak navázal Viktor Barvitijs (1834–1902) a Vilém Riedel (1832–1876). Mnichovský prostředník byl tedy pro naše území velmi podstatným článkem, který zprostředkoval tendence moderního francouzského krajinářství. Ibidem, 6–7.

⁸⁶ RICHTER 1950, 8.

V nevelkém vymezeném časovém úseku vzniklo bezmála na sto maleb těchto námětů, což dokazuje malířovu nevšední píli a tvůrčí rozmach, s jejichž pomocí došel k vrcholnému ztvárnění a vytvořil několik skutečně mistrovských děl. Na pomyslném počátku stojí skupina hradních pohledů, výrazná především svým oválným formátem a dekorativním účelem. Byla určena pro výzdobu Slovanské kavárny v tehdejší pražské poštovské ulici a Ullikem zpracována přibližně po roce 1870.⁸⁷ Tvoří ji celkem patnáct v současné době identifikovaných obrazů, interiér kavárny však zdobilo pouze dvanáct z nich.⁸⁸ Kompozice o vícero plánech mají leccos společného, popředí bývá vyznačeno stinnou částí terénu s cestou, kterou rámuje velice tmavá a kontrastní komponenta, většinou v podobě stromových porostů po stranách výjevu nebo výjimečně uprostřed, jako v případě *Hradu Valdek* [44]. Tam narušují výhled na zříceninu dva bizarně zkroucené pahýly usychajícího jehličnanu a plně bezlistého stromku. Hradní a zámecká seskupení vystupují v přesném středu následujícího plánu, uspořádání je nýbrž u některých maleb decentralizováno posunutím hlavní složky k levé či pravé straně. Architektonické siluety jsou nejjasněji osvětlené, méně modelované než okolní vegetace a mají ostře vykreslené detaily, které se prudce rýsují oproti prázdnému nebi. Pozadí uzavírají buď světlejší horizontální zalesněné stráně, za sebou zasouvané kopce, obestřené mírnou mlhou, výhled do údolí nebo samotné hradní stavby. Světelně odstíněné kontrasty jednotlivých plánů od nejtmavších po nejsvětlejší budují kulisový prostor maleb, který je obklopen umělou atmosférou a budí skoro divadelní náladu, která je snad nejintenzivnější u *Hradu Střekov* [45].⁸⁹ Ten je i pro své malebnější kvality ze zkoumané řady nejpovedenější, ostatním se však nedá vytknout provedení průměrné a nanejvýš dostačující původnímu určení.

Ostatní plátna datovaná od počátku let sedmdesátých se vyznačují typickým podélným formátem, který se tu a tam blíží čtverci. Rozměry vedou od drobnějších velikostí, přes střední, až po monumentálnější dimenze, jejichž delší

⁸⁷ Miloslava Holubová ve své práci uvádí rok 1872, avšak nynější majitel většiny z nich, státní hrad Karlštejn, datuje po 1870.

⁸⁸ ANG, MG, 1924.

⁸⁹ HOLUBOVÁ 1952, 63.

strana měří i více než sto centimetrů. Volba kompozice podléhala tomu nejmalebnějšímu záběru na monument, který dle Ullika nejlépe vystihoval jeho náladové kouzlo. Ať už byl umístěn centrálně, na zlatém řezu či boku obrazové plochy, zobrazen z větší dálky nebo z blízka, najdeme mezi jednotlivými díly bohaté varianty pohledů. Konvenčnější z nich, zachycující hlavní průčelí historických objektů, zpestřují i ty méně tradiční, se stanoviskem směrem k vedlejším fasádám. Paleta hnědorezivých a zelených olivových tónů určuje vegetaci obklopující významná místa české a moravské historie, zahalené do jemného mlžného oparu, zbarveného do nafialovělých, pastelově růžových či nažloutlých odstínů. Závoj dávné slávy doplňují mnohdy naddimenzované proporce památek, které podtrhávají jakousi časovou a prostorovou nedosažitelnost a jejich celkovou heroizaci, poháněnou nacionalistickým romantismem autora.⁹⁰ Na celkové líbezosti se podílelo také popředí, které bylo stále ještě upravováno a idealizováno po vzoru prvního mnichovského učitele. Jakkoliv velká role byla této části obrazů přisuzována, najdeme v ní téměř pokaždé něco z romantického rejstříku, zejména tvarově nadnesené balvany, rozeklaná skaliska, kuriózně zkroucené keře, vyčnívající výšky topolů, vesnická obydlí s doutnajícími komíny a zapojenou lidskou stafáží nebo dokonale klidné vodní hladiny se zrcadlením hradních skupin. Atmosféra zastává roli vše sjednocujícího elementu, a to zvláště v případě podvečerních scenerií prohloubených táhlými stíny, které střídaly jinak oblíbené denní osvětlení s klidným modrým nebem. Více výjimečná byla nokturna, přesto se pár kvalitních kousků osvětlených studeným měsíčním světlem najde.⁹¹ Právě v tušení reálného ovzduší, které se nedalo odpozorovat jinak nežli v přírodě, bývá shledáván počátek modernějšího nazírání v krajinářově tvorbě.⁹² Dle mého názoru je s ním však nadále zacházeno spíše zpátečnický, jako s působivým efektem, který společně s dalšími jmenovanými romantickými složkami účinně zaujímá smysly diváka.

⁹⁰ DIVINA 2014, 42.

⁹¹ Pod roušku noci namaloval např. *Zámek v Poděbradech, 1876*.

⁹² MRKVIČKA 1943, 4.

Vcelku by se dalo říci, že malby z tohoto období náleží k romantismu, jejich technické provedení však hlásá důležitý posun od akademické hladkosti. Uvolněnější práce se štětcem je nejprve viditelná u menších detailů, například nevýrazné figurální stafáže, kterou se Ullik odhodlal načrtnout pouze pomocí pár pastózních tahů. Postupem času se však tato lehkost projeví i v krajině a celém námětu. Tato změna se jistě formovala pod vlivem Eduarda Schleicha st., v plné síle však zazní až u odlišné skupiny děl.

Třebaže se historické krajiny mohou zdát nanejvýš konzervativní pro poslední třetinu devatenáctého věku, jejich národní symbolika se osvědčila jako oblíbená u českého publika. Krajinné dominanty se právě tehdy staly cílem volnočasových aktivit v rámci hromadných výprav výletníků,⁹³ kteří zajisté jako patrioti nejednou projevili zájem o to, vlastnit tuzemskou památku zdokumentovanou v podobě malby. To by patrně mohl být důvod Ullikova soustavného zájmu o vybrané hrady a zříceniny, které mnohdy v průběhu jednoho roku či dvou let namaloval hned několikrát. Dílčí verze pláten se od sebe však často příliš neliší, tvoří jakousi typologickou řadu, na jejímž počátku mohla stát jedna verze pohledu, která obstála před konkurencí a byla náležitě finančně ohodnocena. Opomenout však nemůžeme ani další možný důvod, a to prosté zalíbení, které v daném tématu náš krajinář našel. Jeden z těchto podnětů snad zafungoval jako popud k vytvoření několika dalších kopií, které opakují kompoziční řešení a rozložení krajiny, někdy až s úzkostlivou přesností. Rozdílná byla figurální stafáž ve své početnosti a rozmístění, a také rozměry, menší nápodoby vznikaly podle větších a naopak. Největší rozrůzněnost však můžeme zpozorovat v denních dobách. To krásně demonstruje série s hradem *Bezděz*, v níž tolik oblíbená večerní obloha zahalila veškerý terén do měkké roušky oranžovo-žlutých teplých odstínů v karlštejské variantě z roku 1872 [46], mladší verze z následujícího roku [47] zase oplývá denním světlem a jasnými konturami. Podobně je na tom i řada s panoramatickými výhledy na *Trosky*, které si Ullik vyzkoušel zachytit jak v odpoledním osvětlení s modravým nebem [48], tak v podvečer s růžovými červánky a více potmělou vegetací [49]. Mezi další skupiny vzniklé v rozmezí let 1870–1876 patří v Ullikově případě asi nejznámější

⁹³ PRAHL/BERÁNKOVÁ 2017, 35–36.

hrad *Karlštejn*, *Kunětická hora*, *Kokořín*, zámek *Konopiště*, hora *Říp* nebo od sebe více časově vzdálené obměny *Orlíku nad Vltavou* či *Křivoklátu*. V těchto plátnech zřejmě tkví autorova řemeslná poloha a s ní spojené kvalitativní výkyvy, které můžeme zpozorovat v jednotlivých variantách stejných pohledů. Na tuto skutečnost ostatně několikrát upozornila i odborná literatura.⁹⁴

Nebylo však pravidlem, že siluety známých stavebních památek vznikaly souborně, některé z nich Ullik ztvárnil pouze jedinkrát či maximálně dvakrát. Jde například o slovenský *Bratislavský hrad*, zámek *Hrubá Skála*, zříceninu *Zvířetice* nebo celo pastózně vyvedenou *Hlásku u Zlenic* [50], dále *Kostomlaty* a zámek *Veleslavin*. Ve výčtu nemůže chybět především záznam hradu *Střekov, 1872* [51], který je mimořádný svou kvalitou, technickou vytříbeností a koloritem.⁹⁵ Monumentální dílo ovládá hradní uskupení, vyčnívající na strmé skále přesně ve zlatém středu. Rozeklanost skaliska je naznačena exaktními pastózními tahy a umně se zrcadlí na klidné hladině řeky protékající kolem. Tok Labe dosahuje až k levému okraji obrazu, od něj se směrem k pravé straně rozšiřuje pobřežní terén a formuje tvar trojúhelníku, na němž je umístěna jen lehce načrtnutá figurální stafáž. Podobně jsou pojaté také vesnické domky na druhém břehu. Veškeré komponenty jsou svázány vyvedenou perspektivou a jednotnou atmosférou, už proto jde o špičkovou práci. Není divu, že plátno sklízí úspěch i v současné době, a to zejména na aukcích, kde je vysoce ceněno. Pro obdobné zacházení se štětcem a komplexní uspořádání, kterým se pyšní zmiňovaný obraz, by bylo možné zařadit do první poloviny sedmdesátých let také dva nedatové obrazy, *Orlík nad Vltavou* [52] a *Krajinu v Porýní* z Galerie výtvarného umění v Náchodě.

Další kvalitní ukázkou, která vznikla jen ve dvou variantách, je malba *Soví hrádek na Moravě, 1872* [53].⁹⁶ Přestože si Ullik jakožto historický krajinář příliš

⁹⁴ NEUMANN 1952, 38.

⁹⁵ Ullik se k ztvárnění Střekova vrátil ještě jednou v roce 1877, nebyl však jediný, koho hrad uchvátil, mezi četnými vedutisty a malíři to byl třeba Alois Bubák, Josef Mánes (1820–1871), Ernst Gustav Doerell (1832–1877) a Carl Robert Croll (1800–1863). ŠIMEK/KROUPA 2011, 73.

⁹⁶ Předkládanou verzi z vlastnictví Národní galerie v Praze doplňuje menší nevročené plátno, které se momentálně nachází v soukromé sbírce a svým provedením nedosahuje ani průměrné kvality.

nevšímal ročních období a nejbližší mu byla zeleň vegetace, rozhodl se ji v tomto případě zahalit sněžným popraškem. Zimní nokturno zaujme měsíčním svitem, který proniká skrz mračna a osvětluje vyvýšeninu s hradní zříceninou na levé straně obrazu. Tam ze skrytu temného lesa vystupují po zasněžené cestě poutníci s holemi a kráčejí směrem k divákovi. V pozadí se rýsuje kopcovitá krajina zahalená v ponuré mlze. Celý výjev je silně romanticky laděn a připomene nám podobné náměty Augusta Bedřicha Piepenhagena (1791–1868) nebo Josefa Matěje Navrátila (1798–1865).⁹⁷

4.3.2 Alpské náměty a „ručnickové“ formáty

Zvýšený zájem o pohledy na česká památná místa byl i v tomto vrcholném období tvorby našeho krajináře vyvažován motivy alpských scenerií, které se mu přímo nabízely po dobu několika let během mnichovského pobytu. Pilně skicoval především v širším okolí německého centra umění, které ho zavedlo až na hranice rakouské, které mnohdy překročil, aby si zaznamenal i tamní horské masivy, jako to například učinil na kresbě *Jochalpe, 1873* [54]. Lákala ho také německá pahorkatina a její typický reliéf, často si zaznamenával stezky v nížinách, probíhající kolem dřevěných stavení, jako v případě akvarelu *Motiv u Buchbergu, 1876* [55]. Výsledné oleje vzniklé podle plenérových náčrtů byly zajisté žádaným artiklem bavorské klientely, kterou se snažil Hugo Ullik oslovit. Uhlazené a detailní provedení maleb z prvních let sedmého desetiletí, kterého si povšimneme u *Alpského jezera, 1871* [56], taktéž jako třibarevný rozvrh s růžovými horskými vrcholky, obklopenými ideální atmosférou, určující třeba motiv *Tennengebirge u Salzburgu, 1873* [57], začne nečekaně ustupovat ku prospěchu modernějšího vyznění. Zvrat v silně zakořeněném odkazu prvního učitele, který do poslední chvíle přežíval v Ullikově díle, začal markantně ustupovat pod působením pokrokovějšího lektora, Eduarda Schleicha staršího.

První známkou odklonu je jednoznačně práce s uvolněnějším rukopisem a užívání plně opakních tahů štětce, které na plátně zanechávají viditelně

⁹⁷ HOLUBOVÁ 1952, 48. Z chladnějších období zaujal Ullika také podzim, jehož sychravé podnebí se snažil vystihnout na stejnojmenném obraze roku 1873.

strukturovanou stopu, podpořenou občas vrypy špachtlí či opačným koncem štětce. Mezi prvními vlaštvkami tohoto pojetí by mohly být nedatované olejomalby komornějších rozměrů, *Alpská vyhlídka* [58] a *Samota v podhůří*, které nepostrádají onu virtuóznější koncepci, se kterou malíř experimentoval na nové podložce, dřevěném prkénku. To narozdíl od běžného plátna poskytovalo obrazům jiné světelné podmínky,⁹⁸ které Ullik podpořil přirozenější barevností.

Výraznější posun v krajinářově umění však nenastal dříve, nežli po poučení ve Schleichově ateliéru na mnichovské Akademii, kde kromě zdatnější malířské techniky, rýsující se už v průběhu studií, pochytil též inovativní obrazový formát, typický pro umělce mistrova okruhu. Do šířky zřetelně protáhlý rozměr se u našeho autora poprvé objevuje u plátna datovaného do roku 1873,⁹⁹ je však nanejvýš možné, že některá díla, ať už zjištěná či nikoliv, vznikla dokonce dříve. Obrazy jsou zpravidla drobnějších velikostí, některé stojí až na pomezí miniatur s proporcemi 10 x 25 cm, jiné dosahují větší rozlohy, přesto ne více nežli 40 x 73 cm, kolik měří nejrozměrnější z nich. Některé nevznikly jednotlivě, avšak jako protějškové dvojice, dosti oblíbené zejména jako dekorace interiérů.¹⁰⁰ Rovněž ve způsobu provedení odhaluje Ullik dosud potlačovanou polohu svých malířských schopností. Dokázal totiž nahazovat olejovou barvu na dřevěný či lněný podklad extrémně uvolněnými tahy, které mu nedovolovaly se příliš zabývat detaily a naopak umožnily soustředit se na postihnutí celkového dojmu z krajiny, který zatím nikdy nebyl malířovou prioritou. Některé z těchto obrázků se mnohdy dostaly až na rozhraní bezprostřední skicy, malíř v nich tedy došel mnohem dále, nežli u výše zmíněných českých historických krajin, jejichž více rozvolněné podání nikdy nebylo na úkor jednotlivostí. Jindy se však i v těchto případech rozhodl pro méně spontánní pojetí a uchýlil se k vykreslení alespoň těch

⁹⁸ ŠIMEK/KROUPA 2011, 75.

⁹⁹ *Podzim, 1873*, olej na plátně, 28 x 50 cm, soukromá sbírka.

¹⁰⁰ Ty pendanty [59, 60], které se nám zachovaly, prošly před časem několika pražskými aukcemi, kde o ně byl projeven zájem ze strany sběratelů a slavily tudíž ne jeden úspěch. ZACHAŘ/PRAHL/KONÍČEK 2012, 36.

nejpodstatnějších podrobností, dodávající malbám kvality maloformátových mistrovských děl,¹⁰¹ viz *Pradleny na břehu jezera, 1876* [61].

Moderní ráz neurčoval pouze formát a technika, ale také náměty. Třebaže se mezi nimi stále nalézají alpské horstvo, překvapí nás i obvyklejší přírodní výseky, doplněné lidským elementem, vykonávajícím v rámci krajiny svou běžnou činnost. Právě v orientaci na prostší a nepoetické oblasti, které přivedly nejprve francouzské barbizonce a později i Eduarda Schleicha st. k modernosti, můžeme sledovat další bod na umělcově cestě k realismu.¹⁰² Přestal vyhledávat pouze rozeklané skály, hory, vodopády a podivně zkroucené stromy, které pak sestrojoval do působivých celků, a začal oceňovat krásu nevyumělkovaného terénu. Toho si povšimneme rovněž u alpských témat, které ač jsou zpátečnické, je na ně pohlíženo odlišněji. Zcela mizí upravené popředí, poseté malebnými pomůckami, nyní je prázdné, určené pouze reliéfem krátkých travin. Pohoří tvoří nezveličenou kulisu zahalenou oparem, pod kterým se zračí jen jeho základní tvar. V údolíčku pod ním přes rostlinstvo vykukují sedlové střechy dřevěných chatiček, u kterých úřadují jejich majitelé či se zde rozlévají jezera nebo protékají říčky vedle mlýnských stavbiček. Horská idyla má povahu každodennosti, ke které přispívá i naturální barevnost, ze které vymizela poslední rezidua rozvrhu haushoferovského. Příkladem budiž *Alpská krajina s malým mlýnem, 1876* nebo *Alpská krajina s venkovským stavením, 1871–77* [62].

Onen novotářský přístup je také významně podpořen úsilím postřehnout denní a roční dobu, a to co možná nejpřirozeněji. Víme, že si Ullik vzdušné atmosféry všiml již dříve, avšak její účinek na krajinný výsek značně nadnášel a divadelně dramatisoval. Běžná krajina bez topografických bodů a jiných zajímavostí, na kterých by uplatnil svůj milovaný romantismus, mu snad dopomohla k hlubšímu vnímání jiných kvalit, rozdílů v ovzduší a osvětlení, které působily na přírodní scenerii v určitou část dne. To nejlépe demonstrují rovinaté partie, které krajinář namaloval roku 1876 v Mnichově, jak napovídá jejich označení. Tři z nich představují zimní sezónu, zobrazenou pokaždé v jinou denní dobu. Impresi zapadajícího slunce, které zbarvilo oblohu do jemně odstíněných

¹⁰¹ ŠIMEK/KROUPA 2011, 75.

¹⁰² HARLAS 1908, 63.

okrů, odrážejících se na hladině rybníku a nijak nenarušujících chlad zasněženého okolí, předvádí obraz *Zimní krajina* [63]. Jiné světelné podmínky ukazuje *Povoz za soumraku* [64], které zahalily scénu do pochmurných šedivých tónů, jen na obzoru prosvítají mezi těžkými mračny poslední teplé paprsky slunce. Třetí olej na dřevě zpodobuje *Noční krajinu s kostelem* [65], kde temnotu roztrhl svit luny v úplňku a usnadnil tak cestu průvodu vesničanů, směřujících s lucernami v rukou ke kostelíku, z nějž sálá teplé světlo svíček.¹⁰³ Všechna popsaná díla mají výrazně snížený horizont a jsou utvářena opravdu nervním rukopisem a rychlými tahy, které jim propůjčují kvality skic, takže možná alespoň částečně vznikla v přírodě. Na vykreslení detailů nebyl prostor, a proto se figurální stafáž a větve stromů mění až v jednoduché skvrny, lehce zakomponované do koherentního celku. K jeho větší atraktivitě přispívají mezní denní doby, které Ullik zachytil tak přesvědčivě, jak to jen dokázal. Větší přirozenost pak vystupňoval i v působení atmosféry na samotný krajinný výsek, jehož barevnost reaguje na osvětlení více umírněně, než jsme zvyklí.

Jiné „ručnickové“ formáty přinášejí pohledy na letní krajinu uprostřed horkého dne. Tíživé ovzduší blížící se bouře malíř nádherně vystihl v *Krajině při žních* [66], která je sice nedatovaná, ale podle signatury „München“ zajisté vznikla někdy kolem poloviny sedmdesátých let. Po pravém popředí se táhne malebně živé, žlutavé obilné pole, ještě přímo iluminované sluneční září, z pozadí se však ženou těžké bouřkové mraky a vrhají stín na pahorek s kapličkou. Postavy tentokrát zaujímají lehce přehlédnutelnou pozici až v prostředku plochy, tedy téměř zanedbatelnou oproti výraznějšímu umístění u výše diskutovaných obrazů. Jsou neurčitě naznačeny protáhlými skvrnami štětce, obecné podání je však méně neklidné a střídmější. Olejomalba nám připomene stejný námět od Amálie Mánesové (1817–1883), *Žně, po 1856* [67], ač je více idealistický, nebo *Podzimní krajinu u Pardubic, 1858* od Adolfa Kosárka [68], obé totiž oplývá podobným klimatem.

¹⁰³ Nutno podotknout, že tento obraz působí ze jmenovaných nejvíce stylizovaně, až pozdně romanticky, avšak noční krajina osvětlená měsícem je přeci jen podána více přirozeně, nežli třeba u *Soviho hrádku, 1872*, zmíněného v předchozím oddílu.

Ve výčtu si zaslouží zmínku ještě jedna krajinomalba, která sice nemá ony protáhlé rozměry, přesto oplývá atmosférou teplého podvečera, která zaplňuje údolí s ženskou postavou a pasáčkem oveček takřka plenérově. Poslední tlumené sluneční paprsky pronikají na pravém obzoru nad vyčnívající kostelní věž a zaplavují okolí zlatavými valéry.¹⁰⁴ Pro tyto kvality, ke kterým se přidává ještě volná malířská technika, datuji obraz, nazvaný *Večerní krajina* [69], taktéž do poloviny sedmého desetiletí.

Ačkoliv se tvorba Hugo Ullika během jeho pobytu v Mnichově znatelně odklonila od zásad romantismu a rozvíjela se směrem k realismu, nevzdal se plně zásad akademicky uhlazené malby, se kterou se ještě setkáme v závěru jeho života. Přesto činí mnichovská perioda důležitý milník v krajinářově uměleckém vývinu, která ho naučila vnímat a oceňovat hodnoty nestrojené a běžné krajiny skrz nový obrazový formát. Můžeme předpokládat, že rozpoznané pokrokové krajinomalby vzniklé v této době tvoří pouhý zlomek vytvořeného materiálu, který je nyní roztroušen po středoevropských aukcích nebo sbírkách soukromníků.

¹⁰⁴ HOLUBOVÁ 1952, 85.

5. Závěr Ullikova života a tvorby

5.1 Návrat do Prahy a divadelní tvorba

Hugo Ullik se do rodné Prahy navrátil definitivně až roku 1877, aby zde oficiálně počínaje 30. červencem zaujmul místo malíře Královského zemského českého divadla.¹⁰⁵ Vytouženou pozici, o kterou se neúspěšně ucházel již před třinácti lety, získal po krátkce působícím Josefu Haissovi (1832–1883), který byl nespokojen s místními poměry a raději se odebral do Vídně. Předtím se ve funkci vystřídal téměř všichni Ullikovi umělečtí kolegové, kteří byli spjati s počátečním provozem Prozatímního divadla, po Janu Václavu Kautském (1827–1896) to byl Josef Macourek a Eduard Herold. Je tedy jasné, z jakého okruhu byli jevištní výtvarníci vybíráni a proč se nakonec po delší odmlce dostal na řadu také náš malíř, který i tehdy demonstroval progresivnější proudy scénografické tvorby v důsledné práci s individualizovanými dílčími dekoračními prvky. To zajisté ocenil František Kolár (1829–1895), nový vedoucí činohry počínaje rokem 1878, jenž byl podle všeho zastáncem pokrokových stanovisek reagujících na nový realistický proud v umění. Hugo Ullik vycházel vstříc všem jeho požadavkům ohledně trojrozměrně působícího prostoru a interiérových scén, zasazených do skutečných „uzavřených pokojů“, kterých údajně vytvořil hned pět. Mimo to rozšířil v průběhu necelých tří let své působnosti fond divadla o několik set kusů, jak se usuzuje na základě pramenných materiálů.¹⁰⁶ Vytvořené dekorace představovaly širokou škálu různých typů, od plochých stavěcích kulis (různé zdi, skály, stromy apod.), přes prostorově pojaté kusy (např. *Gotický dům*, *Stodola* či *Zahradní pavilon* atd.), po

¹⁰⁵ Nešlo však zdánlivě o jedinou pracovní příležitost v rámci divadla, ačkoli byla jednoznačně nejprominentnější, která se Ullikovi během sedmdesátých let naskytl. Roku 1872 a 1879 je také doložena jeho spolupráce s nymburským divadlem. LUDVOVÁ 2006, 590. Na sklonku sedmého desetiletí byl doporučen k malování opony a kulis pro spolek v Lounech (Květy 1879, 118).

¹⁰⁶ Viz. Ullikova žádost o zvýšení služného, kterou doprovodil „*Seznamem věcí vyhotovených pro ředitelství divadla královského českého zemského 15. srpna 1879*“ či „*Seznam dekorací zhotovených na účet Slavného výboru zemského*“. SRBA 2009, 224–233.

méně či více náročné plastické prvky (různý vnitřní a venkovní nábytek). Kromě součástí zhotovených zcela nově také opravoval starší z nich, vytvořené kdysi jinými autory, které, jak sám pravil, „zgruntu zjinačil“.¹⁰⁷ Během svého působení vytvořil kompletní soupravy do celkem deseti inscenací a na mnohých dalších se částečně podílel.¹⁰⁸

Ve své divadelní tvorbě především kvapně reagoval na vývojové trendy evropského divadla, zanechávající barokního východiska a usilující o přesné vystižení zobrazovaných prostředí a jejich konkrétních časových a místních specifik, v čemž se odráželo působení realismu. Navození pocitu autenticity zobrazovaného prostředí u diváků dosahoval náš malíř pomocí již zmíněných originálních výprav, využívajících autonomních a pokud možno plastických součástí, které postupně vytlačovaly ony typové dekorace. Jejich podoba byla často určena přímým pozorováním skutečných objektů, což bylo pro malíře-krajináře běžnou praxí, kterou se nebál užívat i v rámci divadla. Individualizované prvky typu lomené dekorace, praktikábly, schody a můstky, přístavky, výsadní kusy, rekvizity i konvenčnější perspektivní kulisové scény,¹⁰⁹ měl možnost uplatnit zejména v cestopisných hrách, které vyžadovaly zasazení do konkrétního prostoru, a pak také v inscenacích operních a operetních.¹¹⁰ Mezi jeho první lokálně charakteristické dekorace patří prostorově řešená *Kaple v klášteře minoritském ve Znojmě* či pražský *Sad blízko kláštera sv. Anežky*, obé určené pro operu *Záviš z Falkenštejna*, 1877, následujícího roku se podílel na vypravení operety *Malý vévoda*, pro níž vytvořil francouzský salon *Sál v paláci Versailles*.

Jako jakýsi manifest obratu českého jevištního výtvarnictví od všeobecnosti k realistické určitosti, bývá považována prvotní výprava Smetanovy

¹⁰⁷ Např. tragédie Josefa Jiřího Kolára *Pražský žid*, 1879, pro kterou Ullik renovoval staré dekorace Macourkovy. Ibidem, 202.

¹⁰⁸ Ibidem, 224–233.

¹⁰⁹ I při vši otevřenosti novým podnětům a experimentům, nepřestal ani Hugo Ullik respektovat tradiční kulisový dekorační systém, v čemž se názorově i prakticky shodoval s Eduardem Heroldem. Ibidem, 220–233.

¹¹⁰ PROCHÁZKA 1988, 539.

opery *Tajemství*, jenž měl tu čest navrhnout roku 1878 zrovna Hugo Ullik.¹¹¹ Všechny tři operní jednání vypravil novými či nově přemalovanými staršími dekoracemi, které byly nazvané *Městys pod Bezdězem*, *Na Bezdězi* a *Selská vesnice*. Dějiště se mu podařilo vylíčit v obdivuhodné shodě se skutečným prostředím, okolím hradu Bezděz, které mu nebylo neznámé, jelikož ho lákalo už v šedesátých letech jako historického krajináře. Tentokrát se však rozhodl vycestovat na úpatí hradu za jiným účelem, a to pořízením náčrtů k divadelní výpravě, čímž se stal možná prvním domácím divadelním malířem, který záměrně putoval krajinou za materiálem a inspirací. S mimořádným zdarem se mu povedlo vystihnout specifika tuzemské krajiny, které ještě povýšil akcentováním realistických detailů v podobě různých dekoračních doplňků.¹¹² Nadšení vyvolal u publika a jeho výprava neušla ani pozornosti divadelní kritiky. Ta se vyjádřila následovně: „*První obraz, krajina pod Bezdězem, snesl by více theatrálního koloritu, druhá pak dekorace z partie na temeni téhož vrchu je v barvě, perspektivě i architektonickém uspořádání nejzdařilejší.*“¹¹³ Přestože se nám náčrtky k opeře vytvořené autorovou rukou nedochovaly, můžeme si o jejich podobě udělat představu díky černobílé grafické reprodukci, kterou vytvořil Antonín Gareis ml. (1837–1922) [70].

Kromě celkového zkonkrétnění jevištního obrazu, se Hugo Ullik zasloužil o rozšíření dalšího, neméně pokrokového směřování, které se tentokrát týkalo nejnovějších technických postupů. Mezi ně se počítala práce s nejrůznějšími přístroji, umožňujícími trikovou proměnu dekorací, změnu osvětlení a dokonce i pyrotechnické efekty, transformující scénu v reálném čase, tedy v průběhu performance. Pozoruhodných technologií využil již u jedné z prvních oper, na které se podílel, *Afrikánci*, 1877. Nedostatečný rozpočet, který zapříčinil vcelku pozdní uvedení opery, se promítl i do nachystání jednotlivých jednání, z nichž

¹¹¹ Pravděpodobně mu byla zakázka svěřena se Smetanovým souhlasem, který si na této opeře obzvlášť zakládal. Bedřich Smetana (1824–1884) sám amatérsky tvořil a zřejmě i znal Ullikovy romantické pohledy na české monumenty, ve kterých našel zalíbení. VOLAVKA 1968, 164–165.

¹¹² SRBA 2009, 197–205, 230–231.

¹¹³ Hudební 1878, 116.

byly pouze tři z pěti zbrusu nově provedeny, přesto byly technicky vyspělé. Jedna však předčila ty ostatní, a to dekorace pro III. jednání *Na palubě velké lodi*, kde výtvarník řešil nejen uvedení lodi do pohybu pomocí speciálního strojního zařízení, které imitovalo jednak klidné kolébání na vlnách, ale také větší rozhoupání, vzniklé mořskou bouří. K větší uvěřitelnosti souboje vraku s rozbouřeným živlem přispíval i rytmizovaný pohyb lodního plachtoví, rozpohybovaný mechanicky. Při konečném ztroskotání se pak prostorově koncipovaná struktura plně rozložila.¹¹⁴ Potopení ztvárnil za svou divadelní kariéru ještě podruhé, o dva a půl roku později v inscenaci románu *Dítky kapitána Granta, 1880*. Nadto se musel vypořádat s nelehkým úkolem zpřítomnění různých exotických prostředí, neustále se měnících pod vlivem umělých či přírodních dějů. Zahrnuty byly nejen roční období, ale rovněž třeba mohutný výbuch sopky a zemětřesení. Jak se Ullik se složitou scénografií vypořádal přesně nevíme,¹¹⁵ avšak zřejmě přitom využil své kvality malířské, umění pyrotechnika i strojmistra.¹¹⁶

Je zjevné, že české jevištní výtvarnictví dosáhlo v tomto období svého uměleckého i technického vrcholu, na čemž se významně podílel i náš krajinář. Ten byl na sklonku svého života pověřen vznešeným úkolem zajistit běžný dekorační repertoár, jakýsi základní fond budoucího Národního divadla v Praze. Příprava doplňků však byla přerušena jeho předčasným úmrtím, nedostalo se mu proto ani cti stát se prvním vedoucím dekorační dílny „Zlaté kapličky“. Přesto byly některé z jeho inovativních dekorací přeneseny a užívány i na nové scéně, kde nepřestaly šířit svůj mimořádný odkaz a ovlivňovat budoucí generace divadelních scénografů.¹¹⁷

¹¹⁴ Toto řešení bylo i v pozdějších letech napodobováno a rozšiřováno jinými autory. SRBA 2009, 362.

¹¹⁵ Bližší nastínění poskytne kritika Jana Nerudy v *Národních listech*, který Ullikovo dílo vysoce hodnotil. NERUDA 1880, 3.

¹¹⁶ K inscenaci se nám zachovala *Skládací maketa k I. Jednání [71]*, která představuje skalnaté pobřeží vpředu a kulisově ustupující průhled na připlouvající loď. SRBA 2009, 228–232, 406.

¹¹⁷ *Ibidem*, 232, 287 a 293.

5.2 Pozdní krajinářská tvorba

Malířská tvorba posledních let krajinářova života se vyznačuje jakousi stagnací. Tu snad zapříčinilo pracovní vytížení v rámci divadla, které mu nedovolilo věnovat příliš mnoho času a sil krajinomalbě, která již nepředstavovala pro autora zdroj obživy. Toto se odrazilo i na výrazně zmenšené produkci. Skutečně vzniklo v závěrečném období mezi roky 1877–1881 mnohonásobně méně děl,¹¹⁸ nežli v předchozích letech, které znamenaly vrchol jak v plodnosti, tak v tvořivosti. V tomto údobí se Ullikův kreativní rozlet pozastavuje a spíše se ohlíží zpět na svá minulé východiska, ze kterých čerpá a snaží se je ve svých malbách precizovat. Reaguje na zkušenosti nabyté během mnichovského pobytu, které rozvíjí v dalších obrazech do šířky podlouhlého formátu, zobrazujících všední krajinné scenerie volným přednesem štětce. Ukázkou můžou být dvě stejnojmenné *Krajiny, 1877–1881* [72], přičemž jedna zobrazuje rovinatý kraj s pěšinou táhnoucí se od pravého okraje obrazu a stáječící se kolem skupiny stromů, za nimiž prosvítá osamocené stavení. Nepříliš kontrastní a jemné osvětlení prvního z nich střídá druhý s dramatičtějším nasvícením travnatého pahorku uprostřed vůči stinnému popředí. Mezi běžnými krajinami se objevují i ty alpské, jako v případě *Návratu domů ve večerním světle, 1877* [73] nebo žánrovějšího *Města pod Alpami, 1878*.

Panoramatických rozměrů obrazové plochy však začal využívat i pro konvenčnější malebné záběry, oplývající vykreslenými jednotlivostmi jako u *Podvečera na jezeře Königsee, 1877* [74], který právě svým provedením připomene drobnopisná plátna vytvořená v průběhu šedesátých let. Podobné velikosti je rovněž další horský námět *Tennengebirge u Salzburgu, 1877* [75], který zase ukazuje orientaci směrem k haushoferovským počátkům. Těm odpovídá kompozice o třech plánech, jejíž typická barevnost je svázána narůžovělým tónem, který se na obloze přelévá do šedofialového oparu. Do růžových odstínů je zahalen i horský masiv, který se poněkud méně uvěřitelně náhle zvedá nad údolíčkem se zalesněnými pásy. Popředí tvoří úbočí údolí, na

¹¹⁸ Malý počet zjištěných obrazů také značně znesnadňuje celistvější interpretaci závěrečné tvorby autora. Otázkou je, zdali jich o moc více vůbec vzniklo.

jehož úplné hraně stojí dáma se slunečníkem, po pravé straně si děti hrají v trávě. Některé části prvního plánu jsou modelovány pomocí svěžích skvrn, jako třeba dva křovinaté stromky, mezi nimiž je situována ona dáma, jiné jsou malovány více tvrdě a neživě. Nereálná je i vše obklopující vzdušná atmosféra, která podporuje ideální celek složený jen částečně z prvků odpovídajícím skutečnosti.¹¹⁹

Autor také navazuje na své další silné východisko, které se pro něj stalo snad tím nejtypičtějším, na romanticko-historické krajiny s dominantami českých hradů a zámků, jimiž oslavuje rodnou vlast. V poslední čtvrtině sedmdesátých a na začátku osmdesátých let vytvořil varianty již dříve zpodobených památek, třeba hradu *Orlíku*, *Zvíkova* či další oválný *Křivoklát*. Několikrát se též navrátil ke svému oblíbenému hradu *Karlštejn*, který tentokrát zobrazil z jiného úhlu pohledu nežli od severu. Třeba ve verzi z roku 1879 [76] zachytil hradní skupinu tyčící se na vrcholku kopcovitého terénu od strany jižní. Od popředí k němu vzhlíží dvě postavy, které kráčí po pěšině vedoucí kolem vesnických chalup směrem k ústřednímu motivu. Celkové kompoziční řešení a barevnost vychází z již zažitých schémat, avšak podání se zdá být sumárnější. Bez zbytečných detailů je krajina líčena řidšími a volněji tahy štětce, které se jen v popředí mění na pastózní. Modelována je v předních partiích světlem, v zadnějších částech si však Ullik vystačil s utvářením pomocí barev. To samé platí i pro hrad, jehož vzdálenější části hradeb se jemně rozplývají pod působením světelné a vzdušné atmosféry.

V některých pozdních malbách se však rovněž zračí vliv divadelní tvorby, a to zejména v iluminaci krajinného výseku. Příkladem může být olej *Lesní bystřina, 1880* [77], jehož efektní střídání světla a stínů skutečně vyznívá aranžovaně. Nejvýrazněji osvětlené místo se nachází ve středu obrazu, kam z hloubi lesa v pravé horní části spadá strmý vodopád, jehož tok je dále veden až do popředí, které je extrémně potměnělé. Divadelně dekorativní zacházení se zdrojem světla je v tomto případě vyvažováno také funkcí strůjnou, kterou nasvícení dopomáhá k utváření a prohloubení prostoru. Tyto poznatky krajinář naopak získal během svého studia v přírodě.¹²⁰

¹¹⁹ HOLUBOVÁ 1952, 81.

¹²⁰ Ibidem, 83.

Kolem roku 1880 zřejmě také vznikla dvě plátna [78], která se jeví jako nejvyzrálejší z tohoto období a možná by se kvůli nim nejjeden odborník ocítl na pochybách, zdali jde skutečně o díla našeho autora. Malby na nás zapůsobí především svou impresionistickou náladou, která tkví nejen v nestrojené kompozici, ale také v lehkosti, se kterou malíř v hustých vrstvách nanášel barvu. Právě zvolená barevná paleta překvapuje tím, že v ní téměř nenajdeme černé valéry, naopak je omezena jen na několik základních světlých odstínů, které s přesností budují krajinu spolu s oblohou odrážející se na hladině rybníku a spojují veškeré obrazové části v jeden celek. Výsledek působí ještě o stupeň více bezprostředně než oleje z mnichovské periody, jako by skutečně zachycoval určitý moment z podvečerního světla.

Do sbírky kreseb se nově silně promítla Ullikova scénografická produkce, ta se nově rozšířila o náčrty celkových jevištních výprav, jednotlivých divadelních dekorací, trojrozměrných měšťanských salonů [79] nebo dokonce kostýmních návrhů. Některé mají formu bezprostředních skic, kterými si autor rychle zaznamenal svou vizi pomocí obrysových čar, viz *Tropický prales* [80], jiné ještě zpestřil barevnou akvarelovou výplní, jako např. *nákresy oděvů pro Javotte* [81]. Najdou se mezi nimi i precizněji nastíněné divadelní scény, což vzorně předvádí tužkový návrh pro *Historickou scénu* [82], který otevírá pohled do pokoje se starobyle vyhlížejícím krbem, u nějž sedí dvě postavy, levá strana kresby poskytuje detailní průhled do další místnosti, která má kromě kazetové obložených stěn a bohatých říms, také hvězdový ornament, vytvořený pomocí tenkých žeber na plochém stropě. Všechny jednotlivosti jsou vymezeny tenkými čarami a v tomto případě i tvarově a světleně modelovány pomocí různě hustých šrafur. Historické autenticity nemohl Ullik dosáhnout jinak, nežli bedlivým studiem architektonických článků a ozdobných prvků, příznačných pro určitou periodu, což dokazují třeba nevročené *Studie detailů rokokové architektury* [83] nebo *Fragmenty renesanční ornamentální výzdoby*.

Další kresby z tohoto období prozrazují cesty po tuzemských městech a krajinách, kde si kromě charakteristických městských uliček, viz *Ulice v*

Prachaticích, 1877, všiml náš putující krajinář také vesnických chalup.¹²¹ Podobu těchto nákrešů můžou přiblížit nedatované *Chalupy ve vesnici Jestřebí [85]* nebo také ilustrace ve Světozoru [86]. Roku 1879 byl dokonce požádán Uměleckou Besedou o zapůjčení podobných skic v souvislosti s „*péčí o zachování uměleckého rázu českých chalup*“.¹²²

Průřez nejmladšími díly, která nám Hugo Ullik zanechal, ukazuje velikou nesourodost a málo pokroku. Jakoby se autor záměrně pozastavil a přemítal nad všemi znalostmi a zkušenostmi, která za dlouhá léta tvoření nastřádal a zároveň se snažil inspirovat ve svých malbách divadelními iluzivními efekty.

5.3 Předčasné úmrtí umělce

Krajinář a divadelní výtvarník Hugo Ullik zemřel 9. ledna 1881 v Žitné ulici číslo 11. Důvodem jeho předčasného skonu bylo onemocnění zápalem plic,¹²³ které zřejmě vyvolalo nepříznivé prostředí české dekorační dílny, která byla tehdy situována v bývalé solnici, tedy na staveništi budoucího Národního divadla.¹²⁴ Dožil se pouhých 42 let, což v tehdejší době nebylo nezvyklé, vzpomeňme třeba na Adolfa Kosárka, který taktéž zemřel mladý, přesto dokázal ve svém krajinářském umění dosáhnout vrcholu.¹²⁵ I Ullikovo dílo zůstalo nedokončeno a zdali se v něm již dopracoval ke svému maximu nebo by býval posunul své schopnosti ještě dál, zůstane navždy nezodpovězenou otázkou. Závěrečná tvorba však spíše hovoří pro první z variant, tedy že by se zásadnějším způsobem nerozvíjela. Ostatně tomu tak bylo i u mnohých dalších krajino-malířů, kteří se sice dožili pozhnaného věku, avšak zůstali věrni stále stejnému způsobu tvoření.

¹²¹ Podobnou tematikou se zabývali i příslušníci rodiny Mánesů, zejména Antonín [84] a Josef Mánes (1820–1871), ale také mnozí další národně smýšlející umělci, kteří si během svých putování krajinou zaznamenávali staročeské chalupy.

¹²² HOLUBOVÁ 1952, 32.

¹²³ Archiv hlavního města Prahy, fond Sběrka matrik, sign. ŠT Z9/1873–1881.

¹²⁴ SRBA 2009, 293.

¹²⁵ BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2000, 10.

Krátce po jeho úmrtí bylo Ullikovi věnováno několik nekrologů v rámci dobového tisku, kde byl vyzdvihován nejen jako scénograf a krajinář, ale rovněž jako kreslíř, jehož obrázky bývaly nedílnou součástí časopisu Světozor a Květu.¹²⁶ Byl pochován na Olšanských hřbitovech, kde dodnes odpočívá v jednom z anonymních hrobů.¹²⁷ Po táhlém soudním řízení ohledně malířovy pozůstalosti, ve kterém figurovaly především dvě přímé dědičky, vdova po zemřelém Marie Apolena Ullik¹²⁸ a sestra Alžběta Andres, byl v prosinci roku 1881 malíři vzdán hold v podobě posmrtné výstavy, konané v soukromém salonu Lehmannově. K vidění a koupi zde byla autorova výtvarná pozůstalost, která ve většině připadla vdově Marii Apoleně. Bylo by nanejvýš zajímavé znát jednotlivé vystavené položky, vydávání katalogů k výstavám však neměl podnik Mikuláše Lehmana ve své agendě. K dobrání se větších podrobností nepomůže ani oficiální pozůstalostní spis Hugo Ullika, kde nedošlo k jmenovitému popsání jednotlivých děl jako tomu bylo u jeho osobních věcí, nýbrž k odbytému zápisu počtu kusů obrazů a velmi nahodilému cenovému odhadu.¹²⁹ Ceny ostatně velmi levně

¹²⁶ Světozor 1881, 34. Koleda 1881, 127. MÁDL 1881, 44. Národní 1881, 2.

¹²⁷ Úsek hřbitova IV, oddělení 1, číslo hrobu 18.

¹²⁸ Vdovu zastupoval dobrý přítel Hugo Ullika, advokát Otakar Mykeš z Benešova, strýc Jaromíra Pečírky. AHMP, OMDS, sign. IV 161/1881, kart. 557.

¹²⁹ Odborný cenový odhad nicméně nebyl ani v zájmu pozůstalých, jelikož čím vyšší ceny by byly stanoveny, tím vyšší daně by museli odvádět. Zápisy ohledně obrazů v pozůstalostním spise tedy vypadají následovně: např. položka číslo 14 čítá 42 kusů malovaných studií, nezarámovaných, za 20 zlatých. Z těchto 42 obrazů máme 9 z nich popsaných Marií Apolenou, která si na ně nárokovala vlastnické právo. Šlo o šest maleb na dřevě: malá noční krajina, krajina s dobyt看em na pastvě, noční krajina s hřbitovem a kostelem, krajina v září červánek, krajina se stromovím vpředu a horami vzadu a zimní krajina s vozem. Zbývající tři malby byly malované na plátně přilepeném na lepence o velikosti 31 x 51 cm: první představuje skálu se žhavým nebem a vsí se zahradou, druhý horskou vesnici s modrými horami v pozadí a třetí má v popředí vodu se stromořadím a vzadu Alpy se sněhem. Pouze na základě krátkých popisů je však téměř nemožné všechna tato díla ztotožnit s některými v přiloženém soupisu, o pár z nich se však pokusím. Obraz krajiny s dobyt看em je jako jediný snadno určitelný, jde snad o obraz *Krávy, 1876*. Noční krajina s hřbitovem a kostelem svým námětem odpovídá oleji *Zima, 1874*, krajina v září červánek a zimní krajina s vozem zase těmto dílům: *Zimní krajina, 1876* a *Povoz za soumraku, 1876*. AHMP, OMDS, sign. IV 161/1881, kart. 557.

stanovila i vdova, jako o tom zpravuje jediné pojednání o výstavě publikované v Národních listech Miroslavem Tyršem. Přestože nejde o tak zevrubný rozbor první samostatné výstavy Hugo Ullika, jak bychom si přáli, informuje o poměrně slušném repertoáru děl, který čítal dvacet hotových pláten a přes osmdesát olejových studií či skic, doplněných mnoha dalšími kresebnými náčrtly. Dle námětů a datace šlo především o soubor vzniklý během mnichovského pobytu, nechyběly však ani české historické krajiny nebo akvarely různých krajinných zákoutí či divadelních dekorací. Jmenujme především hrad *Křivoklát*, *Střekov* a *Karlštejn* z hotových obrazů a dále *Partii z Karlína poblíž Vltavy* či *Pivovarní dvůr „u Klíčů“ na Malé Straně* z vystavených akvarelů. Pro podrobnější popis naneštěstí nebyl v Tyršově příspěvku dostatek prostoru.¹³⁰ Poté upadl náš krajinář takřka do zapomnění.

¹³⁰ TYRŠ 1881, 1.

6. Závěr

Závěr této práce si klade za cíl především shrnout a zhodnotit hlavní fáze uměleckého působení Hugo Ullika, které úzce souvisejí s jeho životními úskalími. Zároveň se pokusí naznačit hlavní spojitosti mezi jeho všestranným výtvarným zaměřením a nalézt odpovědi na otázky, spočívající především v jeho mnichovské periodě. V neposlední řadě také vyzdvihne jeho hlavní přínos jak pro umění a kulturu 19. století, tak pro dnešní dobu.

Na své umělecké a profesní dráze začínal Ullik jednoznačně orientací krajinářskou, se kterou hned zkraje slavil ne jeden úspěch na výstavách pořádaných Krasoumnou jednotou, což dokládají především nákupy jeho obrazů při slosování. Tato prodejní přehlídka však zůstala jedinou větší jistotou na poli krajinomalby, ve kterém se jen stěží dokázal uživit, což dosvědčuje především tíživá finanční situace, ve které se po zbytek svého života nacházel. Přesto zůstal krajinomalbě nadále věrný a podnikal četné krajinářské cesty po území Čech a Moravy, Slovenska, ale také po rakouských a německých oblastech, ze kterých si přinášel záběry na Alpské vrcholy a místní zámky, hrady a zříceniny, dle kterých pak v ateliéru sestavoval svá plátna.

Již na počátku šedesátých let byl z nouze donucen přijmout místo externisty v pražském Prozatímním divadle a několik dalších menších zakázek, týkajících se zejména vybavení scény základním souborem dekorací. Přesto však nebyl jediný z Haushoferovy krajinářské školy, kdo se nedokázal zaopatřit výlučně krajinářskou činností, vzpomeňme třeba na Jana Václava Kautského, který také nakonec skončil u divadelního malířství. Kromě toho začal Ullik na přelomu 60. a 70. let přispívat svými kresbami do časopisů Květy a Světozor, ve kterých se odrážel hlavně jeho zájem o české a moravské historické památky. Opět šlo o jeden z možných zdrojů příjmu, ke kterému se z krajinářových vrstevníků uchýlil i Bohuslav Kroupa nebo Alois Bubák. Navíc tato ilustrační činnost skýtala lákavou možnost zviditelnit se mezi širším publikem, nejen kupujícím.

V první polovině sedmdesátých let náhle odešel do Mnichova, bavorské metropole, kterou sám Haushofer ne jednou vyzdvihoval a tím snad nepřímou

ovlivnil Ullikovo rozhodnutí. Hlavním záměrem tohoto pobytu bylo zřejmě doplnění znalostí a také získání většího povědomí ohledně nejnovějších proudů v krajinářství, což se také prudce odrazilo v zaměření autora na obyčejnější krajinné výseky. Dalším důvodem snad bylo přesvědčení, že s dodatečným vzděláním v zahraničí získá schopnost lépe se uplatnit a obstát mezi konkurencí ostatních krajinářů. Po návratu do Prahy ho v tomto ohledu opakovaně čekal nezdar, proto se znovu odebral k divadlu, ve kterém nyní získal prominentnější místo vedoucího dekorační dílny. I zde se však snažil propojit dvě disciplíny najednou, třeba když vyrazil skicovat krajinu v okolí Bezdězu pro účely divadelní. Na tomto postu nicméně setrval až do svého předčasného úmrtí a své milované krajinomalbě se věnoval spíše příležitostně.

Jak jsem ukázala, mnohostrannost zaměření Hugo Ullika spíše vyplývala z potřeby finančně zaopatřit svou rodinu, nežli z osobní inklinace k jiným výtvarným oborům. Přesto byl schopen významným způsobem obohatit soudobé české jevištní výtvarnictví novými tendencemi, především užitím lokálně příznačných a technicky vyspělých dekorací. Neméně důležitá je i krajinářova ilustrační činnost, kterou dopomáhal k většímu šíření výtvarné kultury v našem prostředí. Jeho kresby tuzemské krajiny s význačnými historickými monumenty pronikly tímto způsobem do nejšířších společenských vrstev a učily je více chápat a oceňovat krásy jejich vlasti. Romanticko-historizující tematika ostatně tvoří i většinu jeho rozsáhlého malířského díla, které poukazuje na slavnou minulost českého národa a vyjadřuje lásku k vlasti, památkám a české krajině vůbec. Svým vroucným nábojem patriotismu na nás tato díla působí dodnes a navíc představují důležitý doklad o původním stavu mnohých historických objektů, které byly četnými puristickými restauracemi na sklonku 19. století znehodnoceny. Bez významu nezůstává ani modernější poloha jeho krajinářské tvorby, malba obyčejných krajinných pohledů na tzv. „ručnickových“ formátech, které dokládají začlenění a širší uplatnění tohoto fenoménu českými umělci v rámci našeho prostředí, pročež si Hugo Ullik taktéž zaslouží uznání.

7. Soupis díla

SOUPIS DÍLA HUGO ULLIKA

Legenda: název, vročení, technika, rozměry/případně rozměry s rámem, rámováno, značeno/neznačeno, inventární číslo, majitel, vystaveno, literatura.

Uvedený název díla odráží vždy nejaktuálnější či nejnovější dohledanou variantu pojmenování. Technika je v některých případech uvedena ve zjednodušené formě. Pokud není některý z údajů u jednotlivých položek uveden, jde o neznámý či v současné době nezjistitelný údaj. Obrazy a kresby, u nichž nejsou známy ani základní údaje, jsou do soupisu zahrnuty pod speciální oddíl (Údaji nevybavená díla). Zkratky v rubrice Vystaveno odkazují na Soupis výstav, naopak zkratky v rubrice Literatura na Seznam literatury této práce. Obě rubriky upozorňují pouze na tištěné zdroje, které se výslovně vztahují k uvedenému dílu.

Vročené malby

1. **Alpy, 1852**, olej, 25 x 33,5 cm, značeno H. Ullik 52, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1913, 46 (č. k. 68) – MHMP 1916, 127 (č. k. 5)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 1)
2. **Horská bystrina, 1858**, olej na plátně, 48 x 66 cm, značeno vlevo dole červeně Ullik Hugo 1858, inv. č. O 685, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 1976, nepag. (č. k. 83) – ZČG 2000, 45 (č. k. 280)
3. **Krajina s dostavníkem, 1859**, olej na plátně, 40 x 61,5 cm, rám 63 x 85 cm, značeno vlevo dole H.Ullik 1859, inv. č. O 6103, Národní galerie v Praze
4. **Křivoklát, 1859**, olej na plátně, 21 x 28,5 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
5. **Ráno – motiv ze severních Čech, 1859**, olej
Vystaveno: KJ 1859, 14 (č. k. 351)

6. **Pohled na Chuchli, 2. třetina 19. st.**, olej na plátně, 50 x 68 cm, značeno, Zbraslav
Literatura: MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 2)
7. **Hrad na kopci s figurální stafáží, 2. polovina 19. století**, olej na plechu, 17, 5 x 27, 5 cm, inv. č. KA05670a, Státní hrad Karlštejn
8. **Horský potok, z 60. let 19.st.**, olej na plátně, 9,2 - 34 x 51 cm, neznačeno, inv. č. O 2811, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG/KPR 1950, 23 (č. k. 342) – NG 1952, 14 (č. k. 96) – NG/PNP 1963, nepag. (č. k. 141) – AJG 1969, 56 (č. k. 276)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 99)
9. **Hrad Okoř, asi kolem roku 1860**, olej na plátně
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 59)
10. **Partie z Alp, kolem 1860**, olej na kartonu, 39 x 28 cm, značeno červeně H. Ullik, soukromá sbírka (via eStarozitnosti.cz, č. p. 20.08.15797)
11. **Dubová partie, 1860**, olej
Vystaveno: KJ 1860, 4 (č. k. 44)
Literatura: RICHTER 1950, 8 – HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 58)
12. **Krajina v Alpách, 1860**, olej na plátně, 55,5 x 72,5 cm, rámováno, inv. č. IO 160, Památník národního písemnictví
13. **Máchovo jezero a zámek v Doksech, 1860**, nástěnné obrazy, Valdštejnská čekárna na nádraží v Doksech
Literatura: DVOŘÁKOVÁ 1951–1952, 311 – KŘÍŽOVÁ 1981, 182 – HERČÍK 2007, 31
14. **Pohled na Gmunden se zámekem Ort v pozadí, 1860**, olej na plátně, 54 x 67,8 cm, rámováno, značeno H. Ullik 1860, soukromá sbírka (via Dorotheum, č. p. 79, 277)
15. **Stromy u horského jezera, 1860**, olej na dřevě, 9 - 45 x 61 cm, značeno vlevo dole Ullik Hugo 1860, inv. č. O 10232, Národní galerie v Praze

16. **Alpská krajina, 1861**, olej na dřevě, značeno vpravo dole A. Hugo Ullik 1861, ev. číslo 69405, Galerie České Spořitelny
Vystaveno: GČS 2021, nepag.
17. **Alpská krajina, 1861**, olej na plátně, 39 x 53 cm, rámováno, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1861, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 43734., 2020)
18. **Horská říčka, 1861**, olej na plátně, 60,5 x 48 cm, rámováno, značeno vpravo dole H. Ullik 1861, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 1928 / Arthouse Hejtmánek, aukce 2013, č. p. 267)
19. **Karlštejn, 1861**, olej na plátně, 56 x 77 cm, značeno 18 HU 61, soukromá sbírka
Vystaveno: Pohledy 1917, 20 (č. k. 102)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 2)
20. **Krajina s domkem, 1861**, olej na plátně, 50 x 74 cm
Literatura: BUDIL 1948, 5 (č. k. 81)
21. **Kunětická hora od jihu, 1861**, olej na plátně, 88 x 130 cm, značeno, Kunětická Hora
Literatura: MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 1)
22. **Rohy Mühlstürzské v Horním Bavorsku, 1861**, olej
Vystaveno: KJ 1861, 1 (č. k. 15)
Literatura: NERUDA 1911, 95 – HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 61)
23. **Venkovská partie z Dorfingu v Bavorsku, 1862**, olej
Výstava: KJ 1862, 14 (č. k. 270)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 62)
24. **Hornatá krajina v dešti, 1863**, olej na dřevě, 28,5 x 54 cm, značeno Hugo Ullik 1863, soukromá sbírka (via Galerie Pictura, č. p. 227 / Artnet)
25. **Italská krajina, 1863**, olej na plátně, 27 x 53 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1863, inv. č. O 14155, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Cesta 1999, 164 (č. k. 193)

26. **Jitro. Krajina u Brannenburgu v Bavořích, 1863**, olej
 Vystaveno: KJ 1863, 18 (č. k. 348)
 Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 63)
27. **Alpské jezero, 1864**, olej na plátně, 63 x 81 cm, soukromá sbírka
 Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 1)
 Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 3)
28. **Horská krajina s košatým stromem, 1864**, olej na plátně, 72,5 x 99 cm, rám 104,5 x 131 cm, značeno vlevo dole H.Ullik 1864, inv. č. O 6433, Národní galerie v Praze
 Vystaveno: NG 2009, 81
 Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 68)
29. **Kamenné schody, 1864**, olej na plátně, 71 x 95 cm, soukromá sbírka
 Vystaveno: NG 2009, 79 (č. k. 74) – GK 2016, 94–95 (č. k. 46)
30. **Karlštejn, 1864**, olej na plátně, 84 x 126 cm, značeno v pravém rohu dole A. Hugo Ullik 1864, soukromá sbírka
 Vystaveno: Pohledy 1917, 11 (č. k. 1) – SVUM 1938, 17 (č. k. 58)
 – Vilímek 1943, nepag. (č. k. 2)
 Literatura: PEČÍRKA 1939–1940, 73 – HOLUBOVÁ 1952, 106, (č. k. 4) – DVOŘÁKOVÁ/MENCLOVÁ 1965, 226 (č. obr. 202)
31. **Krajina z okolí Peteršpurku, 1864**, olej
 Vystaveno: KJ 1864, 14 (č. k. 289)
 Literatura: NERUDA 1911, 146
32. **Krajina se zámekem, 1865**, olej na plátně, 80 x 125 cm, značeno vpravo dole štětcem hnědě Hugo Ullik 1865, inv. č. O 1424, Západočeská galerie v Plzni
33. **Krajina v severních Čechách, 1865**, olej
 Vystaveno: KJ 1865, 15 (č. k. 318)
 Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115, (č. k. 64)
34. **Horská krajina s jezerem, 1866**, olej na plátně, 47 x 66 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1866., inv. č. O 803, Západočeská galerie v Plzni
 Vystaveno: ZČG 2000, 45 (č. k. 281)

35. **Krajina s dubinou, 1866**, olej
Vystaveno: KJ 1866, 12 (č. k. 228)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 65)
36. **Břeh horského jezera, 1867**, olej na plátně, 54,5 x 69 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1867, inv. č. O 568, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 3) – NG/ZČG 1967, nepag. (č. k. 17) – ZČG 1976, nepag. (č. k. 84) – ZČG 2000, 45 (č. k. 282)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 5)
37. **Část Peteršpurku v Čechách, 1867**, olej
Vystaveno: KJ 1867, 14 (č. k. 236)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 66)
38. **Kamenné schody, 1867**, olej na plátně, 65 x 85 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Marold)
39. **Lesní krajina s postavou na cestě, 1867**, olej na plátně, 63 x 68,5 cm, rám 83,6 x 89 x 8,5 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1867, inv. č. O 2108, Oblastní galerie v Liberci
Vystaveno: OGL 2005, nepag. – GMU 2014, 46, 58 (č. k. 36, č. obr. 35)
40. **Pernštejn, 1867**, olej na plátně, 74 x 98 cm, značeno H.Ullík, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 4)
Literatura: ANG, MG 1911–1938 (reprodukce grafického ústavu J. Štence v Praze) – ANG, MG 1924 – KVĚT 1940, nepag. (č. obr. 21) – HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 6)
41. **Alpská krajina se zříceninou hradu, 1868**, olej na plátně, 65 x 83 cm, značeno H. Ullik 1868
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 5)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k.8)
42. **Alpské pastorále, 1868**, olej na plátně, 71 x 98 cm, rámováno, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 84, 80. aukce)

43. **Bezděz (Partie z cesty do Bělé), 1868**, olej
Vystaveno: KJ 1868, 3 (č. k. 8)
Literatura: Světozor 1868, 177 (č. k. 8) – HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 70)
44. **Petrohradský dub, 1868**, olej na plátně, 77 x 108 cm, značeno Hugo Ullik 1868
Vystaveno: Pohledy 1917, 16 (č. k. 56) – Vilímek 1943, nepag. (č. k. 6)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 12)
45. **Pohled na Karlštejn, 1868**, olej na plátně, 53 x 68 cm, značeno vpravo dole 18 UH 68, soukromá sbírka (via Dorotheum, č. p. 220)
Vystaveno: Pohledy 1917, 15 (č. k. 42)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 10)
46. **Pohled na Křivoklát, 1868**, olej na plátně, 63,5 x 81,5 cm, rámováno, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1868, soukromá sbírka (via Dorotheum, č. p. 161)
47. **Valdek, 1868**, olej na plátně, 53 x 71 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 7)
Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 7)
48. **Veduta města Berouna na oponu pro ochotnické divadlo v Berouně, 1868**, olej na plátně, 180 x 370 cm, inv. č. VU 496, Muzeum Českého krasu v Berouně
Literatura: PAKOSTA 1913, 22 – JŮNA 1930, 191 (č. obr. 115) – HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 11) – BLÁHA/VALENTA 2017, 226–227
49. **Žebrák a Točnick, 1868**, olej na plátně, 53 x 71,5 cm, rám 70 x 88 cm, značeno vpravo dole 18UH68, inv. č. O 79, Galerie výtvarného umění v Ostravě
Vystaveno: Pohledy 1917, 17 (č. k. 71) – Jureček 1926, 28 (č. k. 107) – Jureček 1948, 11 (č. k. 137) – GVUO 1978, 19 (č. k. 108) – GVUO 2006, 84 (č. k. 107)
Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 53)

50. **Partie z okolí Litavy blíže Berouna, 1869**, olej
Vystaveno: KJ 1869, 9 (č. k. 162)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 71)
51. **Hrad Křivoklát, 70. léta 19. st.**, olej na plátně, 55,5 x 76,5 cm, rámováno, soukromá sbírka (via Galerie Sýpka, č. p. 155, 33. aukce)
52. **Kamzík v horách, kolem 1870**, olej na dřevě, 28 x 20 cm, rámováno, neznačeno, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 51662., 2020)
53. **Karlštejn, kolem 1870**, olej na plátně, 55 x 76,5 cm, rámováno, soukromá sbírka (via Galerie Sýpka, č. p. 154, 154. aukce)
54. **Karlštejn, kolem 1870**, olej na plátně, 40 x 58 cm, rám 54 x 68 cm, neznačeno, inv. č. O 890, Galerie výtvarného umění v Ostravě
55. **Křivoklát, kolem 1870**, olej na plátně, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 75)
56. **Mlýn v horské krajině, kolem 1870**, olej na plátně, 74,5 x 100,5 cm
Vystaveno: SVUMb 2012, 102
57. **Úvoz s vesnickým kostelem, kolem 1870**, olej na plátně, 33,7 x 53,5 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
58. **Bratislavský hrad, 1870**, olej na plátně, 61 x 82 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
59. **Krajina s jezerem - motiv z rakouských Alp, 1870**, olej na plátně, 47 x 61 cm, značeno vpravo dole štětce Hugo Ullik 1870., inv. č. O 1130, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 1991, 32 (č. k. 78) – ZČG 2000, 45 (č. k. 283)
60. **Pohled na Trosky, 1870**, olej na plátně, 5,8 - 75 x 105 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1870, inv. č. O 7999, Národní galerie v Praze
Vystaveno: OGL 1981, nepag. (č. k. 69) – NG/AJG 1983, 77 (č. k. 5) – KGHK 1988, nepag. (č. k. 27) – Má vlast 2015a, 55 – Má vlast 2015b, 178

61. **Valdek, 1870**, olej
Literatura: JÚNA 1930, 189 (č. obr. 113) – KVĚT 1940, nepag. (č. obr. 23) – ŠTĚPÁNEK 1984, 377 (č. k. 21)
62. **Děčín, po 1870**, olej na papíru, 43 x 35 cm, ovál
Vystaveno: Pohledy 1917, 14 (č. k. 33)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 29)
63. **Frýdlant, po 1870**, olej na papíru, 43 x 35 cm, ovál
Vystaveno: Pohledy 1917, 19 (č. k. 86) – Vilímek 1943, nepag. (č. k. 27)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 25)
64. **Hrad Frýdlant, po 1870**, olej na plátně, 55 x 75,5 cm, inv. č. KA03847a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 86)
65. **Hrad Křivoklát, po 1870**, olej na lepence, 44 x 37,5 cm, ovál, inv. č. KA03832a, Státní hrad Karlštejn
Vystaveno: Pohledy 1917, 19 (č. k. 88) – Vilímek 1943, nepag. (č. k. 28)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 19) – Zprávy 1994, příloha
66. **Hrad Střekov, po 1870**, olej na lepence, 44 x 37 cm, ovál, inv. č. KA03836a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 22)
67. **Hrad Valdek, po 1870**, olej na lepence, 44 x 38 cm, ovál, inv. č. KA03837a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 20) – MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 8) – Zprávy 1994, příloha
68. **Hrad Zvíkov, po 1870**, olej na lepence, 44 x 37,5 cm, ovál, inv. č. KA03835a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 28) – Zprávy 1994, příloha
69. **Hrad Žebrák a Točnick, po 1870**, olej na lepence, 44 x 38 cm, ovál, inv. č. KA03834a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 27) – Zprávy 1994, příloha

70. **Karlštejn od jihozápadu, po 1870**, olej na lepence, 45,5 x 36,5 cm, inv. č. KA03831a, Státní hrad Karlštejn
Vystaveno: Pohledy 1917, 19 (č. k. 84)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 17) – Zprávy 1994, příloha
71. **Klapy, po 1870**, olej na papíru, 43 x 34 cm, ovál
Vystaveno: Pohledy 1917, 19 (č. k. 87)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 16)
72. **Křivoklát, po 1870**, olej na papíru, 43 x 35 cm, ovál
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 23)
73. **Tetín, po 1870**, olej na papíru, 43 x 34 cm, ovál
Vystaveno: Pohledy 1917, 19 (č. k. 85)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 18)
74. **Zámek Blatná, po 1870**, olej na lepence, 43 x 37,5 cm, ovál, inv. č. KA03838a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 24)
75. **Zámek Hrubá Skála, po 1870**, olej na lepence, 44 x 38 cm, ovál, inv. č. KA03833a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 108 (č. k. 21)
76. **Alpské jezero, 1871**, olej na plátně, 43 x 58,5 cm, rámováno, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1871, soukromá sbírka (via European arts, č. p. 005, 006)
Vystaveno: SVUMa 2012, 37
77. **Krajina, 1871**, olej
Vystaveno: KJ 1871, 18 (č. k. 336)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 77)
78. **Krajina, 1871**, olej
Vystaveno: KJ 1871, 18 (č. k. 338)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 78)

79. **Křivoklát, 1871**, olej na plátně, 55 x 68 cm, značeno vpravo dole 18/71, inv. č. DO 3295, Národní galerie v Praze
Vystaveno: AJG 1969, 56 (č. k. 278) – NG/ZČG 1991, 29 (č. k. 688)
80. **Křivoklát, 1871**, značeno vpravo dole grafický symbol a vročení 1871, inv. č. 82764, Galerie České spořitelny Praha
Vystaveno: GČS 2021, nepag.
81. **Partie z Šárky u Prahy, 1871**, olej na plátně, 59 x 82 cm, značeno, soukromá sbírka (via Artnet)
Vystaveno: KJ 1871, 9 (č. k. 181)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 76)
82. **Alpská krajina s venkovským stavením, 1871–77**, olej na dřevěné desce, 14,5 x 24,5 cm, značeno vpravo dole H. Ullik, soukromá sbírka (via European arts, č. p. 050)
Vystaveno: SVUMa 2012, 36
83. **Horská vesnice - motiv z okolí Mnichova, 1871–77**, kombinovaná technika, papír, 36 x 57 cm, značeno vpravo dole štětcem hnědě Hugo Ullik, inv. č. O 1021, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 2000, 45 (č. k. 284)
84. **Alpská krajina, 1872**, olej na plátně, 25 x 33,5 cm, značeno vlevo dole štětcem H: ULLIK 72, inv. č. O-2347, Muzeum umění Olomouc
85. **Hrad Karlštejn v letní krajině, 1872**, olej na plátně, 54 x 73 cm, značeno Hugo Ullik 1872, inv. č. KA05675a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 36) – KOPEČEK 1963, 151 – MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 10)
86. **Hrad Střekov, 1872**, olej na plátně, 75 x 108 cm, rámováno, značeno vpravo dole H. Ullik 1872, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 34, 77. aukce)
Vystaveno: GK 2011, 72–73 (č. k. 34) – SGVU 2017, 105, 112 (č. k. 113, č. obr. 114)

87. **Hrubá Skála, 1872**, olej na plátně, 55 x 76, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1872, inv. č. U 1928, Muzeum Českého ráje v Turnově
Vystaveno: KGHK 1988, nepag. (č. k. 29)
Literatura: ANG, MG 1924
88. **Ideální veduta s výhledem na Pražský hrad, 1872**, olej na plátně, 48,5 x 60,5 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
89. **Jižní krajina, 1872**, olej na lepence, 32 x 41 cm, značeno vpravo dole H.Ullik 1872, inv. č. O 1205, Galerie Středočeského kraje
Vystaveno: SG 1983, 30, 56 (č. k. 121) – SG 1988, 32 (č. k. 68)
90. **Karlštejn, 1872**, olej na plátně, 71 x 76 cm, značeno Hugo Ullik 1872, soukromá sbírka
Vystaveno: SVUM 1930, 69–70 (č. k. 408)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 30)
91. **Karlštejn, 1872**, olej na plátně, 72 x 107 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Má vlast 2015a, 55 – Má vlast 2015b, 178
92. **Kokořín, 1872**, olej na lepence, 55,5 x 76,5 cm, rámováno, značeno vlevo dole Hugo Ullík 1872, soukromá sbírka (via European arts, č. p. 008)
93. **Komorní Hrádek, 1872**, olej na plátně, 58 x 79 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 9)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 31)
94. **Konopiště, 1872**, olej na plátně, 55 x 77 cm, soukromá sbírka (via Galerie Kroupa)
Vystaveno: GK 2016, 96–97 (č. k. 47)
95. **Konopiště, 1872**, 85 x 131 cm, značeno Hugo Ullik 1872, soukromá sbírka
Vystaveno: Pohledy 1917, 15 (č. k. 46)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 38)
96. **Krajina pod Kokořínem, 1872**, olej na plátně, 55 x 76,5 cm, značeno Hugo Ullik 1872, soukromá sbírka (via 1. Art Consulting, č. p. 5)

97. **Krajina pod Kokořínem, 1872**, olej na plátně, 56 x 76 cm, značeno Hugo Ullik 1872, soukromá sbírka (via 1. Art Consulting, č. p. 4)
98. **Krajina s hradem Karlštejn, 1872**, olej na plátně, 56 x 77 cm, značeno Hugo Ullik 1872, inv. č. KA03821a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: Zlatá 1924, 184 – JUNA 1930, 169 (č. obr. 95) – HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 35) – DVOŘÁKOVÁ/MENCLOVÁ 1965, 231 (č. obr. 206) – ČERNÝ 1973, 57 – VLK 1984, 265 (č. obr. 1) – MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 11) – FAJT/ROYT/GOTTFRIED 1998, 2
99. **Krajina s Řípem, 1872**, olej na plátně, 74,5 x 107,5 cm, rám 102,8 x 135,5 x 11 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1872, inv. č. O 1900, Oblastní galerie v Liberci
Vystaveno: OGL 1981, nepag. – NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 128) – OGL 2005, nepag. – GMU 2014, 45, 58 (č. k. 38, č. obr. 34) – Má vlast 2015a, 55 – Má vlast 2015b, 179 – SGVU 2017, 105, 62 (č. k. 114, č. obr. 75)
100. **Krajina s Troskami, 1872**, olej na plátně, 55 x 77 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1872, inv. č. A 796, Moravská galerie
Vystaveno: MG 1971, nepag. (č. k. 77) – GVUH 1986, 44 (č. k. 135)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 118
101. **Křivoklát, 1872**, olej na plátně, 34 x 41 cm
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 10)
Literatura: KVĚT 1940, nepag. (č. obr. 26) – HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 32)
102. **Křížová cesta na Bezděz, 1872**, olej na papíru, 43 x 35 cm, ovál, inv. č. 401284, Galerie Kooperativy
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 26)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 26)
103. **Kunětická hora, 1872**, olej na plátně, 76 x 110 cm, značeno vpravo dole H.Ullík 1872., inv. č. O 0964, Východočeská galerie v Pardubicích
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 11)
Literatura: KVĚT 1940, nepag. (č. obr. 24) – HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. 14)

104. **Partie z bažantí zahrady v Peteršpurku, 1872**, olej, soukromá sbírka
 Vystaveno: KJ 1872, 17 (č. k. 353)
 Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 79)
105. **Pobřeží jezera, 1872**, olej, 57,5 x 70,5 cm, značeno H. Ullik 1872, inv. č. O 4725, Národní galerie v Praze
 Literatura: ANG, MG 1919 – VOLAVKA 1936-1937, 420 – HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 72)
106. **Pohled na Bezděz, 1872**, olej na plátně, 85 x 130 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1872, inv. č. O 12601, Národní galerie v Praze
 Vystaveno: GMU 2014, 58 (č. k. 39)
 Literatura: ANG, MG 1911–1938 (reprodukce grafického ústavu J. Štence v Praze) – HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 33) – VLČKOVÁ 2009, 188 (č. obr. 63)
107. **Pohled na hrady Žebrák a Točnick, 1872**, olej na plátně, 55,5 x 68,5 cm, rámováno, značeno vpravo dole špatně čitelně, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 279601)
108. **Soví hrádek na Moravě, 1872**, olej na plátně, 6,5 - 55,5 x 76 cm, značeno vlevo dole H. Ullik 1872, inv. č. O 4796, Národní galerie v Praze
 Vystaveno: OGL 1981, nepag. (č. k. 70) – NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 129) – GMU 2014, 49, 58 (č. k. 40, č. obr. 36)
 Literatura: ANG, MG 1924 – VOLAVKA 1936-1937, 420 – HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 74) – BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 377
109. **Trosky, 1872**, olej na plátně, 74 x 105,5 cm, rám 90 x 121,3 x 7,3 cm, značeno vpravo dole H. Ullik 1872, inv. č. O 872, Oblastní galerie v Liberci
 Vystaveno: SGVU 1987, nepag. (č. k. 101) – OGL 2005, nepag. – GMU 2014, 44, 58 (č. k. 37, č. obr. 33) – SGVU 2017, 62, 105 (č. k. 115, č. obr. 74)
110. **Trosky, 1872**, olej na plátně, 56 x 77, značeno vpravo dole H. Ullik 1872, Muzeum Českého ráje v Turnově
 Vystaveno: KGHK 1988, nepag. (č. k. 28)
 Literatura: ANG, MG 1924 – RICHTER 1950, 8 – HERČÍK 2007, 5

111. **Údolí Berounky, 1872**, olej na lepence, 31 x 44 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 12)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 13)
112. **Za soumraku, 1872**, olej na plátně, 40 x 45,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Arcimboldo, č. 29)
113. **Zřícenina hradu Bezděz, 1872**, olej na plátně, 55,5 x 76,5 cm, inv. č. KA03848a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 109 (č. k. 34) – MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 4)
114. **Zřícenina hradu Hláska u Zlenic, 1872**, olej na plátně, 4,3 - 39 x 44,5 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1872, inv. č. O 13432, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Pohledy 1917, 11 (č. k. 7) – Vilímek 1943, nepag. (č. k. 8)
Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 37) – BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 377
115. **Zvířetice, 1872**, olej na plátně, 76 x 106 cm, rám 98 x 124 cm, značeno vpravo dole HULLIK 1872, inv. č. O 14441, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG 1998, 143 (č. k. 104)
Literatura: BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 377 – HERČÍK 2007, 17
116. **Hrad Bezděz, 1873**, olej na plátně, 7 - 55 x 74 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1873, inv. č. O 14151, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 131) – SGVU 2017, 105 (č. k. 116)
117. **Podzim, 1873**, olej na plátně, 28 x 50 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 14)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 40)

118. **Pohled na Trosky, 1873**, olej na plátně, 55 x 76 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1873, inv. č. O 10176, Národní galerie v Praze
Vystaveno: AJG 1969, 56 (č. k. 277) – NG/GVUCH 1972, nepag. (č. k. 77) – ZČG 1976, nepag. (č. k. 82) – NG/KMT 1980, nepag. (č. k. 44) – NG/SKP 1987, nepag. (č. k.130) – NG 2009, 81 – NG 2016, 180 (č. k. 15.10)
Literatura: BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 376-377 (č. obr. 296)
119. **Rohy Muhlsturzské spatřené z Ramsavy, 1873**, olej
Vystaveno: KJ 1873, 4 (č. k. 50)
120. **Tennengebirge u Salzburgu, 1873**, olej na plátně, 104,5 x 148 cm, rám 132 x 175, značeno vpravo dole Hugo Ullik 873, inv. č. O 5685, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG 1972, 48 (č. k. 208)
121. **Zámek Konopiště, 1873**, olej na plátně, 56 x 68,5 cm, značeno vpravo dole štětcem červeně Hugo Ullik 1873, inv. č. O 328, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 13) – GMU 2014, 58 (č. k. 41)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 39)
122. **Zátoka u italského pobřeží, 1873**, olej na plátně, 48 x 61,5 cm, značeno vpravo dole, inv. č. O 13434, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Cesta 1999, 302 (č. k. 194)
123. **Zřícenina hradu Kostomlaty, 1873**, olej na plátně, 55,5 x 76 cm, inv. č. KA03846a, Státní hrad Karlštejn
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 107 (č. k. 15) – MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 12) – Zprávy 1994, příloha
124. **Alpy, 1874**, olej, rámováno, inv. č. S-00539, Státní zámek Sychrov
125. **Krajina, 1874**, olej
Vystaveno: KJ 1874, 18 (č. k. 349)
126. **Krajina při Dunaji (u Děvína), 1874**, olej
Vystaveno: KJ, 12 (č. k. 253)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 88)

127. **Partie u Ruhpoldingu, 1874**, olej na plátně, 34 x 57 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 89, 68. aukce)
128. **Říp, 1874**, olej na plátně, 55 x 77 cm, značeno H. Ullik 74, soukromá sbírka
Vystaveno: Pohledy 1917, 12 (č. k. 12) – Vilímek 1943, nepag. (č.k. 16)
Literatura: ANG, MG 1911–1938 (reprodukce grafického ústavu J. Štence v Praze) – Zlatá 1917, 464, 468 – MÁDL 1917, 9 – Besedy 1921, 109 – ANG, MG 1924 – Umění 1942–1943, 416 (XIV/10) – HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 42) – HLÁVKA 1959, 23
129. **Vnitřek lesa se čtoucím mnichem, kolem roku 1874**, olej na plátně, 58 x 43 cm, inv. č. O 437, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích
130. **Zima, 1874**, olej na plátně, 28,5 x 50 cm, Galerie výtvarného umění v Hodoníně
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 15) – GVUH 1963, nepag. (č. k. 71)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 43)
131. **Německé Alpy poblíž Mnichova, 1874-77**, olej na dřevě, 31,5 x 47,5 cm, značeno vpravo dole H. Ullik München, inv. č. O 195, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: NG/ZČG 1967, nepag. (č. k. 16) – ZČG 2000, 45 (č. k. 285)
132. **Horská krajina s vodní plochou, 1875**, olej na plátně, rámováno, značeno, inv. č. S-01104, Státní zámek Sychrov
Literatura: MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 7)
133. **Krajina se skupinou stromů v popředí, 1875**, olej na dřevě, 10,5 x 22,5 cm, značeno Hugo Ullik 75, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 17)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 44)

134. **Mlýn na Šumavě, 1875**, olej, soukromá sbírka
Vystaveno: KJ 1875, 23 (č. k. 537)
Literatura: ANG, MG 1911–1938 – HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 90)
135. **Mlýn v horách, 1875**, olej na plátně, značeno vlevo dole, 74 x 100 cm, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 187, 66. aukce)
136. **Partie z Karlína u Prahy, 1875**, olej
Vystaveno: KJ 1875, 15 (č. k. 399)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 89)
137. **Podvečer na jezeře, 1875**, olej na plátně, 40 x 73 cm, soukromá sbírka (via Galerie Kroupa)
138. **Pohled na Karlštejn, kolem 1875**, olej na plátně, 74 x 100 cm, neznačeno, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 6504)
139. **Předalpská krajina, 1875**, 12,5 x 25 cm, značeno H. Ullik 1875, soukromá sbírka (via Artnet)
140. **Romantická krajina, 1875**, olej na dřevě, 11,5 x 24 cm, rámováno, značeno s přípisem 1875, soukromá sbírka (via Aukční síň Galerie Národní 25, č. k. 6681)
141. **U města Zug ve Švýcarsku, kolem 1875**, olej na dřevě, 13 x 26 cm, soukromá sbírka (via Galerie Kroupa)
142. **Alpská krajina s malým mlýnem, 1876**, olej na plátně, 20 x 39 cm, rámováno, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 116, 82. aukce)
Literatura: LEUBNEROVÁ/ŠIKLOVÁ 2021, 60, 62
143. **Jezero Achensee s Pertisau, 1876**, olej na plátně, 20,5 x 40 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
144. **Kochelské jezero s Herzogenstand viděno od jezera Rohrsee, 1876**, olej na dřevě, 19 x 26 cm, soukromá sbírka (via Artnet)

145. **Krajina s rybáři, 1876**, olej na lepence, 6 - 20 x 34 cm, značeno vpravo dole UH 76, inv. č. O 15908, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 133)
146. **Krajina u Traunsteinu, 1876**, olej na plátně, 20 x 41 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: KJ 1876, 15 (č. k. 272)
Literatura: Politik 1876, 1 – ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 48)
147. **Krávy, 1876**, olej na dřevě, 18,5 x 26 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k.18)
Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 46)
148. **Křivoklát, 1876**, olej na plátně, 55 x 75 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
149. **Na alpském jezeře, 1876**, olej na plátně, 20,5 x 39 cm, rámováno, značeno vlevo dole a datováno 76, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 2436)
150. **Noční krajina s kostelem, 1876**, olej na dřevě, dřevo, 20 x 34 cm, rám 32 x 46, značeno vlevo dole HU 76 München, inv. č. O 15907, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 132)
151. **Orlík, 1876**, olej na plátně, 55,5 x 76,5 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 20)
Literatura: ANG, MG 1924 – KVĚT 1940, nepag. (č. obr. 25) – HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 47)
152. **Povoz za soumraku, 1876**, olej na desce, 18 x 36 cm, značeno H. Ullik München 76, soukromá sbírka (via Galerie Kroupa)
Vystaveno: GK 2011, 74–75 (č. k. 35)
153. **Pradleny na břehu jezera, 1876**, olej na plátně, 27,5 x 51,5 cm, rámováno, značeno Hugo Ullik 1876, soukromá sbírka (via Dorotheum Vídeň, č. p. 79-)

154. **Sonntagshorn viděn od Ruhpoldingu večer, 1876**, olej
Vystaveno: KJ 1876, 5 (č. k. 77)
Literatura: Politik 1876, 1 – HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 94)
155. **Srnci v lese, 1876**, olej na dřevě, 18,5 x 26,5 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k.19)
Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 45)
156. **Vodopád v Ramsavě, 1876**, olej
Vystaveno: KJ 1876, 5 (č. k. 75)
Literatura: Politik 1876, 1 – HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 93)
157. **Zámeček Veleslavín, 1876**, olej, 35 x 58 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 876, Mnichov, inv. č. OPH 552, Obrazárna Pražského hradu
Vystaveno: Obrazárna 1945, nepag. (č. k. 128) – Klasikové 1949, nepag. (č. k. 99) – NG/KPR 1950, 23 (č. k. 343) – Obrazárna 1957, nepag. (č. k. 96) – NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 135) – SHP 1996, 48 (č. k. 50) – Má vlast 2015a, 55 – Má vlast 2015b, 179 – OPH 2018, 225 (č. k. 1/157)
Literatura: ŠTECH 1950, 70 (č. k. 48) – HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 49) – NEUMANN 1952, 38
158. **Zámek v Poděbradech, 1876**, olej na plátně, 45 x 55 cm, soukromá sbírka (via Galerie Kroupa)
159. **Zimní krajina, 1876**, olej na lepence, 21,6 x 34,9 cm, rám 37,6 x 50,9 cm, značeno vpravo dole HU München 76, inv. č. O 5345, Národní galerie v Praze
Vystaveno: NG/KMT 1980, nepag. (č. k. 45) – NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 134)
160. **Hrad Střekov, 1877**, olej na plátně, 60 x 100 cm, značeno vpravo dole štětce červenež Hugo Ullik München 1877, inv. č. O 327, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 21) – NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 136) – SGVU 2009, 50, 80 (č. k. 36) – GMU 2014, 43, 58 (č. k. 42, č. obr. 32)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 110 (č. k. 41)

161. **Krajina se zříceninou hradu, 1877**, olej na plátně, 66,5 x 132,5 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik München 1877, soukromá sbírka
Vystaveno: Mistři 1949, nepag. (č. k. 149) – NG KG 1950, 15 (č. k. 314)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 50)
162. **Motiv z Čech, 1877**, olej
Vystaveno: KJ 1877, 13 (č. k. 217)
Literatura: Světozor 1877, 285 (XI/24) – HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 95)
163. **Návrat domů ve večerním světle, 1877**, olej na plátně, 16 x 43,5 cm, rámováno, značeno Ullik H Munich 1877, soukromá sbírka (via Dorotheum Vídeň, č. p. 208)
164. **Podvečer na jezeře Königsee, 1877**, olej na plátně, 58 x 98 cm, rámováno, značeno vlevo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 159, 79. aukce / Galerie Marold)
165. **Tennengebirge u Salcburku, 1877**, olej na plátně, 60 x 100 cm, rám 67,5 x 108,5 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik München 877, inv. č. O 13435, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 22) – NG/SKP 1987, nepag. (č. k. 137)
Literatura: ANG, MG 1924 – HOLUBOVÁ 1952, 111 (č. k. 51) – BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001, 376
166. **Hrad v Pováží, 1877–81**, neznačeno, inv. č. 9293, Galerie České Spořitelny Železný Brod
Vystaveno: GČS 2021, nepag.
167. **Krajina, 1877-1881**, olej, inv. č. 40504, Galerie České Spořitelny Louny
Vystaveno: GČS 2021, nepag.
168. **Krajina, 1877-1881**, olej, inv. č. 40510, Galerie České Spořitelny Louny
Vystaveno: GČS 2021, nepag.
169. **Město pod Alpami, 1878**, olej na dřevě, 18 x 36 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 152507)

170. **Partie na Dunaji, 1878**, olej
Vystaveno: KJ 1878, 18 (č. k. 282)
Literatura: Česká 1878, 192 (III/12) – NERUDA 1911, 389 –
HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 96)
171. **Partie u Manteru na Dunaji, 1878**, olej
Vystaveno: KJ 1878, 19 (č. k. 306)
Literatura: Česká 1878, 192 (III/12) – HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k.
97)
172. **Karlštejn, 1879**, olej na plátně, 40 x 52 cm, značeno vpravo dole H.U.
1879, inv. č. O 555, Galerie Středočeského kraje
Vystaveno: SG 1988, 32 (č. k. 70)
173. **Partie u Garsu v Dolních Rakousích, 1879**, olej
Vystaveno: KJ 1879, 6 (č. k. 82)
Literatura: Světozor 1879, 199 – Národní 1879, 2 – HOLUBOVÁ
1952, 118 (č. k. 98)
174. **Krajina s řekou, 3. čtvrtina 19. st.**, olej na plátně, 71 x 97 cm, značeno
vpravo dole štětcem temně hnědě Hugo Ullik, inv. č. O 1112,
Západočeská galerie v Plzni
175. **Karlštejn, konec 70. let 19. st.**, olej na lepence na plátně, 23 x 31 cm,
značeno vlevo dole H. Ullik., inv. č. O 879, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 1991, 32 (č. k. 77) – ZČG 2000, 45 (č. k. 286)
176. **Slapy, konec 70. let 19. st.**, tempera na lepence, 44 x 56 cm, značeno
vlevo dole Hugo Ullik, inv. č. DO 55, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 2000, 45 (č. k. 287)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 91)
177. **Horská říčka, kolem 1880**, olej na plátně, 20,5 x 31 cm, rámováno,
neznačeno, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 286303)
178. **Hrad Orlík, kolem 1880**, olej na plátně, 40 x 57,8 cm, rám 53 x 68 cm,
neznačeno, inv. č. O 743, Galerie výtvarného umění v Ostravě
Vystaveno: GVUO 1978, 19 (č. k. 109)

179. **Lesní rybník, kolem 1880**, olej na plátně, 56 x 69 cm, rámováno, značeno vpravo dole Hugo Ullik, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 2313., 2015)
180. **Partie u Klingenberku nad Otavou, 1880**, olej
Vystaveno: KJ 1880, 18 (č. k. 381)
181. **Podvečer u rybníka, kolem 1880**, olej na plátně, 55 x 70 cm, rámováno, značeno vpravo dole Hugo Ullik, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 2974., 2015)
182. **Hrad Zvíkov, 1880**, olej na plátně, 55 x 68,5 cm, značeno vpravo dole H. Ullík, inv. č. O 2019, Alšova Jihočeská galerie
Vystaveno: NG 1952, 14 (č. k. 97) – AJG 1960, 62 (č. k. 92)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 55a)
183. **Křivoklát, kolem 1880**, olej na lepence, 54,5 x 43 cm, rám 71 x 63 cm, značeno vpravo dole H.Ullik, inv. Č. O 305, Galerie Středočeského kraje
184. **Lesní bystřina, 1880**, olej na plátně, 67 x 87 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1880, inv. č. DO 45, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 2000, 45 (č. k. 288)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 112 (č. k. 52)
185. **Karlštejn od severu, 1881**, olej na plátně, 55 x 75, značeno, soukromá sbírka
Literatura: MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 9)
186. **Krajina, 1881**, olej
Vystaveno: KJ 1883, 7 (č. k. 117)
187. **Vodopád na Kochle, 1881**, olej
Vystaveno: KJ 1881, 6 (č. k. 79)
Literatura: Světozor 1881, 251 (XV/21) – HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 101)

Nevročené malby

188. **Alpská horská krajina**, olej na plátně, 53 x 81 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
189. **Alpská krajina**, olej na plátně, 42 x 37 cm, inv. č. 839/60-319, Památník národního písemnictví
190. **Alpská krajina s jezerem**, olej na plátně, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1934, 5 (105., č. p. 69) – JEŘÁBEK 1936, 10 (118., č. p. 400) – JEŘÁBEK 1936, (119., č. p. 391)
191. **Alpská krajina s jezerem a figurkami**, olej na plátně, 68 x 56 cm
Literatura: BUDIL 1937, 6 (č. p. 126)
192. **Alpská vyhlídka**, olej na dřevě, 18 x 25,5 cm, rámováno, značeno vlevo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 67, 76. aukce / Artnet)
193. **Alpské jezero**, olej na plátně, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1934, 7 (104., č. p. 149)
194. **Frýdlant**, olej na plátně, 55 x 68,5 cm
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 23)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 87)
195. **Hornatá krajina, olej**, 18,5 x 24 cm, značeno H. Ulik, soukromá sbírka
Vystaveno: MHMP 1916, 127 (č. k. 4)
196. **Horská krajina**, olej na lepence, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1936, 9 (126., č. p. 386)
197. **Horská krajina**, olej na na plátně, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1936, 26 (126., č. p. 1082)
198. **Horská krajina s bystřinou**, olej na lepence, rámováno
Literatura: JEŘÁBEK 1934, 8 (102., č. p. 201)

199. **Horská krajina s jezerem**, olej na plátně, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1934, 5 (102., č. p. 121)
200. **Horská krajina s kostelíkem**, olej na plátně, rámováno
Literatura: JEŘÁBEK 1946, 3 (č. p. 27) – JEŘÁBEK 1947, 19
(č. p. 566)
201. **Horská krajina s vesničkou**, olej na plátně, 55 x 68 cm, neznačeno, inv.
č. O 9103, Národní galerie v Praze
202. **Hrad Orlik**, olej na plátně, rámováno
Literatura: JEŘÁBEK 1940, 3 (č. p. 101)
203. **Hrad Zvířetice**, olej na plátně, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 74)
204. **Hradčany z Chotkovy silnice**, olej na plátně, rámováno
Literatura: JEŘÁBEK 1936, 23 (119., č. p. 1039)
205. **Hradčany z Jeleního příkopu**, olej na plátně, 53 x 65 cm
Literatura: BUDIL 1941, 17 (č. p. 376)
206. **Hradní vyjížďka**, olej na plátně, 37 x 48 cm, neznačeno, soukromá
sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 145705)
207. **Jezero Ammersee**¹³¹, olej na lepence, 10 x 25 cm, značeno vpravo dole,
soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 101, 67. aukce)
208. **Karlštejn**, olej na plátně, 36 x 43 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 25)
Literatura: KVĚT 1940, nepag. (č. obr. II) – HOLUBOVÁ 1952, 116
(č. k. 81) – ŠTĚPÁNEK 1984, 377 (č. obr. 18)
209. **Karlštejn**, olej na plátně, 62 x 77 cm, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 56)

¹³¹ Pandán k Večer na řece, olej na lepence, 10 x 25 cm, značeno vpravo dole, soukromá
sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 101, 67. aukce)

210. **Karlštejn**, olej na plátně, 52 x 71,5 cm, značeno H.Ullik, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 57)
211. **Kost**, olej na plátně, 79 x 54 cm, značeno H. Ullik, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 82)
212. **Krajina**, olej na plátně, 100 x 82 cm, neznačeno, inv. č. A 786, Moravská galerie
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 106 (č. k. 9)
213. **Krajina**, olej na dřevě, značeno H. Ullik, soukromá sbírka
Vystaveno: KJ 1908, 29 (č. k. 131)
214. **Krajina**, olej, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1871, nepag. (č. k. 5)
215. **Krajina**, olej, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1871, nepag. (č. k. 55)
216. **Krajina od Ústí**, olej, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1913, 46 (č. k. 67)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 103)
217. **Krajina při žních**, olej na plátně, 29 x 51 cm, značeno vpravo dole HU München, inv. č. O 5522, Národní galerie v Praze
218. **Krajina s bystřinou a pohořím**, olej na plátně, 53 x 74 cm, rámováno, neznačeno, soukromá sbírka (via eStarozitnosti.cz, č. p. 19.06.10051)
219. **Krajina s hradem (Trosky)**, olej na plátně, 54,5 x 75,5 cm, značeno vlevo dole H.Ullik, inv. č. O 5803, Národní galerie v Praze
220. **Krajina s kachním rybníkem a pohledem na hrad**, olej na dřevě, 11 x 19,5 cm, rámováno, značeno Ullik H., soukromá sbírka (via Dorotheum Vídeň, č. p. 56)
221. **Krajina – skály (skalní úžlabina s potokem)**, olej na plátně na lepence, 45 x 36,8 cm, rám 58,5 x 47 x 1,5 cm, neznačeno, inv. č. O 1073, Galerie moderního umění v Hradci Králové

222. **Krajina se zámekem**, olej na plátně na lepence, 45,5 x 36 cm, rám 58,5 x 47 x 1,5 cm, neznačeno, inv. č. O 1074, Galerie moderního umění v Hradci Králové
223. **Krajina se zříceninou**, olej na plátně, 68,5 x 104 cm, neznačeno, inv. č. O 17670, Národní galerie v Praze
224. **Krajina se zříceninou antického chrámku**, olej na plátně, 21 x 28,5 cm, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 85)
225. **Krajina v Alpách**, olej na plátně, 61,5 x 44,5 cm, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 69)
226. **Krajina v parku**, olej na plátně, 81 x 62 cm, značeno, soukromá sbírka
Literatura: ANG, MG 1932
227. **Krajina v podhůří**, olej na plátně, 60 x 84 cm, značeno vpravo dole H. Ullik, inv. č. A 2367, Moravská galerie
Vystaveno: GVUH 1986, 44 (č. k. 134)
228. **Krajina v Porýní**, olej na plátně, 63,5 x 94,5 cm, neznačeno, inv. č. O 71, Galerie výtvarného umění v Náchodě
229. **Krajina z jižních Čech**, olej na plátně, 30,5 x 48 cm
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 24)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 117 (č. k. 92)
230. **Královské jezero v Bavořích**¹³², neznačeno, soukromá sbírka
Literatura: ANG, MG 1924
231. **Křivoklát**, anaplast, 43 x 59 cm, značeno H. Ullik, soukromá sbírka (via eStarožitnosti.cz, č. p. 18.08.6059)

¹³² Může jít o obraz Podvečer na jezeře Königsee, 1877, olej na plátně, 58 x 98 cm, rámováno, značeno vlevo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 159, 79. aukce / Galerie Marold).

232. **Křivoklát**, olej na plátně, 47,5 x 37 cm, inv. č. O 305, Galerie stře­dočeského kraje
Vystaveno: SG 1988, 32 (č. k. 69)
233. **Kunětická hora**, olej na plátně, 74 x 100 cm, rámováno, soukromá sbírka (via European Arts, č. p. 012, 146)
234. **Kunětická hora**, olej na plátně, 40,5 x 58 cm, značeno vlevo dole monogramem UH, soukromá sbírka
Vystaveno: NG KG 1950, 15 (č. k. 313)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 60)
235. **Městečko na řece pod horami**, olej na plátně, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1942, 9 (XVIII/4, č. p. 191)
236. **Město**, olej na plátně, 97 x 67 cm, značeno vlevo dole štětcem Hugo Ullík, soukromá sbírka
237. **Mlýn v horách**, olej na lepence, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1934, 7 (103., č. p. 115)
238. **Na jezeře**¹³³, olej na dřevě, 15 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 63, 65. aukce)
239. **Na venkově**, olej, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1913, 46 (č. k. 66)
Literatura: MÁDL 1913, 371 – HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 104)
240. **Orlík nad Vltavou**, olej na plátně, 73,5 x 100 cm, značeno v levém dolním rohu červenou barvou Hugo Ullík, inv. č. O 72, Galerie výtvarného umění v Náchodě
241. **Partie u Reichenhallu**, olej na plátně, 21 x 40 cm, značeno vlevo dole, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 282901)

¹³³ Pandán k U napajedla, olej na dřevě, 15 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 63, 65. aukce)

242. **Partie z rybníka Vajgaru u Jindřichova Hradce**, olej na plátně, 6 - 31 x 49 cm, neznačeno, inv. č. O 13433, Národní galerie v Praze
Literatura: ANG, MG 1924
243. **Pasáček u zříceniny**, 51,5 x 71 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik, soukromá sbírka (via Arthouse Hejtmánek, č. p. 212)
244. **Pod horami**¹³⁴, olej na dřevě, 16,5 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl)
245. **Pohled na Hradčany**, olej na plátně, rámováno, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1934, 5 (104., č. p. 90) – JEŘÁBEK 1935, 11 (č. p. 389)
246. **Pohled na Prahu**, olej na plátně, 78 x 91 cm, rám 95 x 108 cm, neznačeno, inv. č. O 2926, Národní galerie v Praze
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 115 (č. k. 67)
247. **Pohled na Salzburg**, olej na plátně, 9 - 73 x 100 cm, neznačeno, inv. č. O 13431, Národní galerie v Praze
Literatura: ANG, MG 1924
248. **Předalpská krajina u Mnichova**, olej na plátně, 21 x 41 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
249. **Před bouří**, olej, 36 x 49,5 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Pohledy 1917, 14 (č. k. 35)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 105)
250. **Romantická alpská krajina**, olej na plátně, 70 x 100 cm, soukromá sbírka (via Galerie Petra Brandla)
251. **Rozhledna**, olej na plátně, 26,5 x 18,5 cm, rám 49 x 41,5 cm, značeno červeně H.U., soukromá sbírka (via GashCz, č. p. Y228)

¹³⁴ Pandán k Za městem, olej na dřevě, 16,5 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl)

252. **Sabina v Itálii**, olej, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1913, 46 (č. k. 69)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 102)
253. **Samota v podhůří**, olej na dřevě, 18 x 26 cm, značeno H. Ullik, soukromá sbírka (via Artnet)
254. **U jezera**, olej na plátně, 34 x 53 cm, rámováno, značeno vlevo dole Hugo Ullik, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 13777., 2017)
255. **U napajedla**¹³⁵, olej na dřevě, 15 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 63, 65. aukce)
256. **Usedlost u rybníka v podhůří Alp**, olej na plátně, 21 x 40,5 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
257. **Údolí s řekou**, olej na plátně, rámováno
Literatura: JEŘÁBEK 1935, 9 (č. p. 333)
258. **Večer na řece**¹³⁶, olej na lepence, 10 x 25 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 101, 67. aukce)
259. **Večerní krajina**, olej na plátně, 33 x 43 cm, rám 55,5 x 66 cm, značeno vlevo dole H.U., inv. č. DO 5543, Národní galerie v Praze
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 118 (č. k. 100)
260. **V noci u vodopádu**, olej na plátně, 69 x 47 cm, rámováno, značeno vpravo dole Hugo Ullik, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 43757., 2020)

¹³⁵ Pandán k Na jezeře, olej na dřevě, 15 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 63, 65. aukce)

¹³⁶ Pandán k Jezero Ammersee, olej na lepence, 10 x 25 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 101, 67. aukce)

261. **Za městem**¹³⁷, olej na dřevě, 16,5 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl)
262. **Zasněžená krajina**, olej na dřevě, 18,5 x 24 cm, značeno H. Ulik, soukromá sbírka
Vystaveno: KJ 1908, 29 (č. k. 130) – MHMP 1916, 127 (č. k. 6)
263. **Zámek**, olej na plátně, 52 x 76 cm, soukromá sbírka (via Artnet)
264. **Zámek nad jezerem**, olej na plátně, rámováno, značeno vzadu H. Ullik
Literatura: JEŘÁBEK 1942, 12 (3, č. p. 409)
265. **Zřícenina (Soví hrádek na Moravě)**, olej na plátně, 26,5 x 18,5 cm, rám 49 x 41,5 cm, značeno červeně H.U., soukromá sbírka (via GashCz, č. p. y227)
266. **Zřícenina hradu**, olej na plátně, 55 x 68 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl, č. k. 65, 70. aukce)
267. **Zřícenina hradu**, olej na plátně, 38,5 x 52,5 cm, značeno vpravo dole H. Ullik, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 1086)
268. **Zřícenina hradu Habsburku**, olej na plátně, 55 x 75 cm, značeno Hugo Ullik, soukromá sbírka
Vystaveno: Mistři 1949, nepag. (č. k. 148) – OGL 1981, nepag. (č. k. 68)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 80)
269. **Zvíkov**, olej na plátně, 55 x 72,5 cm
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 55b)
270. **Žebrák a Točník**, olej na plátně, 53 x 68 cm, soukromá sbírka
Literatura: KVĚT 1940, nepag. (č. obr. 22) – HOLUBOVÁ 1952, 114 (č. k. 54) – ŠTĚPÁNEK 1984, 377 (č. obr. 20)
271. **Život na řece**, olej na dřevě, 18 x 36 cm, rámováno, značeno vlevo dole, soukromá sbírka (via Aukční Galerie Platýz, id: 232709)

¹³⁷ Pandán k Pod horami, olej na dřevě, 16,5 x 24,5 cm, značeno vpravo dole, soukromá sbírka (via Galerie Kodl)

Vročené kresby

272. **Album kreseb (15 listů), 2. polovina 19. století**, 34 x 53 cm, inv. č. S-04021, Státní zámek Sychrov
Literatura: KRÍŽOVÁ 1981, 182 – MŽYKOVÁ 1986, 534
273. **Album kreseb (44 listů), 2. polovina 19. století**, 18,5 x 28,5 cm, inv. č. S-04022, Státní zámek Sychrov
Literatura: KRÍŽOVÁ 1981, 182 – MŽYKOVÁ 1986, 534
274. **Dřevorubec, 1855**, tužka, tuš, papír, 40 x 30 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullík 18 21/12 55, inv. č. K 37505, Národní galerie v Praze
275. **Lesní krajina se stafáží, 1856**, tužka, lavírováno – tinta hnědá, papír, 37 x 28,8 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullík 1/III 1856 , inv. č. K 55092, Národní galerie v Praze
276. **Beroun, 1859**, tužka, akvarel, 21 x 35 cm, značeno, soukromá sbírka
Vystaveno: SSPU 1923, 40 (č. k. 278) – SSPU 1932, 7 (č. k. 177)
277. **Skály, 1859**, tužka, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1913, 46 (č. k. 71)
278. **Studie vrby, 50. léta 19. st.**, tužka, nažloutlý papír, 30,9 x 39,5 cm, neznačeno, Sběrka Patrik Šimon
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 29) – SPŠ 2013, 361 (č. k. 21)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 120, 124 (č. k. 1, 29)
279. **Studie krajiny, 2. třetina 19. století**, akvarel, 34 x 48 cm, Zbraslav
Literatura: MŽYKOVÁ 1986, 534 (č. k. 3)
280. **Beroun: Bašta západního opevnění, 1861**, akvarel, 32 x 31 cm, značeno dle přírody maloval A. Hugo Ullík, Muzeum Českého krasu v Berouně
Literatura: PAKOSTA 1913, 20, 25 – HOLUBOVÁ 1952, 120 (č. k. 2) – KRÍŽOVÁ 1981, 182

281. **Album kreseb (21 listů), 1862–1876**, 40 x 57 cm, inv. č. S-04020, Státní zámek Sychrov
Literatura: KRÍŽOVÁ 1981, 182 – MŽYKOVÁ 1986, 534
282. **Kamenitá krajina s potokem (Petersburg), 1863**, pero, kolorováno, papír, 25 x 39,4 cm, inv. č. K 32278, Národní galerie v Praze
283. **Petersburg, studie z Lince, 1863**, tužka, papír, 39,6 x 30,4 cm, značeno vpravo dole Petersburg 1863 H U, inv. č. K 25441, Národní galerie v Praze
284. **Studie koruny stromů, 1863**, tužka, lavírováno – sépie, nažloutlý papír, 37,7 x 53,5 cm, značeno 1863, 19.6., soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 120 (č. k. 3)
285. **Hrad Střekov, 1864**, tužka, papír, 31,2 x 47,2 cm, neznačeno, inv. č. K 26976, Národní galerie v Praze
286. **Krajina s řekou, vory a skalami, 1864**, tuš, lavírováno, 29,5 x 50 cm, značeno vlevo dole 30.8.64 HU, Sběrka Patrik Šimon
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 120 (č. k. 5)
287. **Roztoky, 1864**, tužka, papír, 29,2 x 39,5 cm, značeno vpravo dole 18 23/8 64 HU u Roztok na Laby, inv. č. K 22213, Národní galerie v Praze
288. **Skalnatá krajina, 1864**, akvarel, papír, 32,2 x 47 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 864, inv. č. K 28205, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 7)
289. **Trmice (Türmütz), 1864**, tužka, papír, 40,3 x 28,4 cm, značeno uprostřed dole Türmütz 18 24/8 64 HU, inv. č. K 25442, Národní galerie v Praze
290. **Výhled do Saska u Pravčické brány, 1864**, tužka, přírodní hnědý karton, 30,2 x 51,5 cm, značeno vpravo dole značkou HU., vedle přepis autora Vyhled do Saska u Prebisthor 18 16/8 64, inv. č. IK 8777, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 120 (č. k. 4, 6)

291. **Krajina s řekou, 1865**, akvarel, papír, 29,6 x 46,7 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1865, inv. č. K 28060, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 2)
292. **Krajina s řekou, 1865**, akvarel, papír, 26 x 45,6 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1865, inv. č. K 28203, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 3)
293. **Krajina se zahradním pavilonem, 1865**, akvarel, papír, 28,2 x 47,5 cm, značeno vpravo dole Hugo Ullik 1865, inv. č. K 28202, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 6)
294. **Lesnatá krajina, 1865**, akvarel, papír, 31 x 47,8 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1865, inv. č. K 28059, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 1)
295. **Lesnická škola v Bělé, 1865**, akvarel, papír, 28,6 x 47 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1865, inv. č. K 28201, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 4)
296. **Studie mohutného dubu, 1865**, tužka, hnědý karton, 32,3 x 54 cm, značeno vpravo dole 1865., inv. č. IK 8770, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 120 (č. k. 7)
297. **Studie stromu, 1865**, tuš, lavírováno, nahnědlý papír, 48,5 x 65,4 cm, značeno vpravo dole 18 UH 65, inv. č. IK 75, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 120 (č. k. 8)
298. **Studie stromů, 1865**, tužka, ruční hnědý karton, 32,2 x 54 cm, značeno vlevo dole 18 8/5 65, vpravo dole v rohu vygumovaný přípis, inv. č. IK 8780, Památník národního písemnictví
Literatura: VOLAVKA 1949, 88 (č. k. 78) – HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 9)
299. **Údolí s vesnicí, 1865**, akvarel, papír, 32,2 x 47 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik 1865, inv. č. K 28204, Národní galerie v Praze
Literatura: PODLAHA 1918, 195–196 (č. k. 5)

300. **Čtyři bezlisté stromy, 1867**, tužka, nahnědlý papír, 50 x 38,6 cm, značeno vpravo dole Fasangarten 67 Petersburg, vpravo od tohoto nápisu je vygumovaný přípis sběratele se jménem a daty autora, inv. č. IK 8779, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 10)
301. **Kořeny stromů na skále, 1867**, tužka, kolorováno, hnědý papír, 33,7 x 44,4 cm, neznačeno, vpravo dole jsou dva vygumované přípisy, inv. č. IK 8773, Památník národního písemnictví
302. **Studie, 1867**, tužka, papír, 37,5 x 49 cm, značeno vpravo dole Petersburg 1867, inv. č. B 6926, Moravská galerie
303. **Studie skalních balvanů, 1867**, tužka, kolorováno, hnědý papír, 38,4 x 49,5 cm, značeno vpravo dole Petersburg 1867, inv. č. IK 8778, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 11)
304. **Prokopské údolí u Prahy, 1868**, tuš
Literatura: UMĚNÍ 1940–1941, 250 – HOLUBOVÁ 1952, 91
305. **Studie stromů a keřů, 1868**, perokresba, nažloutlý papír, 47,3 x 37,7 cm, značeno Ofelachberg Salzburg 1868, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 12)
306. **Loděnice, 1869**, tužka, lavírováno – sépie, nažloutlý papír, 28,3 x 40,2 cm, značeno 1869, 26. VII., soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 13)
307. **Album kreseb (46 listů), 1870 – 1875**, 20,5 x 32 cm, inv. č S-04039, Státní zámek Sychrov
Literatura: KŘÍŽOVÁ 1981, 182 – MŽYKOVÁ 1986, 534
308. **Album kreseb (39 listů), 1872**, 11,5 x 21 cm, inv. č S-04041, Státní zámek Sychrov
Literatura: KŘÍŽOVÁ 1981, 182 – MŽYKOVÁ 1986, 534

309. **Studie balvanů, 1872**, tužka, lavírováno, karton, 37,5 x 47,2 cm, značeno Teufelsmauer 30.8. 72, inv. č. K 50034, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 30)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121, 124 (č. k. 14, 24)
310. **Teufelsmauer – Čertova stěna, 1872**, tužka, papír, 37,6 x 47,3 cm, značeno vpravo dole Teufelsmauer 9/9 72, pod tím vygumovaný přípis sběratele se jménem a daty autora, inv. č. IK 8775, Památník národního písemnictví
311. **Jochalpe – kresba horského masivu, 1873**, tužka, papír, 37,7 x 47,4 cm, značeno vlevo dole Jochalpe Kochl 15/8 1873 HU., vpravo vygumovaný přípis sběratele se jménem a daty autora, inv. č. IK 8771, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 15)
312. **Pobřeží v Karlíně, 1874**, tuš
Literatura: Umění 1940–1941, 249 – HOLUBOVÁ 1952, 91
313. **Cestou k Berchtesgadenu, 1875**, tuš, lavírováno
Literatura: Umění 1942–1943, 60 (XIV/2–3)
314. **Krajina u Reichenhalu, 1875**, tuš
Literatura: Umění 1940–1941, 259
315. **Pastýř, 1875**, soukromá sbírka
Vystaveno: UB 1913, 46 (č. k. 70)
316. **Skupina stromů před stavením, 1875**, tužka, karton, 33 x 50,5 cm, značeno 23/8.75, soukromá sbírka (via 1. Art Consulting, č. p. 11)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 121 (č. k. 16)
317. **Krajina s řekou, 1876**, tužka, hnědý papír, 40 x 51,7 cm, značeno vpravo od středu Schimmelsprung Gras v d. Springermühle 1876 17/9, soukromá sbírka (via 1. Art Consulting, č. p. 12)
Vystaveno: NG 1949, 19 (č. k. 135)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 122 (č. p. 17)

318. **Motiv u Buchbergu, 1876**, akvarel, lepenka, 19,5 x 29 cm, značeno vpravo dole H. Ullik, přípis vlevo dole Litternberg (přeškrtnuto) Kamplhal b. Buchberg 13/10, Sběrka Patrik Šimon
Vystaveno: SPŠ 2013, 126 (č. k. 143)
319. **Skalnatá krajina se zříceninou, 1876**, tužka, akvarel, papír, 20 x 29,8 cm, značeno vpravo dole H. U:Am Kempl Klosterruine mit Schimmelsprung 13/9 76, inv. č. K 20178, Národní galerie v Praze
320. **Ulice v Prachaticích, 1877**, tužka, karton, 17 x 13,7 cm, značeno Prachatice, inv. č. K 36190, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 31)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 33)
321. **Rábí, 1879**, tužka, karton, 14,1 x 22,4 cm, značeno vlevo dole Raby 5/10 1879, inv. č. K 36191, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 32)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 122 (č. k. 18)
322. **Na Bezdězu, 1880**, perokresba, tuš, papír, 25,9 x 37,3 cm, značeno vlevo dole Na Bezdězu Hugo Ullik 1880., inv. č. K 43581, Národní galerie v Praze
Vystaveno: UB 1940, 41 (č. k. 85) – Vilímek 1943, nepag. (č. k. 33)
Literatura: Umění 1940–1941, 99 – HOLUBOVÁ 1952, 122 (č. k. 19)
323. **Studie krajiny, 1883**, tuš, papír, 39,7 x 55,2 cm, značeno vlevo dole Petersburg 1883 HU, inv. č. B 6931, Moravská galerie

Nevročené kresby

324. **Alpská krajina**, sépie, značeno
Literatura: JEŘÁBEK 1939, 28 (č. p. 1056)

325. **Bezděz**, tužka, 22,2 x 29,5 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 34)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 35)
326. **Dekorace ke 4. jednání opery Marta**, tužka, nažloutlý papír, 21,2 x 28,9 cm, neznačeno, inv. č. IK 8768, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 40)
327. **Dvě studie stránek**, tužka, 47,4 x 37,6 cm, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 30)
328. **Fragmenty renesanční ornamentální výzdoby**, akvarel, papír, 33,3 x 50,8 cm, neznačeno, inv. č. IO 2073, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 22)
329. **Hejnice u Frýdlantu**, tužka, papír, 28,9 x 42,2 cm, neznačeno, na rubu Zum goldenden Schloss, inv. č. K 25440, Národní galerie v Praze
330. **Historická scéna pro divadlo**, tužka, nahnědlý papír, 23 x 35,1 cm, neznačeno, v levém horním rohu číslice 47, inv. č. IK 8765, Památník národního písemnictví
331. **Horní krajina**, kresba, soukromá sbírka
Literatura: ANG, MG 1911
332. **Hostomice**, tužka, papír, 42,3 x 57,8 cm, neznačeno, inv. č. K 25444, Národní galerie v Praze
333. **Chalupy ve vesnici Jestřebí**, tužka, nahnědlý papír, 10,3 x 18,7 cm, značeno vpravo dole Habichstein 1 August, inv. č. IK 8763, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 31)
334. **Kopcovitá krajina**, tužka, papír, 21,9 x 29 cm, neznačeno, inv. č. K 50032, Národní galerie v Praze
335. **Krajina**, tužka, papír, 27 x 34,8 cm, značeno vlevo dole Hugo Ullik, inv. č. K 25447, Národní galerie v Praze

336. **Krajina s Alpami v pozadí**, tužka, 15,5 x 23 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 35)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 32)
337. **Krajina s kostelem**, tužka, papír, 32,4 x 47,3 cm, neznačeno, inv. č. K 25445, Národní galerie v Praze
338. **Krajina s ruinami**, tužka, lavírováno, papír, 24,5 x 38,7 cm, neznačeno, inv. č. K 50033, Národní galerie v Praze
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 36)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 26)
339. **Krajina s rybníkem**, tužka, bílá křída, šedožlutý papír, 31,8 x 48 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Šafařík 1934 – NG 1949, 19 (č. k. 136)
Literatura: PEČÍRKA 1934, 6 – HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 37)
340. **Lázně Libverda**, tužka, nažloutlý papír, 29,1 x 41,8 cm, neznačeno, inv. č. IK 8769, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 39)
341. **Lesnická škola v Bělé**, tužka, papír, 28,8 x 42,2 cm, neznačeno, inv. č. K 25443, Národní galerie v Praze
342. **Pohled nad krajinu u Děčína**, tužka, nahnědlý papír, 32,5 x 45,9 cm, značeno vlevo dole přípis autora Tetschen, vpravo dole tužkou rukou sběratele Hugo Ullík 1838-1881, inv. č. IK 8776, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 36)
343. **Rodina pod stromem**, tužka, sépie, 22,5 x 22,5 cm
Vystaveno: SSPU 1923, 40 (č. k. 279)
Literatura: Topičův 1923, 61
344. **Rovinatá krajina s vesnicí**, tužka, papír, 15,5 x 22,8 cm, neznačeno, inv. č. K 50031, Národní galerie v Praze

345. **Římské zříceniny**, tužka, lavírováno, 25,3 x 38,7 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 37)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 27)
346. **Skalka pod stromem**, tužka, papír, 37 x 27 cm, rámováno, značeno vlevo dole Ullik, soukromá sbírka (via Obrazy v aukci, č. p. 54841., 2021)
347. **Skalnatá krajina**, akvarel, papír, 20,2 x 29,8 cm, neznačeno, inv. č. K 20179, Národní galerie v Praze
348. **Skupina horských salašů**, tuš, akvarel, papír, 18,3 x 28 cm, značeno vpravo dole H. Ullik, inv. č. K 75, Západočeská galerie v Plzni
Vystaveno: ZČG 2005b, 93
349. **Stará kůlna**, černá křída, karton, 30,5 x 39,2 cm, značeno vpravo dole HU, inv. č. K 36192, Národní galerie v Praze
350. **Staré vrby u stavidla**, tužka, ruční hnědý karton, 38 x 47,3 cm, neznačeno, vpravo dole vygumovaný přípis sběratele se jménem a daty autora, inv. č. IK 8774, Památník národního písemnictví
351. **Strom**, kresba uhlím, soukromý majitel
Vystaveno: UB 1913, 45 (č. k. 65)
352. **Stromy**, tužka, papír, 37,6 x 47,3 cm, neznačeno, inv. č. K 25446, Národní galerie v Praze
353. **Studie**, tužka, akvarel, papír, 49,5 x 37,5 cm, neznačeno, inv. č. B 6924, Moravská galerie
354. **Studie detailů rokokové architektury**, tužka, kolorováno, ruční hnědý karton, 48,2 x 37,2 cm, neznačeno, inv. č. IK 8772, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 23)
355. **Studie dominikánského kostela v Olomouci**, tužka, papír, 35,6 x 22 cm, značeno vlevo dole Ullik, inv. č. B 6923, Moravská galerie

356. **Studie draperie**, uhel, balící hnědý papír, 32,5 x 42,8 cm, neznačeno, inv. č. IK 8767, Památník národního písemnictví
357. **Studie kamenů**, tužka, akvarel, papír, 49 x 38 cm, neznačeno, vpravo dole Petersburg, inv. č. B 6925, Moravská galerie
358. **Studie keře mezi dvěma kmeny**, tužka, světle okrový papír, 19,2 x 29,5 cm, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 28)
359. **Studie krajiny**, tužka, papír, 49,8 x 77,3 cm, neznačeno, vpravo dole Petersburg, inv. č. B 6927, Moravská galerie
360. **Studie rozpukané skály s porostem křovin**, tužka, nažloutlý papír, 30,1 x 39,7 cm, neznačeno, vpravo dole vygumovaná poznámka sběratele se jménem a daty autora, inv. č. IK 8766, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 21)
361. **Studie starého stromu**, tužka, nažloutlý papír, 30,9 x 39,6 cm, soukromá sbírka
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 25)
362. **Studie stromu**, tuš, papír, 36,2 x 39,4 cm, neznačeno, vlevo dole Petersburg, inv. č. B 6928, Moravská galerie
363. **Studie stromů**, tužka, akvarel, papír, 53 x 38,2 cm, neznačeno, inv. č. B 6930, Moravská galerie
364. **Studie šátku s třepením**, uhel, ruční papír ruční s vodoznakem, 29,4 x 9,7 cm, neznačeno, inv. č. IK 8764, Památník národního písemnictví
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 124 (č. k. 20)
365. **Švihov**, tužka, 18,9 x 25,1 cm, soukromá sbírka
Vystaveno: Vilímek 1943, nepag. (č. k. 38)
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 125 (č. k. 34)
366. **V lese**, pero, papír, 37,7 x 47 cm, značeno vpravo dole H U, inv. č. K 20262, Národní galerie v Praze

Údaji nevybavená díla

367. **Alpská krajina**

Vystaveno: Hoset 1903, 2

368. **Alpská krajina**, soukromá sbírka

Literatura: ANG, MG 1925

369. **Alpský motiv**, soukromá sbírka

Literatura: ANG, MG 1924

370. **Bystřice u Brna**

Vystaveno: Srb 1900, 3

371. **Čtyři studie, skicy romantických zákoutí Čech a architektury
venkovských měst**

Vystaveno: UB 1878, nepag.

Literatura: NERUDA 1911, 363

372. **Děčínský zámek**, soukromá sbírka

Literatura: Lidové 1921, 9

373. **Děti před sušárnou**, soukromá sbírka

Literatura: ANG, MG 1911

374. **Grundelsee**¹³⁸

Vystaveno: Lehmann 1875, nepag.

Literatura: NERUDA 1911, 291

375. **Hrad Runkelstein**, soukromá sbírka

Literatura: Lidové 1921, 9

¹³⁸ Dílo bylo vystaveno v Lehmannově galerii roku 1875 spolu s další položkou Vyhlička na Zugspitz (viz níže), jde o jediné zjištěné kusy, které zde byly od našeho autora prezentovány. Je však více než pravděpodobné, že jde o jedny z mnohých děl, už jenom z důvodu komplexnějšího vztahu H. Ullika a M. Lehmana, který v rámci svého rozsáhlého sortimentu nabízel nejen Ullikovy olejomalby, ale také snad barvotisky a dodával mu materiál na divadelní dekorace. PRAHL 1997, 29.

376. **Krajina**, soukromá sbírka
Vystaveno: Jubilejní 1891, 51 (č. k. 819)
377. **Krajina**, soukromá sbírka
Vystaveno: Jubilejní 1891, 51 (č. k. 820)
378. **Krajina**, soukromá sbírka
Literatura: ANG, MG 1911–1938
379. **Krajina se stádem**¹³⁹, soukromá sbírka
Literatura: Lidové 1921, 9
380. **Krajina sv. Ivana u Berouna**, soukromá sbírka
Vystaveno: UV 1867, nepag. (č. k. 72)
381. **Krajina z Libějic**
Literatura: HOLUBOVÁ 1952, 116 (č. k. 83)
382. **Krajiny**, soukromá sbírka
Vystaveno: Jubilejní 1891, 49 (č. k. 775, 776)
383. **Několik „slušných“ obrázků**
Literatura: Česká 1878, 15 (III/1)
384. **Noční pohled na Vltavu a Hradčany**
Literatura: KRÁL 1907, 72
385. **Partie z Grosshessenlehe u Mnichova**, obraz
Vystaveno: Lehmann 1881, 1
386. **Partie z Ramsavy**, kresba
Vystaveno: Lehmann 1881, 1
387. **Partie ze Šwarzbachu z hor bavorských u Reichenbachu**, olej
Vystaveno: UB 1871, nepag. (č. k. 24)

¹³⁹ Může jít o obraz Krávy, 1876, olej na dřevě, 18,5 x 26 cm, soukromá sbírka (via Artnet), neboť Ullikovi nebyla tato tematika blízká.

388. **Petrov**, soukromá sbírka
Literatura: ANG, MG 1924
389. **Pivovarní dvůr „u Klíčů“ na Malé Straně**, akvarel
Vystaveno: Lehmann 1881, 1
390. **Plasy**, kresba
Literatura: DVOŘÁK 2002, 82
391. **Pohoří v Solnohradě**, soukromá sbírka
Vystaveno: Jubilejní 1891, 49 (č. k. 777)
392. **Rohanský ostrov**, olej na plátně
Vystaveno: KJ 1906, 26 (č. k. 42)
393. **Skály u Srbska nad Beroučkou**, neznačeno
Literatura: ANG, MG 1924
394. **Staroměstské náměstí**, soukromá sbírka
Vystaveno: Jubilejní 1891, 51 (č. k. 818)
395. **Studie stromu**, kresba
Literatura: JEŘÁBEK 1936, 13 (119., č. p. 571)
396. **Šest menších krajinářských obrazů olejových**
Vystaveno: UB 1877, nepag.
Literatura: Světozor 1877, 574 (XI/48) – NERUDA 1911,
361
397. **Travenské jezero**, soukromá sbírka
Vystaveno: Srb 1900, 3
Literatura: ANG, MG 1924
398. **U řeky**, soukromá sbírka
Literatura: MÁDL 1899, 332, 335–36

399. **Večer na jezeře**¹⁴⁰
Literatura: RICHTER 1950, 8
400. **Vesnička**
Literatura: Zlatá 1918, 296, 300
401. **Villa u břehu**
Vystaveno: Ročák 1923
Literatura: Zlatá 1923, 112, 120
402. **Vyhlička na Zugspitz**
Vystaveno: Lehmann 1875, nepag.
Literatura: NERUDA 1911, 291
403. **V zimě**, soukromá sbírka
Literatura: ANG, MG 1911
404. **Zátiší**, soukromá sbírka
Vystaveno: Srb 1900, 3

¹⁴⁰ Jak text implikuje (RICHTER 1950, 8), může jít o jeden z obrazů tzv. „ručnickových“ formátů, které Ullik začal tvořit během svého mnichovského pobytu pod vlivem E. Schleicha st., viz. Podvečer na jezeře, 1875, olej na plátně, 40 x 73 cm, soukromá sbírka (via Galerie Kroupa) atd. Položku však jednoznačně nelze spojit s žádným obrazem v soupisu.

SOUPIS ILUSTRACÍ HUGO ULLIKA

Soupis zahrnuje kresby publikované během autorova života v časopise Květy a Světozor. Uvedený název se vždy doslovně shoduje s pojmenováním, pod kterým byla kresba uveřejněna. Zkratky v rubrice Literatura odkazují na Seznam literatury této práce. Zahrnují především přesné umístění kresby v uvedeném časopise, případně jiných tištěných zdrojích, které se výslovně vztahují k danému dílu.

Kresby publikované v časopise Květy

1. **Daliborka**
Literatura: Květy 1867, 68 (II/8)
2. **Hrubá skála**
Literatura: Květy 1867, 124 (II/15)
3. **České Švýcarsko: Prebišova brána u Hřenska**
Literatura: Květy 1867, 125 (II/15)
4. **České Švýcarsko: stěny pískovce pod Prebišovou branou u Hřenska**
Literatura: Květy 1867, 125 (II/15)
5. **Brána v Rakovníku**
Literatura: Květy 1867, 180 (II/22)
6. **Bělá**
Literatura: Květy 1868, 4 (III/1)
7. **Chrám sv. Bartoloměje v Rakovníku**
Literatura: Květy 1868, 44 (III/6)
8. **Zlatá vrata v Kyjevě**
Literatura: Květy 1868, 56 (III/7)
9. **Veleslavinův dům u „Červeného srdce“ v Praze**
Literatura: Květy 1868, 76 (III/10)

10. **Portál Veleslavínova domu u „Červeného srdce“**
Literatura: Květy 1868, 80 (III/10)
11. **Fridland**
Literatura: Květy 1868, 85 (III/11)
12. **Hradební věž v Berouně**
Literatura: Květy 1868, 96 (III/12)
13. **Hrad Žebrák a Točnick**
Literatura: Květy 1868, 117 (III/15)
14. **Hrad Kokořín**
Literatura: Květy 1868, 144 (III/18)
15. **V Krkonoších: partie na Sněžku**
Literatura: Květy 1868, 165 (III/21)
16. **Sv. Jan pod Skalou (Údolí sv. Jana)**
Literatura: Květy 1868, 205 (III/26)
17. **Údolí sv. Prokopa u Prahy**
Literatura: Květy 1868, 221 (III/28)
18. **Hrad Wildberk na Dunaji**
Literatura: Květy 1868, 232 (III/29)
19. **Pohled na Kostnici**
Literatura: Květy 1868, 261 (III/33)
20. **Slavnost u pomníku Husova v Kostnici dne 6. července 1868**
Literatura: Květy 1868, 261 (III/33)
21. **Radnice v Kostnici**
Literatura: Květy 1868, 268 (III/34)
22. **Hrad Gottliebeu (vězení Husovo)**
Literatura: Květy 1868, 300 (III/38)

23. **Bezděz**
Literatura: Květy 1868, 309 (III/39)
24. **Obydlí Husovo v Kostnici**
Literatura: Květy 1868, 316 (III/40)
25. **Vězení Husovo v Kostnici**
Literatura: Květy 1868, 316 (III/40)
26. **Hrad Zvířetice**
Literatura: Květy 1868, 333 (III/42)
27. **Trenčín**
Literatura: Květy 1868, 357 (III/45)
28. **Hrad Střekov**
Literatura: Květy 1869, 29 (IV/4)
29. **Budyšín v Horní Lužici**
Literatura: Květy 1869, 45 (IV/6)
30. **Landštejn, hrad v Budějovicu**
Literatura: Květy 1869, 52 (IV/7)
31. **Hradiště v Budyšíně**
Literatura: Květy 1869, 61 (IV/8)
32. **Tetín**
Literatura: Květy 1869, 116 (IV/15)
33. **Kostel v Střelíně**
Literatura: Květy 1869, 132 (IV/17)
34. **Husitské osady české v Pruském Slezsku, 1. Staré město v Střelíně**
Literatura: Květy 1869, 132 (IV/17)
35. **Fara v Střelíně**
Literatura: Květy 1869, 132 (IV/17)

36. **Gotická kaple na Bezdězi**
Literatura: Květy 1869, 148 (IV/19)
37. **Husinec**
Literatura: Květy 1869, 292 (IV/37)
38. **Závist' na Vltavě**
Literatura: Květy 1870, 9 (V/2)
39. **Divoká Šárka**
Literatura: Květy 1871, 189 (VI/24)
40. **Trosky**
Literatura: Květy 1871, 229 (VI/29)
41. **Zámek ve Velké Meziříčí na Moravě**
Literatura: Květy 1871, 305 (VI/39)
42. **Kokořín**
Literatura: Květy 1871, 320 (VI/40)
43. **Dokské rybníky pod Bezdězem**
Literatura: Květy 1871, 329 (VI/42)
44. **Městská brána v Jičíně**
Literatura: Květy 1871, 348 (VI/44)
45. **Zebín u Jičína**
Literatura: Květy 1871, 352 (VI/44)
46. **Říp**
Literatura: Květy 1871, 361 (VI/46)
47. **Praha: nákladnický dům u Klíčů**
Literatura: Květy 1872, 12 (VII/2)
48. **Chrudim**
Literatura: Květy 1872, 29 (VII/4)

49. **Nový Bydžov**
Literatura: Květy 1872, 36 (VII/5)
50. **Bradlec u Jičína**
Literatura: Květy 1872, 53 (VII/7)
51. **Kostel sv. Kříže blíže Chrudimi (dle Mirohorského)**
Literatura: Květy 1872, 60 (VII/8)
52. **Hvězdárna v Chrudimi (dle Mirohorského)**
Literatura: Květy 1872, 61 (VII/8)
53. **Vyšehrad s „Libušinou lázní“**
Literatura: Květy 1872, 101 (VII/13)
54. **Humprechtová věž u Sobotky**
Literatura: Květy 1872, 137 (VII/18)
55. **Partie z Plzně**
Literatura: Květy 1872, 156 (VII/20)
56. **Veliš u Jičína**
Literatura: Květy 1872, 164 (VII/21)
57. **Hrad Týřov v Křivoklátsku**
Literatura: Květy 1872, 180 (VII/23)
58. **Povodeň v Čechách: Na Zlatém potoku v Holeticích**
Literatura: Květy 1872, 201 (VII/26)
59. **Povodeň v Čechách: odplavený most a dům správcův v Plasích**
Literatura: Květy 1872, 204 (VII/26)
60. **Povodeň v Čechách: mlýn v Nebřezině nad Střelou**
Literatura: Květy 1872, 213 (VII/27)
61. **Povodeň v Čechách: Protržená hráz rybníku mlateckého**
Literatura: Květy 1872, 221 (VII/28)

62. **Povodeň v Čechách: Libořice na Střele**
Literatura: Květy 1872, 224 (VII/28)
63. **Budějovická brána, kterou právě bourají**
Literatura: Květy 1872, 225 (VII/29)
64. **Povodeň v Čechách: Pivovár v Měcholupech**
Literatura: Květy 1872, 228 (VII/29)
65. **Povodeň v Čechách: I. Přívoz u Srbska, kde stával přívozníkův domek**
Literatura: Květy 1872, 236 (VII/30)
66. **Povodeň v Čechách: 2. odplavený přívozníkův domek u Srbska**
Literatura: Květy 1872, 236 (VII/30)

Kresby publikované v časopise Světozor

1. **Jezero čtyřkantovské**
Literatura: Světozor 1870, 209 (IV/14)
2. **Povodeň v Čechách. 53. Parní pila hr. Černína pod Jistebnem**
Literatura: Světozor 1872, 406 (VI–VII/34) – DVOŘÁK 2002, 46
3. **Zámek Konopiště**
Literatura: Světozor 1872, 569 (VI–VII/48)
4. **Slovenská ves Karlová**
Literatura: Světozor 1872, 616 (VI–VII/52)
5. **Na Vejtoně**
Literatura: Světozor 1873, 244 (VI–VII/21)
6. **U Jesenice**
Literatura: Světozor 1873, 292 (VI–VII/25)

7. **Zámek benediktinů broumovských v Sloupně**
Literatura: Světozor 1873, 448 (VI–VII/38)
8. **Farní chrám sv. Filipa a Jakuba na Vejtoně**
Literatura: Světozor 1873, 508 (VI–VII/43)
9. **Hrad Rožmberk**
Literatura: Světozor 1874, 76 (VIII/7)
10. **Pila v Šumavě**
Literatura: Světozor 1874, 137 (VIII/12)
11. **Partie z Berouna**
Literatura: Světozor 1874, 301 (VIII/26)
12. **U Jetřichovic**
Literatura: Světozor 1874, 334 (VIII/28)
13. **Konopištská brána**
Literatura: Světozor 1874, 349 (VIII/30)
14. **Freiheit**
Literatura: Světozor 1874, 409 (VIII/35)
15. **Kostomlaty**
Literatura: Světozor 1874, 424 (VIII/36)
16. **Krajinka u Plané v Budějovicku**
Literatura: Světozor 1875, 138 (IX/12)

SCÉNICKÉ VÝPRAVY HUGO ULLIKA PRO KRÁLOVSKÉ
ZEMSKÉ ČESKÉ DIVADLO V PRAZE

Legenda: autor, název, rok, umístění.

Činohry

1. **Alexandre Dumas ml.: Cizinka, 1877**, Prozatímní divadlo

2. **Edmond Gondinet: Gavaut, Minard a spol., 1877**, Prozatímní divadlo
3. **František Věnceslav Jeřábek: Syn člověka čili Prusové v Čechách roku 1757, 1878**, Prozatímní divadlo
4. **Josef Jiří Kolár: Pražský Žid, 1879**, Prozatímní divadlo
5. **Michael Klapp: Rosenkranc a Guildenstern, 1879**, Prozatímní divadlo
6. **William Shakespeare: Sen v noci Svatojanské, 1879**, Prozatímní divadlo
7. **Jules Verne / Adolphe Dennery: Dítka kapitána Granta, 1880**, Nové české divadlo

Opery

1. **Jacques Offenbach: princezna Trebizondská, 1877**, Letní divadlo na hradbách (spoluautor J. Macourek)
2. **Émile Jonas: Javotte, popelka Bostonská, 1877**, Novoměstské divadlo (zde dokonce i jako kostýmní návrhář)
3. **Giacomo Meyerbeer: Afričanka, 1877**, Prozatímní divadlo
4. **Josef Richard Rozkošný: Záviš z Falkenštejna, 1877**, Prozatímní divadlo (spoluautor E. Herold)
5. **Karel Bendl: Indická princezna, 1877**, Prozatímní divadlo
6. **Bedřich Smetana: Tajemství, 1878**, Nové české divadlo
7. **Charles-Alexandre Lecocq: Malý vévoda, 1878**, Prozatímní divadlo
8. **Giuseppe Verdi: La Traviata (Violetta), 1878**, Prozatímní divadlo
9. **Franz Suppé: Boccaccio, 1879**, Prozatímní divadlo

10. **Fromenthal Halévy: Guido a Ginevra, 1879**, Prozatímní divadlo
11. **Johann Brandl / Charles-Alexandre Lecocq: Velký Kazimír, 1879**,
Národní aréna
12. **Charles-Alexandre Lecocq: Spanilá Peršanka, 1880**, Prozatímní
divadlo

8. Soupis výstav

HUGO ULLIK NA PRAŽSKÝCH VÝSTAVÁCH V LETECH 1859–1891:

Soupis je chronologicky řazen a zahrnuje kromě názvu výstavy také pořadatele a místo konání. Uvádí i Ullikova díla zmiňovaná v katalogích výstav, periodikách a další literatuře z uvedené doby. Užité číselné zkratky vystavených položek přímo odkazují na Soupis díla Hugo Ullika, zkratky výstav taktéž vycházejí z tohoto soupisu.

1859

KJ 1859 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 5

1860

KJ 1860 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 11

1861

KJ 1861 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 22

1862

KJ 1862 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 23

1863

KJ 1863 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 26

1864

KJ 1864 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 31

1865

KJ 1865 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 33

1866

KJ 1866 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 35

1867

KJ 1867 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 37

UV 1867 Umělecká výstava. Umělecko-živnostenská jednota Vesna kutnohorská, budova reálné školy, Kutná Hora: č. k. 380

1868

KJ 1868 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 43

1869

KJ 1869 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 50

1871

KJ 1871 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 77, 78, 81

UB 1871 Posmrtná výstava soch Václava Levého. Umělecká Beseda, Měšťanská beseda, Praha: č. k. 214, 215, 387

1872

KJ 1872 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 104

1873

KJ 1873 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 119

1874

KJ 1874 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 125, 126

1875

Lehmann 1875 Lehmannův salon. Praha: č. k. 374, 402

KJ 1875 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 134, 136

1876

KJ 1876 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 146, 154, 156

1877

KJ 1877 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 162

UB 1877 Výstava Umělecké Besedy. Praha: č. k. 396

1878

KJ 1878 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 170, 171

UB 1878 Výstava Umělecké Besedy. Praha: č. k. 371

1879

KJ 1879 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 173

1880

KJ 1880 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 180

1881

KJ 1881 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 186

Lehmann 1881 Samostatná (posmrtná) výstava Ullikova. Lehmannův salon, Praha: 20 obrazů, přes 80 olejových studií a skic. Mj. Křivoklát, Střekov, Karlštejn, partie z Karlína poblíž Vltavy, č. k. 389

1883

KJ 1883 Výstava Krasoumné jednoty. Praha: č. k. 187

1891

Jubilejní 1891 Expozice umění na Jubilejní zemské výstavě. Výstaviště Holešovice, Praha: č. k. 376, 377, 382, 391, 394

SEZNAM VÝSTAV Z LET 1900–2021:

Výběrový seznam navazuje na předchozí soupis a pokrývá zejména doprovodné katalogy výstav, ale také výstavy soukromníků či spolkové.

1900

Srb 1900 Obrazárna tehdejšího pražského primátora dr. Vladimíra Srba. Výstava soukromé sbírky, Praha: č. k. 370, 397, 404

1903

Hoset 1903 Pražské galerijní studie (František Xaver Harlas). Výstava sbírky obrazů Gustava Hoseta, Praha?: č. k. 367

1905

Zemská 1905 Výstava ke slavnostnímu otevření Zemské galerie království českého (František Xaver Harlas). Praha

1906

KJ 1906 Krásná Praha (Jan Emler). Výstava Krasoumné jednoty, Rudolfinum, Praha: č. k. 392

1908

KJ 1908 Seznam jubilejní výstavy Krasoumné jednoty pro Čechy v Praze. Rudolfinum, Praha: č. k. 213, 262

1913

UB 1913 1863–1913, Jubilejní výstava Umělecké Besedy. Obecní dům u Prašné brány, Praha: č. k. 1, 216, 239, 252, 277, 315, 351

1916

MHMP 1916 Praha 1750-1850 (Karel Guth). Výstava Muzea hl. města Prahy, Staroměstská radnice, Praha: č. k. 1, 195, 262

1917

Pohledy 1917 Výstava pohledů na český kraj (1800-1870): obrazy, kresby, grafika (František Xaver Jiřík). Dům České banky, Praha: č. k. 19, 30, 44, 45, 49, 62, 63, 65, 70, 71, 73, 95, 114, 128, 249

1921

MHK 1921 Výstava originálů českých malířů ze soukromého majetku v Hradci králové. Museum v Hradci Králové, Hradec Králové

1923

SSPU 1923 Výstava kreseb a studií starších českých mistrů z doby 1780-1879 (Karel Herain). Společnost sběratelů a přátel umění, Rudolfinum, Praha: č. k. 276, 343

Ročák 1923 Retrospektiva v salonu Ročákově. Praha: č. k. 401

1926

Jureček 1926 Dům umění, Jurečkova galerie v Ostravě (Alois Sprušil). Ostrava: č. k. 49

1930

SVUM 1930 Sto let českého umění 1830-1930. SVU Mánes, Praha: č. k. 90

1932

SSPU 1932 II. výstava kreseb a akvarelů českých mistrů XIX. století, z majetku členů Společnosti sběratelů a Přátel umění v Praze, Místnosti Krasoumné jednoty ve Pštrossově ulici, Praha: č. k. 276

1934

Šafařík 1934 Výstava obrazů ze sbírky JUDra. Josefa Šafaříka (Jaromír Pečírka). Alšova síň Umělecké besedy, Praha: č. k. 339

1938

SVUM 1938 Česká tradice v 19. století (Anna Masaryková). SVU Mánes, Praha: č. k. 30

1940

UB 1940 Galerie Umělecké besedy, Obrazy, plastiky a kresby českých mistrů XIX. století (Vojtěch Volavka), Umělecká Beseda, Alšova síň, Praha: č. k. 322

1943

Vilímek 1943 Výstava obrazů a kreseb Huga Ullika (Jan Květ). Galerie Jos. R. Vilímek, Praha: č. k. 27, 30, 36, 40, 41, 44, 47, 63, 65, 93, 101, 102, 103, 111, 114, 117, 121, 128, 130, 133, 147, 151, 155, 160, 165, 194, 208, 229, 278, 309, 320, 321, 322, 325, 336, 338, 345, 365

1945

Obrazárna 1945 Výstava českého umění 19. a 20. století z Obrazárny Pražského hradu (Anna Masaryková). SČUG Hollar, JUV, SVU Mánes a Výtvarný odbor UB, Královský letohrádek, Praha: č. k. 157

1948

Jureček 1948 Katalog Jurečkovy galerie. Dům Umění v Ostravě, Ostrava: č. k. 49

1949

Klasikové 1949 Klasikové českého malířství ve sbírkách Pražského hradu (Antonín Matějček). Ministerstvo informací a osvěty, Belveder, Praha: č. k. 157

NG 1949 Putovní výstava Česká kresba 19. století (Jan Loriš). Grafická sbírka Národní galerie v Praze, Praha, Brno, Bratislava, Ostrava, Olomouc: č. k. 317, 339

Mistři 1949 Mistři českého umění 19. století. Ústřední osvětová rada hl. m. Olomouce a Skupina moravských výtvarníků, Dům umění, Olomouc: č. k. 161, 268

1950

NG/KPR 1950 České umění 19. století ze sbírek Národní galerie a Pražského hradu (Vladimír Novotný, Jaromír Pešina, František Dvořák, Jiří Mašín). Kancelář prezidenta republiky a Národní galerie, Jízdárna Pražského hradu, Praha: č. k. 8, 157

NG KG 1950 Národní galerie krajským galeriím. Národní galerie, Svaz čsl. výtvarných umělců, Umělecká beseda, Slovanský ostrov, Praha: č. k. 161, 234

Výtvarníci 1950 Výtvarníci Smetanových oper (Jaromír Pečírka). Galerie Československého spisovatele, Praha

1952

NG 1952 Česká krajina 19. století (Vladimír Novotný). Národní galerie, Ústřední Národní výbor v Brně, Dům umění, Brno: č. k. 8, 182

1957

Obrazárna 1957 Výstava českého umění 19. a 20. století obrazárny Pražského hradu (František Peřas). Královský letohrádek, Praha: č. k. 157

1960

AJG 1960 Hluboká 1960, podíl jižních Čech na tvorbě národního pokladu. Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou a Krajská správa ministerstva vnitra v Českých Budějovicích, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou: č. k. 182

1963

NG/PNP 1963 Sto let Umělecké besedy 1863-1963. Národní galerie v Praze, Památník národního písemnictví, Jízdárna Pražského hradu, Praha: č. k. 8

GVUH 1963 České malířství a kresba 19. století (Josef Sláma). Galerie výtvarného umění v Hodoníně, Dům umění v Hodoníně, Hodonín: č. k. 130

1967

NG/ZČG 1967 Česká malba 19. století (Olga Macková). Národní galerie v Praze, Západočeská galerie v Plzni, Ostrov nad Ohří: č. k. 36, 131

1969

AJG 1969 Česká krajina (Jaroslav Seifert, Václav Vilém Štech, Ladislav Kessner, Josef Šíma). Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou: č. k. 8, 79, 118

1971

MG 1971 České malířství 19. století ze sbírek Moravské Galerie (Jaroslav Kačer). Moravská galerie, Brno: č. k. 100

1972

NG 1972 České umění 19. století – Mikoláš Aleš, Josef Václav Myslbek (Václav Procházka, Olga Macková). Národní galerie, Jízdárna pražského hradu, Praha: č. k. 120

NG/GVUCH 1972 České umění 19. století (Jiří Kotalík). Národní galerie v Praze, Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb: č. k. 118

1976

ZČG 1976 Česká krajinomalba 19. století (Olga Macková). Západočeská galerie v Plzni, výstavní síň Masné krámy, Plzeň: č. k. 2, 36, 118

1978

GVUO 1978 České malířství 19. století (Vilém Jůza). Galerie výtvarného umění v Ostravě, Ostrava: č. k. 49, 178

1980

NG/KMT 1980 Mistři české krajiny ze sbírek Národní galerie v Praze (Naděžda Blažičková-Horová). Národní galerie v Praze, Krajské muzeum Teplice, Teplice: č. k. 118, 159

1981

OGL 1981 České malířství 19. století, 2. část, Klasikové malířství 19. století (Olga Macková). Oblastní galerie Liberec, Liberec: č. k. 60, 99, 108, 268

1983

NG/AJG 1983 Česká krajina „...v dědictví mi danou,“ K. H. Mácha (Jiří Kotalík a další). Národní galerie v Praze, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Ústav krajinné ekologie ČSAV, Valdštejnská jízdárna, Praha: č. k. 60

SG 1983 Přírůstky sbírek 1972-1983 (Josef Schlesinger, Jiří M. Boháč), Středočeská galerie, Praha: č. k. 89

1986

GVUH 1986 Česká malba a kresba 19. století ze sbírek Moravské galerie v Brně (Jaroslav Kačer, Jitka Sedlářová). Galerie výtvarného umění v Hodoníně, Hodonín: č. k. 100, 227

1987

SGVU 1987 Josef Navrátil a český romantismus (Ludvík Ševěček). Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice: č. k. 109

NG/SKP 1987 Alois Bubák (1824–1870) a česká krajinomalba 2. poloviny 19. století (Jiří Kotalík, Naděžda Blažíčková-Horová). SKP Hlinsko, Národní galerie Praha, Hlinsko: č. k. 99, 108, 116, 118, 145, 150, 157, 159, 160, 165

1988

SG 1988 České výtvarné umění 19. a počátku 20. století ze sbírek Středočeské galerie (Jiří M. Boháč). Středočeská galerie, Praha: č. k. 89, 172, 232

KGHK 1988 Krajina Českého ráje ve výtvarném umění (Miloš Šejn). Krajská galerie v Hradci Králové, Hradec králové: č. k. 60, 87, 110

1991

ZČG 1991 České umění 19. století ze sbírek Západočeské galerie v Plzni (Jana Potužáková). Západočeská galerie v Plzni, výstavní síň Masné krámy, Plzeň: č. k. 59, 175

NG/ZČG 1991 Umění na Jubilejní výstavě před sto lety (Roman Prahel). Národní galerie v Praze a Západočeská galerie v Plzni, Masné krámy v Plzni a klášter sv. Anežky České v Praze: č. k. 79

1996

SPH 1996 Mistrovská díla českého malířství 19. století ze sbírek Pražského hradu (Naděžda Blažíčková-Horová). Správa Pražského hradu, Praha: č. k. 157

1998

NG 1998 České malířství 19. století, katalog stálé expozice sbírky umění 19. století (Naděžda Blažíčková-Horová). Národní galerie Praha, Klášter sv. Anežky České, Praha: č. k. 115

1999

Cesta 1999 Cesta na jih, inspirace českého umění 19. a 20. století (Josef Kroutvor). Obecní dům, Praha: č. k. 25, 122

2000

ZČG 2000 České malířství 19. století ve sbírce Západočeské galerie v Plzni (Naděžda Blažíčková-Horová), Západočeská galerie v Plzni, výstavní síň Masné krámy v Plzni: č. k. 2, 34, 36, 59, 83, 131, 175, 176, 184

2005

OGL 2005 Česká krajinomalba ze sbírek Oblastní galerie v Liberci (Anna Strnadová). Oblastí galerie v Liberci, Liberec: č. k. 39, 99, 109

ZČG 2005a, b (1. a 2. část) Kresba 19. století ze sbírky Západočeské galerie v Plzni (Jana A. Brabcová). Západočeská galerie v Plzni, Masné krámy, Plzeň: č. k. 348

2006

GVUO 2006 Jurečkova obrazárna, počátky galerijní činnosti v Ostravě (Jiří Jůza). Galerie výtvarného umění Ostrava, Ostrava: č. k. 49

2009

NG 2009 Umění 19. století v Čechách (1790–1910) – malířství, sochařství a užité umění, průvodce expozicí Sbírkou 19. století (Naděžda Blažíčková-Horová). Národní galerie v Praze, klášter sv. Jiří na Pražském hradě, Praha: č. k. 28, 29, 118

SGVU 2009 Poklady Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích (Jan Brodský, Anna Janišťinová). Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Galerie Klementinum, Praha: č. k. 160

2011

GK 2011 Haushoferova krajinářská škola (Michal Šimek, Miroslav Kroupa). Galerie Kroupa, Litomyšl: č. k. 86, 152

2012

SVUMa 2012 Klasikové 19. století (Michael Zachař, Roman Pahl, František Koníček). Galerie S.V.U. Mánes Diamant, Praha: č. k. 76, 82

SVUMB 2012 Od baroka k Josefu Mánesovi (Michael Zachař, Jindřich Bořecký, Antonín Matějček). Galerie S.V.U. Mánes Diamant, Praha: č. k. 56

2013

SPŠ 2013 Nekonečné perspektivy, krajina a veduty 19. století ze sbírky Patrika Šimona (Adam Hnojil). Sbírká Patrik Šimon, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Muzeum hlavního města Prahy, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích: č. k. 278, 318

2014

GMU 2014 Romantismus na severu Čech (Miroslav Divina). Galerie moderního umění, zámecká lobkovická jízdárna, Roudnice nad Labem: č. k. 39, 99, 106, 108, 109, 121, 160

2015

Má vlast 2015a, b (menší a větší publikace) Má vlast, pocta české krajinomalbě (Michael Zachař, Ivan Exner). Správa Pražského hradu, Spolek výtvarných umělců Mánes, Jízdárna Pražského hradu, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, Praha: č. k. 60, 91, 99, 157

2016

GK 2016 Haushoferova krajinářská škola (Milan Dospěl, Miroslav Kroupa). Galerie Kroupa, Litomyšl: č. k. 29, 94

NG 2016 Umění 19. století, od klasicismu k romantismu, katalog stálé expozice sbírky umění 19. století (Šárka Leubnerová). Národní galerie v Praze, Salmovský palác, Praha: č. k. 118

2017

SGVU 2017 Z dálky - z blízka, krajinomalba 19. století, Severní Čechy (Roman Prahel, Alena Beránková). Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice: č. k. 86, 99, 109, 116

2018

OPH 2018 Tož to kupte! TGM a sbírka umění pro Pražský hrad (Markéta Ježková, Jitka Šosová). Sbírká obrazů Pražského hradu a Národní Masarykův fond, Císařská konírna Pražského hradu, Praha: č. k. 157

2021

GČS 2021 Pro potěšení oka i ducha, výstava obrazů 18. a 19. století z fondu České Spořitelny. Galerie České spořitelny, Praha: č. k. 16, 80, 166, 167, 168

9. Seznam použité literatury a pramenů

- AHMP, OMDS, sign. IV 161/1881, kart. 557 — Archiv hlavního města Prahy, fond Okresní městský delegovaný soud civilní pro Staré Město, Josefov, Nové Město a Vyšehrad, sign. IV 161/1881, kart. 557
- AHMP, SM, sign. JAK O7/1851–1869 — Archiv hlavního města Prahy, fond Sběrka matrik, sign. JAK O7/1851–1869
- AHMP, SM, sign. PMV N4/1826–1838 — Archiv hlavního města Prahy, fond Sběrka matrik, sign. PMV N4/1826–1838
- AHMP, SM, sign. ŠT Z9/1873–1881 — Archiv hlavního města Prahy, fond Sběrka matrik, sign. ŠT Z9/1873–1881
- ANG, MG 1911–1938 — Archiv Národní galerie, fond Moderní galerie 1911–1938
- Besedy 1921 — Besedy Lidu. Laciný prostonárodní obrázkový časopis XXIX/10, 1921, 109
- BLÁHA/VALENTA 2017 — Jiří BLÁHA / Jiří VALENTA: Malované opony divadel českých zemí I. Praha 2017
- BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 1998 — Naděžda BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ: České malířství 19. století. Katalog stálé expozice Sběrky umění 19. století, Klášter sv. Anežky České. Praha 1998
- BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2000 — Naděžda BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ: České malířství 19. století ve sbírce Západočeské galerie v Plzni. Katalog stálé expozice Západočeské galerie v Plzni. Plzeň 2000
- BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2001 — Naděžda BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ: Romantická krajinomalba Haushoferovy školy. In: Dějiny českého výtvarného umění III/1, 2001, 358–378
- BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ 2009 — Naděžda BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ: Maximilian Joseph Haushofer (1811–1866). Návrat z lovu (50. léta 19. století). Praha 2009
- BUDIL 1937 — Stanislav BUDIL: Katalog. Umělecká aukční síň St. Budil XXXV., 1937, 6

- BUDIL 1941 — Stanislav BUDIL: Katalog. Umělecká aukční síň St. Budil 56., 1941, 17
- BUDIL 1948 — Stanislav BUDIL: Katalog. Umělecká aukční síň St. Budil 75., 1948, 5
- ČERNÝ 1973 — Blahoslav ČERNÝ: Karlštejn. Praha 1973
- ČERNÝ/KLOSOVÁ 1977 — František ČERNÝ / Ljuba KLOSOVÁ a kol.: Dějiny českého divadla III. Činohra 1848–1918. Praha 1977
- Česká 1878 — Česká včela III, 1878:
1, 15 / 12, 192
- DIVINA 2014 — Miroslav DIVINA: Romantismus na severu Čech. Katalog výstavy Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, 27.11.2014–18.1.2015. Roudnice nad Labem 2014
- DLÁBKOVÁ 2016 — Markéta DLÁBKOVÁ: České ilustrované časopisy 2. pol. 19. stol. (dizertační práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy). Praha 2016
- DOSPĚL/KROUPA 2016 — Milan DOSPĚL / Miroslav KROUPA: Haushoferova krajinářská škola. Katalog výstavy Galerie Kroupa, 28.5.–10.7.2016. Litomyšl 2016
- DVOŘÁK 2002 — Otomar DVOŘÁK: Nebeská stavidla se otevřela. Zhoubná povodeň v Čechách dne 25. a 26. května 1872 na Litavce, Berounce, Vltavě a okolních oblastech. Beroun 2002
- DVOŘÁKOVÁ 1951–1952 — Vlasta DVOŘÁKOVÁ: Zprávy o nových nálezech a opravách nástěnných maleb a obrazů. In: Zprávy památkové péče. Časopis státní památkové péče XI–XII/9–10, 1951–1952, 311
- DVOŘÁKOVÁ/MENCLOVÁ 1965 — Vlasta DVOŘÁKOVÁ / Dobroslava MENCLOVÁ: Karlštejn. Praha 1965
- FAJT/ROYT/GOTTFRIED 1998 — Jiří FAJT / Jan ROYT / Libor GOTTFRIED: Geheiligte Räumlichkeiten der Burg Karlstein. Praha 1998
- HARLAS 1908 — František Xaver HARLAS: Malířství. Praha 1908
- HERČÍK 2007 — Karel HERČÍK: Malíři Mladoboleslavska. Mladá Boleslav 2007

- HLÁVKA 1959 — Karel HLÁVKA a kol.: Památná hora Říp. Státní přírodní rezervace a kulturní památky. Praha 1959
- HOLUBOVÁ 1952 — Miloslava HOLUBOVÁ: Dílo Hugo Ullíka (disertační práce na Katedře dějin umění Univerzity Karlovy v Praze). Praha 1952
- HOROVÁ 1995 — Anděla HOROVÁ (ed.): Nová encyklopedie českého výtvarného umění 2. Praha 1995
- Hudební 1878 — Hudební a divadelní věstník II/15, 1878, 116
- Hudební 1984 — Hudební věda XXI/4, 1984, 398
- JENSEN 1972 — Jens Christian JENSEN: Carl Spitzweg und sein Münchner Malerkreis. Kiel 1972
- JEŘÁBEK 1934 — Zdeněk JEŘÁBEK: Umělecká aukční síň Z. Jeřábka, 1934:
102., 5, 8 / 103., 7 / 104., 5, 7 / 105., 5
- JEŘÁBEK 1935 — Zdeněk JEŘÁBEK: Umělecká aukční síň Z. Jeřábka 113., 1935, 9, 11
- JEŘÁBEK 1936 — Zdeněk JEŘÁBEK: Umělecká aukční síň Z. Jeřábka, 1936:
118., 10 / 119., 9, 13, 23 / 126., 9, 26
- JEŘÁBEK 1939 — Zdeněk JEŘÁBEK: Jeřábek. Aukční věstník XV/10, 1939, 28
- JEŘÁBEK 1940 — Zdeněk JEŘÁBEK: Jeřábek. Aukční věstník XVI/5, 1940, 3
- JEŘÁBEK 1942 — Zdeněk JEŘÁBEK: Jeřábek. Aukční věstník XVIII, 1942:
3, 12 / 4, 9
- JEŘÁBEK 1946 — Zdeněk JEŘÁBEK: Aukce. Umělecká aukční síň Zdeněk Jeřábek 201., 1946, 3
- JEŘÁBEK 1947 — Zdeněk JEŘÁBEK: Aukce. Umělecká aukční síň Zdeněk Jeřábek 205., 1947, 19
- JEŽKOVÁ/ŠOSOVÁ 2018 — Markéta JEŽKOVÁ / Jitka ŠOSOVÁ: TGM a sbírka umění pro Pražský hrad. Praha 2018

- JIŘÍK 1909 — František Xaver JIŘÍK: Vývoj malířství českého ve stol. XIX. Praha 1909
- JIŘÍK 1917 — František Xaver JIŘÍK: Výstava pohledů na český kraj (1800–1870). Obrazy, kresby, grafika. Katalog výstavy. Praha 1917
- JŮNA 1930 — Jindřich JŮNA: Monografie Hořovicka a Berounska V. Praha 1930
- Koleda 1881 — Koleda. Čtení pro náš lid VI/8, 1881, 127
- KOPEČEK 1963 — Josef KOPEČEK: Seznam restaurátorských prací ve Středočeském kraji v letech 1958–1962. In: Památková péče. Orgán Československé památkové péče XXIII/5, 1963, 151
- KOTALÍK 1979 — Jiří Tomáš KOTALÍK: Almanach Akademie výtvarných umění v Praze k 180. výročí založení (1799–1979). Praha 1979
- KRÁL 1907 — Josef KRÁL: Večerní pohled na Hradčany. In: Zlatá Praha XXV/6, 1907, 72
- KROUTVOR 1999 — Josef KROUTVOR a kol.: Cesta na jih. Inspirace českého umění 19. a 20. století. Katalog výstavy Obecního domu 5.5.–10. 10. 1999. Praha 1999
- KŘÍŽOVÁ 1981 — Květa KŘÍŽOVÁ: Kresby Hugo Ullíka v depozitáři sychrovského zámku. In: Umění XXIX/2, 1981, 181–182
- KVĚT 1940 — Jan KVĚT: Má vlast. Česká krajina v díle našich malířů. Praha 1940
- KVĚT 1943 — Jan KVĚT: K výstavě obrazů a kreseb Huga Ullíka. Katalog výstavy. Praha 1943
- Květy 1867 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy II, 1867:
8, 68 / 15, 124–125 / 22, 180
- Květy 1868 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy III, 1868:
1, 4 / 6, 44 / 7, 56 / 10, 76, 80 / 11, 85 / 12, 96 / 15, 117 / 18, 144 / 21, 165 / 26, 205 / 28, 221 / 29, 232 / 33, 261 / 34, 268 / 38, 300 / 39, 309 / 40, 316 / 42, 333 / 45, 357

- Květy 1869 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy IV, 1869:
4, 29 / 6, 45 / 7, 52 / 8, 61 / 15, 116 / 17, 132 / 19, 148 / 37, 292
- Květy 1870 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy V/2, 1870, 9
- Květy 1871 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy VI, 1871:
24, 189 / 29, 229 / 39, 305 / 40, 320 / 42, 329 / 44, 348, 352 / 46,
361
- Květy 1872 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy VII, 1872:
2, 12 / 4, 29 / 5, 36 / 7, 53 / 8, 60–61 / 13, 101 / 18, 137 / 20, 156 /
21, 164 / 23, 180 / 26, 201, 204 / 27, 213 / 28, 221, 224 / 29, 225,
228 / 30, 236
- Květy 1879 — Květy. List pro zábavu a poučení s časovými rozhledy I/4, 1879, 118
- LEUBNEROVÁ 2016 — Šárka LEUBNEROVÁ (ed.): Umění 19. století od klasicismu k romantismu. Katalog stálé expozice Národní galerie v Praze. Praha 2016
- LEUBNEROVÁ/ŠIKLOVÁ 2021 — Šárka LEUBNEROVÁ / Lucie ŠIKLOVÁ: Voda. Proměny obrazu živlu v českém umění 19.–21. století. Klatovy 2021
- Lidové 1921 — Lidové Noviny XXIX/421, 1921, 9
- LUDVOVÁ 2006 — Jitka LUDVOVÁ: Hudební divadlo v českých zemích. Osobnosti 19. století. Praha 2006
- MÁDL 1881 — Karel Boromejský MÁDL: Nekrolog. In: Ruch. Měsíčník pro zábavu se zvláštním zřetelem k produkci mladších spisovatelův III/3, 1881, 44
- MÁDL 1899 — Karel Boromejský MÁDL: Naše vyobrazení. In: Zlatá Praha XVI/28, 1899, 332, 335–336
- MÁDL 1913 — Karel Boromejský MÁDL: Jubilejní výstava umělecké besedy. In: Zlatá Praha XXX/31, 1913, 371

- MÁDL 1917 — Karel Boromejský MÁDL: Staří krajináři. In: Národní listy LVII/116, 1917, 9
- MEYER 1937 — Václav MEYER: Sto let české průmyslové školy. První státní československá průmyslová škola v Praze (1837–1937). Praha 1937
- MRKVIČKA 1943 — Otakar MRKVIČKA: Krajina Hugo Ullika. In: Lidové Noviny LI/53, 1943, 4
- MŽYKOVÁ 1986 — Marie MŽYKOVÁ: Díla českých malířů 19. a 20. století v zámeckých sbírkách. In: Časopis Památky a příroda. Časopis státní památkové péče a ochrany přírody XI/9, 1986, 534
- NAČR, PŘ I, K, kart. 660, obr. 703 — Národní archiv ČR, Policejní ředitelství I, konskripce, kart. 660, obr. 703
- Národní 1871 — Národní listy XI/156, 1871, 3
- Národní 1879 — Národní listy XIX/266, 1879, 2
- Národní 1881 — Národní listy XXI/9, 1881, 2
- NERUDA 1880 — Jan NERUDA: Divadlo. In: Národní listy XX/102, 1880, 3
- NERUDA 1911 — Jan NERUDA: Kritické spisy Jana Nerudy VIII. Umění, úvahy, životopisy, kritiky. Praha 1911
- NEUMANN 1952 — Jaromír NEUMANN: Národní galerie. České malířství 19. století. Praha 1952
- PAKOSTA 1913 — Ferdinand PAKOSTA: Berounské pohledy. In: Časopis společnosti přátel starožitností českých v Praze XXI/1, 1913, 20, 22, 25
- PEČÍRKA 1934 — Jaromír PEČÍRKA: Kunst. In: Prager Presse XIV/265, 1934, 6
- PEČÍRKA 1939–1940 — Jaromír PEČÍRKA: Česká tradice v 19. století. In: Umění. Sborník pro českou výtvarnou práci XII/1–10, 1939–1940, 64, 73
- PODLAHA 1918 — Antonín PODLAHA: Seznam důležitějších akvarelů a kreseb ve sbírkách Musea král. Českého. In: Památky archaeologické XXX/4, 1918, 195–196
- Politik 1876 — Politik XV/161, 1876, 1

- PRAHL 1997 — Roman PRAHL: Mikuláš Lehmann. Kapitola z dějin pražských galerií umění. In: Staletá Praha, XXIII, 1997, 23–38
- PRAHL/BERÁNKOVÁ 2017 — Roman PRAHL / Alena BERÁNKOVÁ: Z dálky - z blízka. krajinomalba 19. století. Severní Čechy. Katalog výstavy Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích, 8.12.2017–4.3.2018. Litoměřice 2017
- PRAHL/VLČKOVÁ 2012 — Roman PRAHL / Lucie VLČKOVÁ: Mnichovské malířství v Praze. In: Mnichov–Praha. Výtvarné umění mezi tradicí a modernou. Praha 2021, 129–168
- PROCHÁZKA 1988 — Vladimír PROCHÁZKA: Národní divadlo a jeho předchůdci. Slovník umělců divadel Vlastenského, Stavovského, Prozatímního a Národního. Praha 1988
- RICHTER 1950 — Stanislav RICHTER: Hugo Ullik. In: Lidová demokracie VI/73, 1950, 8
- SRBA 2009 — Bořivoj SRBA: V zahradách Thespidových. K vývojové problematice českého jevištního výtvarnictví XIX. století. Brno 2009
- STERNBERG 2012 — Caroline STERNBERG: „Pražská malířská škola“ a učitelé z Mnichova. In: Mnichov–Praha. Výtvarné umění mezi tradicí a modernou. Praha 2021, 87–128
- Světozor 1868 — Světozor. Obrázkový týdeník II/18, 1868, 177
- Světozor 1870 — Světozor. Obrázkový týdeník IV/14, 1870, 109
- Světozor 1872 — Světozor. Obrázkový týdeník VI–VII, 1872:
34, 406 / 48, 569 / 52, 616
- Světozor 1873 — Světozor. Obrázkový týdeník VI–VII, 1873:
21, 244 / 25, 292 / 38, 448 / 43, 508
- Světozor 1874 — Světozor. Obrázkový týdeník VIII, 1874:
7, 76 / 12, 137, 139 / 14, 167 / 24, 283–284 / 26, 301 / 28, 334 / 30,
349 / 35, 409 / 36, 424
- Světozor 1875 — Světozor. Obrázkový týdeník IX/12, 1875, 138
- Světozor 1877 — Světozor. Obrázkový týdeník XI, 1877:
24, 285 / 48, 574
- Světozor 1878 — Světozor. Obrázkový týdeník XII/42, 1878, 521

- Světozor 1879 — Světozor. Obrázkový týdeník XIII/17, 1879, 199
- Světozor 1881 — Světozor. Obrázkový týdeník XV, 1881:
3, 34 / 21, 251
- ŠIMEK/KROUPA 2011 — Michal ŠIMEK / Miroslav KROUPA: Haushoferova krajinářská škola. Katalog výstavy Galerie Kroupa, 28.5.–15.7.2011. Litomyšl 2011
- ŠTECH 1950 — Václav Vilém ŠTECH: Z obrazárny Pražského hradu. České malířství 19. století. Praha 1950
- ŠTĚPÁN/TRÁVNÍČKOVÁ 2006 — Václav ŠTĚPÁN / Markéta TRÁVNÍČKOVÁ: Prozatímní divadlo 1862–1883 I. Praha 2006
- ŠTĚPÁNEK 1984 — Vladimír ŠTĚPÁNEK: Karel Hynek Mácha. Praha 1984
- ŠTÍBR/JANIŠTINOVÁ 2009 — Jan ŠTÍBR / Anna JANIŠTINOVÁ: Poklady Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích. Katalog výstavy Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích, 18.6.–23.8. 2009. Litoměřice 2009
- TOMAN 1936 — Prokop TOMAN: Nový slovník československých výtvarných umělců. Praha 1936
- Topičův 1923 — Topičův sborník literární a umělecký XI/2, 1923, 61
- TYRŠ 1881 — Miroslav TYRŠ: Výstava Ullikova. In: Národní listy XXI/320, 1881, 1
- Umění 1940–1941 — Umění. Sborník pro českou výtvarnou práci XIII/1–10, 1940–1941, 99, 249–250, 259
- Umění 1942–1943 — Umění. Sborník pro českou výtvarnou práci XIV, 1942–43:
2–3, 60 / 10, 416
- VLČKOVÁ 2009 — Lucie VLČKOVÁ: Krajinomalba v Praze 1840–1890. Prezentace krajinomalby a její reflexe na výstavách Krasoumné jednoty. Praha 2009
- VLČKOVÁ 2010 — Lucie VLČKOVÁ: Krajina, obraz, fotografie. Katalog výstavy Galerie Rudolfinum v Praze a Uměleckoprůmyslového musea v Praze, 22.4.–7.4.2010. Praha 2010

- VLK 1984 — Miroslav VLK: Umělecké sbírky a expozice ve Středočeském kraji. Praha 1984
- VOLAVKA 1936–1937 — Vojtěch VOLAVKA: České malířství v Moderní Galerii III. Klasikové. In: Umění. Sborník pro českou výtvarnou práci X/1–10, 1936–1937, 420
- VOLAVKA 1949 — Vojtěch VOLAVKA: Česká kresba XIX. století. Praha 1949
- VOLAVKA 1968 — Vojtěch VOLAVKA: České malířství a sochařství 19. století. Praha 1968
- VOLAVKOVÁ 1938 — Hana VOLAVKOVÁ: Malíř Viktor Barvitius. Praha 1938
- ZACHAŘ 2015 — Michael ZACHAŘ: Od romantismu k realismu. Haushoferova škola. In: Má vlast. Pocta české krajinomalbě. Katalog výstavy Správy Pražského hradu a Spolku výtvarných umělců Mánes, 4.9.–1.11.2015. Praha 2015, 147–196
- ZACHAŘ/PRAHL/KONIČEK 2012 — Michael ZACHAŘ / Roman PRAHL / František KONÍČEK: Klasikové 19. století. Obrazy ze sbírky Karlštejnské a.s. Katalog výstavy S.V.U. Mánes 5.4.–27.5.2012. Praha 2012
- Zlatá 1917 — Zlatá Praha XXXIV/39, 1917, 464, 468
- Zlatá 1918 — Zlatá Praha XXXV/25, 1918, 296, 300
- Zlatá 1923 — Zlatá Praha XXXX/11–12, 1923, 112, 120
- Zlatá 1924 — Zlatá Praha XLI/19–20, 1924, 184
- Zprávy 1994 — Zprávy památkové péče. Časopis státní památkové péče LIV/10, 1994, příloha

10. Seznam vyobrazení

1. Viktor Barvitiuss: Podobizna Hugo Ullika, 1860, skica olejem, plátno na lepence. Soukromá sbírka. Reprodukce z: VOLAVKOVÁ 1938, 35
2. Maxmilian Haushofer: Na Chiemském jezeře, 1860, olej na lepence, 31,5 x 40,5 cm. Museum Wiesbaden, inv. č. M 67. Reprodukce z: STERNBERG 2012, 108 (č. obr. 40)
3. Bedřich Havránek: Orlick, kolem 1860, olej na plátně, 54 x 68 cm. Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou. Reprodukce z: ZACHAŘ 2015, 152
4. Maxmilian Haushofer: Pohled na Trosky, 1851, olej na plátně, 100 x 131 cm. Soukromá sbírka. Reprodukce z: Ibidem, 150
5. Hugo Ullik: Horská říčka, 1861, olej na plátně, 60,5 x 48 cm. Soukromá sbírka. Foto: Arthouse Hejtmánek
6. Hugo Ullik: Alpská krajina, 1861, olej na dřevě. Galerie České Spořitelny, ev. č. 69405. Foto: Galerie České Spořitelny
7. Hugo Ullik: Alpská krajina, 1861, olej na plátně, 39 x 53 cm. Soukromá sbírka. Foto: Obrazy v aukci
8. Hugo Ullik: Horská krajina s vesničkou, olej na plátně, 55 x 68 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 9103. Foto: © Národní galerie Praha 2021
9. Hugo Ullik: Krajina s dostavníkem, 1859, olej na plátně, 40 x 61,5 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 6103. Foto: © Národní galerie Praha 2021
10. Hugo Ullik: Stromy u horského jezera, 1860, olej na dřevě, 9 - 45 x 61 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 10232. Foto: © Národní galerie Praha 2021
11. Hugo Ullik: Zřícenina hradu, olej na plátně, 38,5 x 52,5 cm. Soukromá sbírka. Foto: Aukční Galerie Platýz
12. Hugo Ullik: Studie vrby, 1859, tužka, nažloutlý papír, 30,9 x 39,5 cm. Sbírká Patrik Šimon. Foto: Patrik Šimon eminent
13. Hugo Ullik: Dřevorubec, 1855, tužka, tuš, papír, 40 x 30 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. K 37505. Foto: © Národní galerie Praha 2021
14. Hugo Ullik: Pobřeží v Karlíně, 1874, tuš. Reprodukce z: Umění 1940–1941, 249.

15. Hugo Ullik: Bělá. Reprodukce z: Květy 1868, 4 (III/1)
16. Hugo Ullik: Partie z Šárky u Prahy, 1871, olej na plátně, 59 x 82 cm. Soukromá sbírka. Foto: Artnet
17. Hugo Ullik: Divoká Šárka. Reprodukce z: Květy 1871, 189 (VI/24)
18. Hugo Ullik: Pila v Šumavě. Reprodukce z: Světozor 1874, 137 (VIII/12)
19. Hugo Ullik: Beroun: Bašta západního opevnění, 1861, akvarel, 32 x 31 cm. Muzeum Českého krasu v Berouně. Reprodukce z: PAKOSTA 1913, 25
20. Hugo Ullik: Lesnatá krajina, 1865, akvarel, papír, 31 x 47,8 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. K 28059. Foto: © Národní galerie Praha 2021
21. Hugo Ullik: Prokopské údolí u Prahy, 1868, tuš. Reprodukce z: UMĚNÍ 1940–1941, 250
22. Hugo Ullik: Studie mohutného dubu, 1865, tužka, hnědý karton, 32,3 x 54 cm. Památník národního písemnictví, inv. č. IK 8770. Foto: Památník národního písemnictví
23. Hugo Ullik: Alpské pastorále, 1868, olej na plátně, 71 x 98 cm. Soukromá sbírka. Foto: Galerie Kodl
24. Hugo Ullik: Hornatá krajina v dešti, 1863, olej na dřevě, 28,5 x 54 cm. Soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura
25. Hugo Ullik: Italská krajina, 1863, olej na plátně, 27 x 53 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 14155. Reprodukce z: KROUTVOR 1999, 164
26. Bedřich Havránek: Lesní cesta, 1878, olej na plátně, 84 x 91 cm. Galerie hlavního města Prahy. Reprodukce z: ZACHAŘ 2015, 158
27. Hugo Ullik: Kamenné schody, 1867, olej na plátně, 65 x 85 cm. Soukromá sbírka. Foto: Galerie Marold
28. Hugo Ullik: Karlštejn, 1864, olej na plátně, 84 x 126 cm. Soukromá sbírka. Reprodukce z: PEČÍRKA 1939–1940, 73
29. Hugo Ullik: Žebrák a Točnick, 1868, olej na plátně, 53 x 71,5 cm. Galerie výtvarného umění v Ostravě, inv. č. O 79. Foto: hrady-zříceniny.cz
30. Hugo Ullik: Pasáček u zříceniny, 51,5 x 71 cm. Soukromá sbírka. Foto: Arthouse Hejtmánek

31. Hugo Ullik: Lesní krajina s postavou na cestě, 1867, olej na plátně, 63 x 68,5 cm. Oblastní galerie v Liberci, inv. č. O 2108. Foto: Oblastní galerie v Liberci
32. Hugo Ullik: Pohled na Prahu, olej na plátně, 78 x 91 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 2926. Foto: © Národní galerie Praha 2021
33. Hugo Ullik: Veduta města Berouna na oponu pro ochotnické divadlo v Berouně, 1868, olej na plátně. Muzeum Českého krasu v Berouně, inv. č. VU 496. Foto: Muzeum Českého krasu v Berouně
34. Hugo Ullik: Povodeň v Čechách: odplavený most a dům správcův v Plasích. Reprodukce z: Květy 1872, 204 (VII/26)
35. Hugo Ullik: Slavnost u pomníku Husova v Kostnici dne 6. července 1868. Reprodukce z: Květy 1868, 261 (III/33)
36. Hugo Ullik: Chrudim. Reprodukce z: Květy 1872, 29 (VII/4)
37. Hugo Ullik: Bradlec u Jičína. Reprodukce z: Květy 1872, 53 (VII/7)
38. Hugo Ullik: České Švýcarsko: stěny pískovce pod Prebišovou branou u Hřenska. Reprodukce z: Květy 1867, 125 (II/15)
39. Hugo Ullik: Radnice v Kostnici. Reprodukce z: Květy 1868, 268 (III/34)
40. Hugo Ullik: Gotická kaple na Bezdězi. Reprodukce z: Květy 1869, 148 (IV/19)
41. Hugo Ullik: Konopiště, 1872, olej na plátně, 55 x 77 cm. Soukromá sbírka. Reprodukce z: DOSPĚL/KROUPA 2016, 96
42. Hugo Ullik: Zámek Konopiště. Reprodukce z: Světozor 1872, 569 (VI–VII/48)
43. Eduard Schleich st.: Pískovna na Schleißheimer Allee, 1860/1870, olej na plátně, 32 x 63,5 cm. Städtische Galerie im Lenbachhaus und Kunstbau München, inv. č. G 5008. Foto: Städtische Galerie im Lenbachhaus und Kunstbau München
44. Hugo Ullik: Hrad Valdek, po 1870, olej na lepence, 44 x 38 cm. SH Karlštejn, inv. č. KA03837a. Foto: Národní památkový ústav
45. Hugo Ullik: Hrad Střekov, po 1870, olej na lepence, 44 x 37 cm. SH Karlštejn, inv. č. KA03836a. Foto: Národní památkový ústav

46. Hugo Ullik: Zřícenina hradu Bezděz, 1872, 55,5 x 76,5 cm, olej na plátně. SH Karlštejn, inv. č. KA03848a. Foto: Národní památkový ústav
47. Hugo Ullik: Hrad Bezděz, 1873, olej na plátně, 7 - 55 x 74 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 14151. Foto: © Národní galerie Praha 2021
48. Hugo Ullik: Pohled na Trosky, 1870, olej na plátně, 5,8 - 75 x 105 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 7999. Reprodukce z: ZACHAŘ 2015, 178
49. Hugo Ullik: Trosky, 1872, olej na plátně, 74 x 105,5 cm. Oblastní galerie v Liberci, inv. č. O 872. Foto: Oblastní galerie v Liberci
50. Hugo Ullik: Zřícenina hradu Hláska u Zlenic, 1872, olej na plátně, 4,3 - 39 x 44,5 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 13432. Foto: © Národní galerie Praha 2021
51. Hugo Ullik: Hrad Střekov, 1872, olej na plátně, 75 x 108 cm. Soukromá sbírka. Foto z: Galerie Kodl
52. Hugo Ullik: Orlík nad Vltavou, olej na plátně, 73,5 x 100 cm. Galerie výtvarného umění v Náchodě, inv. č. O 72. Foto: Galerie výtvarného umění v Náchodě
53. Hugo Ullik: Soví hrádek na Moravě, 1872, olej na plátně, 6,5 - 55,5 x 76 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 4796. Reprodukce z: DIVINA 2014, 49
54. Hugo Ullik: Jochalpe – kresba horského masivu, 1873, tužka, papír, 37,7 x 47,4 cm. Památník národního písemnictví, inv. č. IK 8771. Foto: Památník národního písemnictví
55. Hugo Ullik: Motiv u Buchbergu, 1876, akvarel, lepenka, 19,5 x 29 cm. Sbírká Patrik Šimon. Foto: Patrik Šimon Galerie
56. Hugo Ullik: Alpské jezero, 1871, olej na plátně, 43 x 58,5 cm. Soukromá sbírka. Foto: European arts
57. Hugo Ullik: Tennengebirge u Salzburgu, 1873, olej na plátně, 104,5 x 148 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 5685. Foto: © Národní galerie Praha 2021
58. Hugo Ullik: Alpská vyhlídka, olej na dřevě, 18 x 25,5 cm. Soukromá sbírka. Foto: Galerie Kodl
59. Hugo Ullik: Pod horami, olej na dřevě, 16,5 x 24,5 cm. Soukromá sbírka. Foto: Galerie Kodl

60. Hugo Ullik: Za městem, olej na dřevě, 16,5 x 24,5 cm. Soukromá sbírka.
Foto: Galerie Kodl
61. Hugo Ullik: Pradleny na břehu jezera, 1876, olej na plátně, 27,5 x 51,5 cm.
Soukromá sbírka. Foto: Dorotheum Vídeň
62. Hugo Ullik: Alpská krajina s venkovským stavením, 1871–77, olej na
dřevěné desce, 14,5 x 24,5 cm. Soukromá sbírka. Foto: European arts
63. Hugo Ullik: Zimní krajina, 1876, olej na lepence, 21,6 x 34,9 cm. Národní
galerie v Praze, inv. č. O 5345. Foto: © Národní galerie Praha 2021
64. Hugo Ullik: Povož za soumraku, 1876, olej na desce, 18 x 36 cm. Soukromá
sbírka. Foto: Galerie Kroupa
65. Hugo Ullik: Noční krajina s kostelem, 1876, olej na dřevě, dřevo, 20 x 34
cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 15907. Foto: © Národní galerie Praha
2021
66. Hugo Ullik: Krajina při žních, olej na plátně, 29 x 51 cm. Národní galerie v
Praze, inv. č. O 5522. Foto: © Národní galerie Praha 2021
67. Amálie Mánesová: Zně, po 1856, olej na plátně, 53,5 x 82,5 cm. Národní
galerie v Praze, inv. č. O 2842. Foto: Národní galerie v Praze
68. Adolf Kosárek: Podzimní krajina u Pardubic, 1858, Olej na plátně, 90 x 125
cm. Správa Pražského hradu. Reprodukce z: ZACHAŘ 2015, 171
69. Hugo Ullik: Večerní krajina, olej na plátně, 33 x 43 cm. Národní galerie v
Praze, inv. č. DO 5543. Foto: © Národní galerie Praha 2021
70. Antonín Gareis ml. podle Hugo Ullika: reportážní kresba zachycující tři
výjevy z premiérového provedení Smetanova Tajemství, grafická
reprodukce, 1878. Reprodukce z: Světozor 1878, 521
71. Hugo Ullik?: Skládací maketa Ullikovy dekorace k I. Jednání adaptace
románu Julese Vernea Děti kapitána Granta, 1880. Reprodukce z: SRBA
2009, příloha (č. obr. 133, 134)
72. Hugo Ullik: Krajina, 1877–1881, olej. Galerie České Spořitelny Louny, inv.
č. 40510. Foto: Galerie České Spořitelny
73. Hugo Ullik: Návrat domů ve večerním světle, 1877, olej na plátně, 16 x 43,5
cm. Soukromá sbírka. Foto: Dorotheum Vídeň

74. Hugo Ullik: Podvečer na jezeře Königsee, 1877, olej na plátně, 58 x 98 cm. Soukromá sbírka. Foto: Galerie Marold
75. Hugo Ullik: Tennengebirge u Salcburku, 1877, olej na plátně, 60 x 100 cm. Národní galerie v Praze, inv. č. O 13435. Foto: Národní galerie v Praze
76. Hugo Ullik: Karlštejn, 1879, olej na plátně, 40 x 52 cm. Galerie Středočeského kraje, inv. č. O 555. Foto: Oto Palán, © GASK – Sběrka Galerie Středočeského kraje
77. Hugo Ullik: Lesní bystřina, 1880, olej na plátně, 67 x 87 cm. Západočeská galerie v Plzni, inv. č. DO 45. Foto: © Západočeská galerie v Plzni
78. Hugo Ullik: Podvečer u rybníka, kolem 1880, olej na plátně, 55 x 70 cm. Soukromá sbírka. Foto: Obrazy v aukci
79. Hugo Ullik: Návrh dekorace měšťanského pokoje, pravděpodobně 70. léta 19. století, akvarel pokreslený tužkou, 11,5 x 20,2 cm. NMD: S – XV a – I. Reprodukce z: ČERNÝ/KLOSOVÁ 1977, příloha
80. Hugo Ullik: Tropický prales, skica k dosud neidentifikované dekoraci, kresba tužkou. Reprodukce z: Hudební 1984, 398
81. Hugo Ullik: Kostýmní návrh (Brok, Javotte) a kostýmní náčrtek (É. Jonas: Javotte, Popelka Bostonská), 1873?, akvarel, tužka. Př. č. 153/27, sign. S – XV a – I. Reprodukce z: ŠTĚPÁN/TRÁVNÍČKOVÁ 2006, příloha
82. Hugo Ullik: Historická scéna pro divadlo, tužka, nahnědlý papír, 23 x 35,1 cm. Památník národního písemnictví, inv. č. IK 8765. Foto: Památník národního písemnictví
83. Hugo Ullik: Studie detailů rokokové architektury, tužka, kolorováno, ruční hnědý karton, 48,2 x 37,2 cm. Památník národního písemnictví, inv. č. IK 8772. Foto: Památník národního písemnictví
84. Antonín Mánes: Studie chalupy, tužka, papír, 28, 1 x 39, 7 cm. Soukromá sbírka. Reprodukce z: ŠTÍBR/JANIŠTINOVÁ 2009, 30
85. Hugo Ullik: Chalupy ve vesnici Jestřebí, tužka, papír nahnědlý, 10,3 x 18,7 cm. Památník národního písemnictví, inv. č. IK 8763. Foto: Památník národního písemnictví
86. Hugo Ullik: Na Vejtoně. Reprodukce z: Světozor 1873, 244 (VI–VII/21)